

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ 054 /ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 16/01/2012

ລັດຖະດຳລັດ
ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ຂັບສິນທາງປັນຍາ
ສະບັບປັບປຸງ.

- ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໝວດທີ VI
ມາດຕາ 67 ຂຶ້ 1 ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ກົດໝາຍທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດໄດ້ຕິກິລົງ
ຮັບຮອງເອົາແລ້ວ;

- ອີງຕາມມະຕິຕິກິລົງຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສະບັບເລກທີ 17/ສພຊ, ລົງວັນທີ 20 ພັນວາ 2011 ກ່ຽວກັບການຕົກລົງຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ
ຂັບສິນທາງປັນຍາ ສະບັບປັບປຸງ;

- ອີງຕາມໜັງສືສະເໜີ ຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 17/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 03
ມັງກອນ 2012.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດ :

ມາດຕາ 1 : ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ຂັບສິນທາງປັນຍາ ສະບັບປັບປຸງ.

ມາດຕາ 2 : ລັດຖະດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ຈຸມມາລີ ໄຊຍະສອນ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 17 /ສພຊ

ມະຕິຕິກລົງ

ຂອງ

ສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການຕິກລົງຮັບຮອງເອົາ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ
ຮັບສິນທາງປັນຍາ ສະບັບປັບປຸງ

ອີງຕາມມາດຕາ 53 ຂຶ້ 2 ຂອງລັດຖະທຳມະນູນ ແລະມາດຕາ 3 ຂຶ້ 1 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ກ່ຽວກັບສິດ ແລະ ຫັ້ນທີ່ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ

ພາຍຫລັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນເຖື່ອທີ 2 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ VII ໄດ້ຄືນຄວ້າພິຈາລະນາຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລີກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນ ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ຮັບສິນທາງປັນຍາ ສະບັບປັບປຸງ ໃນວາລະກອງປະຊຸມຕອນບ່າຍຂອງວັນທີ 20 ພັນວາ 2011

ກອງປະຊຸມໄດ້ຕິກລົງ:

- ມາດຕາ 1. ຮັບຮອງເອົາ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຮັບສິນທາງປັນຍາ ສະບັບປັບປຸງ ດ້ວຍຄະແນນສູງເຫັນດີ ເປັນສ່ວນຫຼາຍ
- ມາດຕາ 2. ມະຕິຕິກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 20 ພັນວາ 2011

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປານີ ຢ່າທີ່ຕູ້

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 01 /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 20 ທັນວາ 2011

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍ ຂັບສິນທາງປັນຍາ
(ສະບັບປັບປຸງ)
ພາກທີ 1
ບົດບັນຍດທີ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກໍານົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມ
ຫົວຄິດປະດິດສ້າງ, ການປະດິດຄິດແຕ່ງ, ເສດຖະກິດພູມປັນຍາ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ພຶກປ້ອງສິດ
ທາງດ້ານຂັບສິນທາງປັນຍາ ເພື່ອຮັບປະກັນຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳ ຂອງເຈົ້າຂອງຂັບສິນທາງປັນ
ຍາ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ ຂອງລັດ, ສັງຄົມ, ຊຸກຍູ້ການຄົ້ນຄວາ ແລະ ພັດທະນາວິທະຍາສາດ ແລະ
ເຕັກໂນໂລຊີ, ການຖ່າຍທອດ ເຕັກໂນໂລຊີ ຢູ່ໝາຍໃນ ແລະ ຈາກຕ່າງປະເທດ, ແມ່ໄສ່ສົ່ງເສີມການ
ຄ້າ, ການລົງທຶນ ແລະ ຄວາມອາດສາມາດແຂ່ງຂັນໃຫ້ແກ່ເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ ໃນຍຸກໂລກາພິວດ
ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຫັນປະເທດ ເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັນສະໄໝເຫື່ອ¹
ລະກັວ.

ມາດຕາ 2 (ປັບປຸງ). ຂັບສິນທາງປັນຍາ

ຂັບສິນທາງປັນຍາ ແມ່ນ ຜົນງານທີ່ໄດ້ມາຈາກສະຕິປັນຍາຂອງມະນຸດ ແຊ້ເປັນຜູ້ປະດິດ
ສ້າງ ແລະ ປະດິດຄິດແຕ່ງຂຶ້ນມາ.

ມາດຕາ 3 (ປັບປຸງ). ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ ໃນກົດຂາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ສິດຕິ່ງຂັບສິນທາງປັນຍາ ໝາຍເຖິງ ສິດຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບຂັບສິນທາງປັນຍາ;
 2. ຂັບສິນອຸດສາຫະກຳ ໝາຍເຖິງ ຂັບສິນທາງປັນຍາ ໃນຂົງເຂດ ອຸດສາຫະກຳ, ຫັດຖະກຳ, ກະສິກຳ, ການປະມົງ, ການລ້າ ແລະ ການບໍລິການ;
 3. ສິດທາງດ້ານຂັບສິນອຸດສາຫະກຳ ໝາຍເຖິງ ສິດຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການ ຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບຂັບສິນອຸດສາຫະກຳ;
 4. ສິດທີບັດ ໝາຍເຖິງ ເອກະສານຢັ້ງຢືນທີ່ເປັນທາງການຈາກການຈັດຕັ້ງລັດ ເພື່ອປົກ ປ້ອງການປະດິດສ້າງທີ່ໃໝ່, ມີຂັ້ນຕອນການປະດິດສ້າງ ແລະ ສາມາດນຳໃຊ້ເຂົ້າ ສູ່ການຜະລິດອຸດສາຫະກຳໄດ້;
 5. ການປະດິດສ້າງ ໝາຍເຖິງ ການນຳໃຊ້ວິທີການທາງດ້ານເຕັກນິກ ເພື່ອສ້າງຜະລິດ ຕະພັນ ຫຼື ກຳມະວິທີການຜະລິດໃໝ່ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາສະເພາະໄດ້ໜຶ່ງ;
 6. ອະນຸສິດທີບັດ ໝາຍເຖິງ ເອກະສານຢັ້ງຢືນທີ່ເປັນທາງການຈາກການຈັດຕັ້ງລັດ ເພື່ອປົກປ້ອງສົ່ງປະດິດ;
 7. ສົ່ງປະດິດ ໝາຍເຖິງ ຜົນງານການປະດິດໃໝ່ ທີ່ໄດ້ຈາກການປັບປຸງ ທາງດ້ານເຕັກ ນິກ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ເຕັກນິກ ທີ່ບໍ່ສູ່ຄືການປະດິດສ້າງ;
 8. ແບບອຸດສາຫະກຳ ໝາຍເຖິງ ຮູບແບບ ຫຼື ຮູບຮ່າງ ຂອງຜະລິດຕະພັນ ທີ່ຈະສ້າງ ຂຶ້ນ ຂໍ້ປະກອບດ້ວຍຮູບຮ່າງ, ລວດລາຍ, ເສັ້ນສາຍ, ສີສັນ ແລະ ອື່ນໆ;
 9. ເຄື່ອງໝາຍ ໝາຍເຖິງ ສັນຍາລັກໃດໜຶ່ງ ຫຼື ຫ້າຍສັນຍາລັກລວມກັນ ທີ່ສາມາດຈຳ ແນກສິນລັກ ຫຼື ການບໍລິການ ຂອງບໍລິສັດໃດໜຶ່ງ ແຕກຕ່າງຈາກບໍລິສັດອື່ນ;
 10. ເຄື່ອງໝາຍການລັກ ໝາຍເຖິງ ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ 9 ຂອງມາດຕາ ນີ້ ເພື່ອນນຳໃຊ້ກັບສິນລັກ ຫຼື ການບໍລິການ ທັງເປັນການຈຳແນກ ລະຫວ່າງ ສິນລັກ ຫຼື ການບໍລິການນີ້ ກັບສິນລັກ ຫຼື ການບໍລິການອື່ນ;
 11. ເຄື່ອງໝາຍລວມໝູ່ ໝາຍເຖິງ ເຄື່ອງໝາຍການລັກ ທີ່ນຳໃຊ້ຮ່ວມກັນໂດຍວິສາ ທະກິດ ໃນກຸ່ມດູວກັນ ຫຼື ໂດຍສະມາຊີກຂອງສະມາຄົມ, ສະຫະກອນ, ອົງການ ຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງ ຂອງລັດ ຫຼື ເອກະຊົນ ຫຼື ກຸ່ມບຸກຄົນ;
 12. ເຄື່ອງໝາຍຮັບຮອງ ໝາຍເຖິງ ເຄື່ອງໝາຍການລັກ ທີ່ເຈົ້າຂອງໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ນຳໃຊ້ກັບສິນລັກ ຫຼື ການບໍລິການຂອງບຸກ ຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງນັ້ນ ເພື່ອຢັ້ງຢືນຄຸນລັກສະນະ ທີ່ພົວພັນເຖິງແຫຼ່ງທີ່ ມາ, ວັດຖຸດິບ ແລະ ວິທີການຜະລິດສິນລັກ ຫຼື ວິທີການໃຫ້ການບໍລິການ, ຊະນິດ, ຄຸນນະພາບ, ຄວາມປອດໄພ ຫຼື ຄຸນລັກສະນະອື່ນ ຂອງສິນລັກ ຫຼື ການບໍລິການ;

13. **ເຄື່ອງໝາຍທີ່ມີຊື່ສົງ ພາຍເຖິງ ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ທີ່ຮັບຮູ້ກັນໂດຍທີ່ວໄປຢ່າງກວາງຂວາງ ລວມທັງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ທີ່ມີການຮັບຮູ້ຈາກຜົນຂອງການສົ່ງເສີມເຄື່ອງໝາຍການຄ້າດັ່ງກ່າວ ຢູ່ໃນດິນແດນ ຂອງ ສປປລາວ;**
14. **ຊື່ການຄ້າ ພາຍເຖິງ ຂີ່ ຂອງວິສາຫະກິດ ທີ່ໃຊ້ເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ;**
15. **ວົງຈອນລວມ ພາຍເຖິງ ຜະລິດຕະພັນສຳເລັດຮູບ ຫຼື ເຄິ່ງສຳເລັດຮູບ ຂຶ້ງສ່ວນປະກອບຕ່າງໆ ຂອງຜະລິດຕະພັນ ແມ່ນສ່ວນປະກອບທີ່ໃຊ້ການໄດ້ ແລະ ສ່ວນເຊື່ອມຕໍ່ບາງສ່ວນ ຫຼື ທັງໝົດ ຖືກເຊື່ອມຕໍ່ປະສານຮ່ວມເຂົ້າກັນຢູ່ໃນ ແລະ/ຫຼື ຢູ່ເທິງວັດຖຸເຄິ່ງຕົວນຳ ແລະ ຜະລິດຕະພັນນັ້ນ ມີຈຸດປະສົງປະຕິບັດໜ້າທີ່ ທາງດ້ານອີເລັກໂຕຣນິກ;**
16. **ວັດຖຸເຄິ່ງຕົວນຳ (Semiconductor) ພາຍເຖິງ ວັດຖຸທີ່ມີໜ້າທີ່ນຳກະແສໄຟຟ້າເຊື່ອມຕໍ່ ລະຫວ່າງຕົວນຳ ກັບ ສະນວນກັນໄຟຟ້າ;**
17. **ແບບຜັງວົງຈອນລວມ ພາຍເຖິງ ການຈັດວາງວົງຈອນລວມ ທີ່ສະແດງອອກໃນຮູບແບບສາມມີຕີໄດ້ກໍຕາມ ຂຶ້ງຢ່າງໜ້ອຍ ມີສ່ວນປະກອບໜຶ່ງ ທີ່ໃຊ້ການໄດ້ ແລະ ສ່ວນເຊື່ອມຕໍ່ບາງສ່ວນ ຫຼື ທັງໝົດ ຂອງວົງຈອນລວມ ຫຼື ການຈັດວາງວົງຈອນລວມໃນຮູບແບບສາມມີຕີເຫຼົ່ານັ້ນ ເຮັດຂຶ້ນມາເພື່ອວົງຈອນລວມທີ່ມີຈຸດປະສົງ ສຳລັບການຜະລິດ;**
18. **ແຫຼ່ງກຳເນີດ ພາຍເຖິງ ສັນຍາລັກ ທີ່ບໍ່ຢູ່ບອກເຖິງແຫຼ່ງທີ່ມາ ຂອງສິນຄ້າຈາກດິນແດນ, ເຂດ ຫຼື ທ້ອງຖິ່ນ ຂອງປະເທດໄດ້ໜຶ່ງ ຂຶ້ງເປັນສິ່ງສຳຄັນພາໃຫ້ສິນຄ້າມີຄຸນນະພາບ ແລະ ມີຊື່ສົງ ຫຼື ອຸນລັກສະນະອື່ນ ທີ່ຕິດພັນກັບພູມສາດ;**
19. **ຄວາມລັບທາງການຄ້າ ພາຍເຖິງ ຂຶ້ມູນທີ່ເປັນຄວາມລັບ ຂຶ້ງຢ່າງບໍ່ເປັນທີ່ຮັຈກໃນກຸ່ມບຸກຄົນ ຫຼື ຍັງບໍ່ທັນສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ຢ່າງຍ່າຍດາຍ ສຳລັບບຸກຄົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢູ່ໃນວົງການກຳກັບຂຶ້ມູນປະເພດຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ສູດ, ກຳມະວິທີການຜະລິດ ຫຼື ຂຶ້ມູນໄດ້ໜຶ່ງ ທີ່ມີຄຸນຄ່າທາງການຄ້າ ຍ້ອນເປັນຄວາມລັບ;**
20. **ພັນພືດ ພາຍເຖິງ ກຸ່ມຂອງພືດ ທີ່ມີລັກສະນະທາງພິກສາຊາດ ຢ່າງດູວກັນ ແລະ ຍັງບໍ່ທັນຮັຈກັນທີ່ວໄປ ຂຶ້ງສາມາດກຳນົດຄຸນລັກສະນະຕ່າງໆ ທີ່ເປັນຜົນມາຈາກປະເພດພັນທຸກກຳໄດ້ໜຶ່ງ ຫຼື ຫ້າຍປະເພດພັນທຸກກຳຮ່ວມກັນ, ມີຄວາມແຕກຕ່າງຈາກກຸ່ມອື່ນ ໃນພືດຊະນິດດູວກັນ ຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງຄຸນລັກສະນະ, ມີຄວາມສະໜໍາສະເໜີ ແລະ ມີຄວາມຄົງຕົວ ໃນເວລານຳໄປຂະຫຍາຍພັນ ໂດຍບໍ່ຄຳນິງວ່າ ຈະຄືບຕາມເງື່ອນໄຂ ສຳລັບການໃຫ້ສິດການປົກປ້ອງກຸ່ມຂອງພືດດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ແກ່ນກປະສົມພັນກຳຕາມ;**
21. **ປະເພດພັນທຸກກຳ ພາຍເຖິງ ຂຶ້ມູນທາງພັນທຸກກຳໂດຍລວມ ທີ່ສະແດງເຖິງຄຸນລັກສະນະຕ່າງໆ ຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ຮ່ວມກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ຂອງຕົວມັນເອງ;**

22. ส่วนຂະຫຍາຍພັນ ພາຍເຖິງ ພຶດ ຫຼື ສ່ວນໄດສ່ວນນີ້ ຂອງພຶດດັ່ງກ່າວ ຫີ່ສາມາດນຳມາຂະຫຍາຍພັນເປັນພຶດໃໝ່ ເຊັ່ນ: ໜໍ້, ເຫັນ, ແກ່ວ່າ;
23. ນັກປະສົມພັນພຶດ ພາຍເຖິງ ບຸກຄົນ ທີ່ປະສົມພັນ ຫຼື ຄົ້ນພົບ ແລະ ພັດທະນາພັນພຶດ ຫຼື ບຸກຄົນ ທີ່ເປັນຜູ້ວ່າຈາງນັກປະສົມພັນພຶດ ຫຼື ບຸກຄົນທີ່ມອບໝາຍວົງກໄທນັກປະສົມພັນພຶດ ຫຼື ບຸກຄົນທີ່ຮ່ວມກັນປະສົມພັນພຶດ ທີ່ໄດກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ລວມທັງຜູ້ສືບຫອດສິດ ຂອງບຸກຄົນທີ່ກ່າວມາກ່ອນຂ້າງເທິງນີ້;
24. ສິດຕໍ່ພັນພຶດ ຫຼື ສິດຂອງນັກປະສົມພັນພຶດ ພາຍເຖິງ ສິດອອກໃຫ້ ໂດຍການຈັດຕັ້ງລັດ ເພື່ອປົກປ້ອງພັນພຶດ ຕາມກົດໝາຍ ສະບັບນີ້;
25. ລີຂະສິດ ພາຍເຖິງ ສິດຂອງບຸກຄົນ, ມິຕີບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຕໍ່ຜົນງານປະດິດຄິດແຕ່ງຂອງຕົນເອງ ຫາງດ້ານສືລະປະກຳ ແລະ ວັນນະກຳ ລວມທັງຜົນງານຫາງດ້ານວິທະຍາສາດ;
26. ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລີຂະສິດ ພາຍເຖິງ ສິດຂອງບຸກຄົນ, ມິຕີບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງຕໍ່ຜົນງານຫາງດ້ານການສະແດງ, ການບັນທຶກສູງ, ລາຍການກະຈາຍສູງ-ແຜ່ພາບຫຼື ລາຍການຜ່ານສັນຍານດາວທຸງ ທີ່ເຂົ້າລະຫັດ ຫຼື ບໍ່ເຂົ້າລະຫັດ;
27. ຜົນງານ ພາຍເຖິງ ການປະດິດຄິດແຕ່ງຂອງບຸກຄົນ, ມິຕີບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງໄດ້ນີ້ ໃນຂົງເຊີດສືລະປະກຳ, ວັນນະກຳ ແລະ ວິທະຍາສາດ ຊຶ່ງສະແດງອອກດ້ວຍຮູບແບບ ຫຼື ວິທີການໄດ້ນີ້;
28. ຜົນງານທີ່ສືບເນື່ອງ ພາຍເຖິງ ຜົນງານທີ່ອີງໄສ່ນີ້ ຫຼື ຫຼາຍກວ່າໜີ່ຜົນງານທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ລວມທັງການແປ, ການປັບປຸງ, ການຈັດລົງດົນຕີ, ການດັດແກ້, ການປັ່ງຮູບ, ການໃຫ້ຄວາມໝາຍ ແລະ ການປັ່ງນັງແປງອື່ນໆ ຂອງຜົນງານ ທີ່ມີລີຂະສິດໄດ້ນີ້;
29. ການເຜີຍແຜ່ສໍາລັບຈຸດປະສົງຂອງລີຂະສິດ ພາຍເຖິງ ການນຳເອົາຜົນງານອອກສູ່ສາຫາລະນະຊືນ ດ້ວຍການເຫັນດີ ຂອງຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງຜົນງານ ຊຶ່ງມີຈຳນວນສໍາເນົາພຽງພໍ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການທີ່ເໝາະສົມ ຂອງສາຫາລະນະຊືນ ໂດຍຄຳນິ່ງເຖິງລັກສະນະຂອງຜົນງານ. ການສະແດງລະຄອນ, ດົນຕີປະກອບລະຄອນ, ຜົນງານການສ້າງຮູບເຖິງ ຫຼື ຜົນງານດົນຕີ, ການເລົ່າຜົນງານວັນນະກຳໃນທີ່ສາຫາລະນະ, ການສ້າງສານດ້ວຍສາຍ ຫຼື ການກະຈາຍສູງ-ແຜ່ພາບ ຂອງຜົນງານວັນນະກຳ ຫຼື ສືລະປະກຳ, ການວາງສະແດງຜົນງານສືລະປະ ແລະ ການກໍ່ສ້າງຂອງຜົນງານດ້ານສະຖາປັດຕິຍະກຳ ຈະບໍ່ຖືວ່າ ແມ່ນການເຜີຍແຜ່;
30. ການເຜີຍແຜ່ສໍາລັບຈຸດປະສົງຂອງສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລີຂະສິດ ພາຍເຖິງ ການຕອບສະໜອງ ສໍາເນົາການບັນທຶກການສະແດງ ຫຼື ການບັນທຶກສູງ ຕໍ່ສາຫາລະນະຊືນ

ດ້ວຍການເຫັນດີ ຂອງຜູ້ຖືສິດ ແລະ ໄທສຳເນົາແກ່ສາທາລະນະຊຸມ ໃນປະລິມານ
ທີ່ເໝາະສົມ;

31. ການຜະລິດຊື່ສຳລັບຈຸດປະສົງຂອງລົຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລົຂະສິດ
ໝາຍເຖິງ ການອັດສຳເນົາ ຜົນງານ ຫຼື ການບັນທຶກສູງ ຫຼື ສົ່ງທີ່ພົວພັນເຖິງສິດ
ກ່ຽວຂ້ອງກັບລົຂະສິດດ້ວຍວິທີການໄດ້ໜຶ່ງ ລວມທັງການອັດສຳເນົາຜົນງານ ຫຼື
ການບັນທຶກສູງ ຫຼື ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລົຂະສິດ ແບບຖາວອນ ຫຼື ຊ່ວຄາວ;
32. ການບັນທຶກສູງ ໝາຍເຖິງ ການບັນທຶກສູງ ຂອງການສະແດງ ຫຼື ຂອງສູງອື່ນໆ
ລົງໃສ່ອຸປະກອນບັນທຶກ ເຊັ່ນ ແຜ່ນສູງ, ກະແຊັດ, ແຜ່ນເລເຊີດສ, ແຜ່ນຊີດຣອມ
ຫຼື ການບັນທຶກສູງ ດ້ວຍວິທີອື່ນໆ;
33. ການກະຈາຍສູງ-ແຜ່ພາບ ໝາຍເຖິງ ການນຳເອົາຜົນງານອອກສູ່ສາທາລະນະຊຸມ
ທາງວິທະຍຸກະຈາຍສູງ ຫຼື ທາງໂທລະພາບ ຫຼື ດ້ວຍວິທີການອື່ນ ທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ເຊັ່ນ
ອິນເຕີເນັດ ຫຼື ສົ່ງຜ່ານສັນຍານດາວທຸມ;
34. ສິລະປະປັບໃຊ້ ໝາຍເຖິງ ສິລະປະທີ່ໄດ້ມີການປັບປຸງ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນເວົ້າ
ໝາຍອື່ນ;
35. ວັນບຸລິມະສິດ ໝາຍເຖິງ ວັນຮອງຂໍເອົາວັນທີ່ໄດ້ຢືນຂໍຈົດທະບຽນ ຢູ່ຕ່າງປະເທດ,
ຢູ່ສຳນັກງານອື່ນ ຫຼື ຢູ່ ສປປ ລາວ ຂໍ້ມີຜົນໃຊ້ໄດ້ກ່ອນໜ້ານີ້;
36. ການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດ ໝາຍເຖິງ ການດຳເນີນການ ຫຼື ການສະເໜີ
ທີ່ຈະດຳເນີນການກະທຳຢູ່ພາຍໃຕ້ການອະນຸຍາດຂອງຜູ້ຖືສິດ ໂດຍມີ ຫຼື ບໍ່ມີຄ່າ
ຕອບແທນ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດອື່ນ.

ມາດຕາ 4. ນະໂໄຍບາຍ ຂອງ ລັດ ກ່ຽວກັບ ຊັບສິນທາງປັນຍາ

ລັດ ສົ່ງເສີມ ການເພີ່ມພູນຄຸນສ້າງ, ການເຄື່ອນໄຫວງການຊັບສິນທາງປັນຍາ ແລະ ການນຳ
ໃຊ້ໝາກຜົນ ຂອງການປະດິດສ້າງ, ການປະດິດຄິດແຕ່ງ ຂອງບຸກຄົນ, ມິຕີບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ
ພ້ອມທັງຮັບຮູ້ ແລະ ປົກປ້ອງສິດຜົນປະໂຫຍດຂອງເຈົ້າຂອງຊັບສິນທາງປັນຍາ.

ລັດ ຊຸກຍຸ້ການເຄື່ອນໄຫວງການ ແລະ ການລົງທຶນ ເຂົ້າໃນຂົງເຂດຊັບສິນທາງປັນຍາ ດ້ວຍ
ການວາງນະໂໄຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ມາດຕະການຕ່າງໆ ເພື່ອຮອງຮັບ.

ລັດ ປົກປ້ອງຊັບສິນທາງປັນຍາ ທີ່ບໍ່ຂັດກັບລະບຽບກົດໝາຍ, ວັດທະນະທຳ ຫຼື ຮີດຄອງປະເພນີ
ອັນດີງາມຂອງຊາດ, ວົງການປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫຼົບ, ສຸຂານາໄມ, ສົ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 5 (ປັບປຸງ). ຫຼັກການລວມ ກ່ຽວກັບ ຊັບສິນທາງປັນຍາ

ຫຼັກການລວມ ກ່ຽວກັບ ຊັບສິນທາງປັນຍາ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການຮັບຮູ້, ປົກປ້ອງ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມຍຸຕິທຳຕໍ່ເຈົ້າຂອງຊັບສິນທາງປັນຍາ;

2. ການປົກປ້ອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ກຳຕໍ່ເມື່ອເຈົ້າ ຂອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ໄດ້ຮັບການຈົດທະບຽນຕາມກົດໝາຍສະບັບນີ້;
3. ລຶຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລຶຂະສິດ ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງໂດຍທັນທີ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ມີການປະດິດຄິດແຕ່ຜົນງານທາງດ້ານສິລະປະກຳ ແລະ ວັນນະກຳ ລວມທັງຜົນງານທາງດ້ານວິທະຍາສາດ;
4. ທຸກການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດ ຈາກຊັບສິນທາງບັນຍາ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກເຈົ້າຂອງສິດ;
5. ການກຳນົດ ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ທາກຂັດກັບ ສິນທີສັນຍາ ຫຼື ສັນຍາສາກົນ ທີ່ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແມ່ນໃຫ້ບະຕິບັດຕາມການກຳນົດຂອງສິນທີສັນຍາ ຫຼື ສັນຍາສາກົນ ທີ່ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີນີ້.

ມາດຕາ 6. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບ ບຸກຄົນ, ມິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຫ້າງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ພົວພັນກັບວຽກການຊັບສິນທາງບັນຍາ ພາຍໃຕ້ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ສິນທີສັນຍາ ຫຼື ສັນຍາສາກົນ ທີ່ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 7. ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມໃຫ້ມີ ການພົວພັນຮ່ວມມື ກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບສິນທາງບັນຍາ ບົນພື້ນຖານການເຄົາລົບເອກະລາດ, ອະທິປະໄຕ ຂຶ້ງກັນ ແລະ ກັນ, ຕ່າງຝ່າຍ ຕ່າງໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດເພື່ອພັດທະນາ ແລະ ອຸ່ມຄອງວຽກການຊັບສິນທາງບັນຍາ, ແລກປ່ຽນບົດຮຽນທາງດ້ານວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ການບໍາລຸງຍົກລະດັບບຸກຄະລາກອນ, ການເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ປະຕິບັດສິນທີສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ ॥

ຊັບສິນທາງບັນຍາ

ມາດຕາ 8. ໂຄງປະກອບ ຂອງຊັບສິນທາງບັນຍາ

ຊັບສິນທາງບັນຍາ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ;
2. ພັນພິດໃໝ່;
3. ລຶຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລຶຂະສິດ.

ມາດຕາ 9 (ປັບປຸງ). ຂັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ຂັບສິນອຸດສາຫະກຳ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ສິດທິບັດ;
2. ອະນຸສິດທິບັດ;
3. ແບບອຸດສາຫະກຳ;
4. ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ;
5. ຊຶ່ງການຄ້າ;
6. ແບບຜັງວົງຈອນລວມ;
7. ແຫ່ງກຳເນີດ;
8. ຄວາມລັບທາງການຄ້າ.

ມາດຕາ 10 (ປັບປຸງ). ພັນພິດໃໝ່

ພັນພິດໃໝ່ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ພັນພິດທີ່ມີຢູ່ທີ່ໄປ ທີ່ໄດ້ຜ່ານການປັບປຸງ ໃຫ້ເປັນພັນພິດໃໝ່.
2. ພັນພິດ ທີ່ຄົ້ນພົບໃນທຳມະຊາດ ແລ້ວນຳມາພັດທະນາ ໃຫ້ເປັນພັນພິດໃໝ່.

ມາດຕາ 11. ລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ລິຂະສິດ ຕໍ່ຜົນງານທາງດ້ານສີລະປະກຳ, ວັນນະກຳ ແລະ ວິທະຍາສາດ ລວມທັງ ໂປຣແກຣມຄອມພິວເຕີ;
2. ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ຕໍ່ຜົນງານຂອງຜູ້ສະແດງ, ຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສູງ ແລະ ອົງການກະຈາຍສູງ-ແຜ່ພາບ.

ພາກທີ III

ຂັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ໝວດທີ 1

ເງື່ອນໄຂ ຂອງຂັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ມາດຕາ 12 (ປັບປຸງ). ຂັບສິນອຸດສາຫະກຳ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຍືນຈົດທະບຽນ

ຂັບສິນອຸດສາຫະກຳ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຍືນຈົດທະບຽນ ມີ ດັ່ງນີ້:

- ສິດທິບັດ;
- ອະນຸສິດບັດ;

- ແບບອຸດສາຫະກຳ;
- ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ;
- ແບບຜັງວົງຈອນລວມ;
- ແຫ່ງກຳເນີດ.

ມາດຕາ 13 (ປັບປຸງ). ເງື່ອນໄຂ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບສິດທີ່ບັດ

ການປະດິດສ້າງ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບສິດທີ່ບັດ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງແມ່ນການປະດິດສ້າງໃໝ່ ທີ່ບໍ່ເຄີຍມີມາກ່ອນ, ບໍ່ເຄີຍຖືກເປີດເຜີຍ ສູ່ສາຫາລະ ນະຊຸມ ດ້ວຍວາລະສານ ຫຼື ດ້ວຍການນຳໃຊ້ຕົວຈິງ ຫຼື ດ້ວຍຮູບການອື່ນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຫຼື ແຫ່ງໃດໜຶ່ງໃນໂລກ ກ່ອນວັນຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ ຫຼື ກ່ອນວັນທີໄດ້ຮ້ອງຂໍວັນບຸລິມະສິດ ຂອງຄໍາຮ້ອງຂໍຮັບສິດທີ່ບັດ;
2. ຕ້ອງມີຂັ້ນຕອນການປະດິດສ້າງທີ່ສູງຂຶ້ນ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນທີ່ເຂົ້າໃຈໄດ້ງ່າຍ ສຳລັບບຸກຄົນ ທີ່ມີຄວາມຮູ້ທີ່ວ່າປະຫາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີນີ້;
3. ຕ້ອງສາມາດນຳໃຊ້ໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດໃນຂົງເຂດ ອຸດສາຫະກຳ, ຫັດຖະກຳ, ກະສິກຳ, ການປະມົງ, ການບໍລິການ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 14 (ປັບປຸງ). ເງື່ອນໄຂ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບອະນຸສິດທີ່ບັດ

ສິ່ງປະດິດ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບອະນຸສິດທີ່ບັດ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງແມ່ນສິ່ງປະດິດໃໝ່ ຊຶ່ງຜ່ານມາບໍ່ໄດ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ ຫຼື ຖືກນຳໃຊ້ ໃນ ສປປ ລາວ ພາຍໃນ ຫົ່ງປີ ກ່ອນວັນຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍອະນຸສິດທີ່ບັດ;
2. ຕ້ອງມີການປັບປຸງເຕັກນິກໃໝ່ ທີ່ພົວພັນເຖິງຂັ້ນຕອນການປະດິດສ້າງ ຊຶ່ງອາດມີຂັ້ນຕອນຕໍ່ກວ່າຂັ້ນຕອນການປະດິດສ້າງ;
3. ຕ້ອງສາມາດນຳໃຊ້ໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດໃນຂົງເຂດ ອຸດສາຫະກຳ, ຫັດຖະກຳ, ກະສິກຳ, ການປະມົງ, ການບໍລິການ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 15 (ປັບປຸງ). ເງື່ອນໄຂ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບ ໃບຢັ້ງຍືນແບບອຸດສາຫະກຳ

ແບບ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຍືນແບບອຸດສາຫະກຳ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງເປັນແບບໃໝ່ ຊຶ່ງບໍ່ເຄີຍຖືກເປີດເຜີຍ ສູ່ສາຫາລະນະຊຸມາກ່ອນ ດ້ວຍວາລະສານ ຫຼື ດ້ວຍການນຳໃຊ້ຕົວຈິງ ຫຼື ດ້ວຍການວາງສະແດງ ຫຼື ດ້ວຍຮູບການອື່ນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຫຼື ແຫ່ງໃດໜຶ່ງໃນໂລກ, ກ່ອນວັນຍື່ນຄໍາຮ້ອງ ຫຼື ກ່ອນວັນບຸລິມະສິດ ຂອງຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ;
2. ຕ້ອງເປັນສິ່ງປະດັບ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ວັດຖຸທີ່ນຳເອົາແບບໄປໃຊ້ ຫຼື ເອົາແບບໄປຕິດໃສ່ ຕົວຂອງວັດຖຸເອົາ ເກີດມີຮູບຊີງພາຍນອກພິເສດ.

ມາດຕາ 16 (ບັນບຸງ). ເງື່ອນໄຂ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຍືນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ

ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຍືນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

1. ເຄື່ອງໝາຍ ອາດເປັນສັນຍາລັກໄດ້ໜຶ່ງ ຫຼື ແຫ້ຍສັນຍາລັກລວມກັນ ທີ່ສາມາດຈຳແນກສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ຂອງບໍລິສັດໄດ້ໜຶ່ງ ແຕກຕ່າງຈາກບໍລິສັດອື່ນ. ສັນຍາລັກ ອາດລວມເອົາຄໍາສັບ, ລວມທັງຊື່ບຸກຄົນ, ແບບ, ຕົວເລກ, ອົງປະກອບເປັນຮູບຮ່າງ, ຮູບຊີງ ຫຼື ສິ່ງທຸມທ່ຳ ຂອງສິນຄ້າ ແລະ ການລວມກັນຂອງໝາຍສີ ເຊັ່ນດຽວກັບການລວມກັນ ຂອງສັນຍາລັກໄດ້ໜຶ່ງນັ້ນ;
2. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ບໍ່ຄືກັນກັບເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ, ເຄື່ອງໝາຍທີ່ມີຊື່ສູງ ຫຼື ແໜ່ງກຳເນີດທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນກ່ອນແລວ ສຳລັບສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ອັນດຽວກັນ;
3. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ບໍ່ຄ້າຍຄືກັນ ກັບເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນກ່ອນໜັນນີ້ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍທີ່ມີຊື່ສູງ ສຳລັບສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ອັນດຽວກັນ, ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ກ່ຽວຂ້ອງກັນ ຊຶ່ງການນຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍດັ່ງກ່າວ ອາດຈະພາໃຫ້ເກີດຄວາມສັບສົນເຖິງແໜ່ງທີ່ມາຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ຫຼື ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈຜົດວ່າ ເຄື່ອງໝາຍນັ້ນ ກ່ຽວຂ້ອງກັນ ຫຼື ກ່ຽວພັນກັບຜູ້ອື່ນ;
4. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ບໍ່ມີລັກສະນະຕ້ອງຫ້າມ ຕາມມາດຕາ 23 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ສຳລັບເຄື່ອງໝາຍການຄ້າໄດ້ໜຶ່ງ ຈະຖືວ່າມີຊື່ສູງ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

1. ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ແມ່ນ ເຄື່ອງໝາຍຄົດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກເທິງນີ້ ຂຶ່ງເປັນທີ່ຍອມຮັບກັນຢ່າງກວ້າງຂວາງ ໂດຍພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍໃນດິນແດນ ຂອງສປປ ລາວ ຕາມທີ່ບໍ່ບອກສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ຂອງເຈົ້າຂອງເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ຈະອ້າງວ່າເປັນເຄື່ອງໝາຍທີ່ມີຊື່ສູງ;
2. ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ທີ່ບໍ່ຂັດກັບເງື່ອນໄຂ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບການຈົດທະບຽນ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
3. ການພິຈາລະນາເຄື່ອງໝາຍໄດ້ໜຶ່ງ ເປັນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າທີ່ມີຊື່ສູງນັ້ນ ຕ້ອງນຳເອົາຫຼັກຖານ ທີ່ສົມເຫດສົມຜົນລວມທັງຊື້ເຫັດຈິງ ດັ່ງນີ້:
 - 3.1. ສາທາລະນະຊົນ ໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງເຄື່ອງໝາຍ ໂດຍຜ່ານການຊື້ຂາຍ, ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ກັບ/ຫຼື ກ່ຽວຂ້ອງກັນກັບ ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ຫຼື ຜ່ານການໂຄສະນາ;
 - 3.2. ການຈໍລະຈອນແຈກຢາຍຜະລິດຕະພັນ, ສິນຄ້າ, ການບໍລິການ ທີ່ມີເຄື່ອງໝາຍການຄ້ານັ້ນ ໃນຂອບເຂດດິນແດນ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ;
 - 3.3. ບໍລິມາດ ຂອງການຂາຍສິນຄ້າ ຫຼື ການໃຫ້ບໍລິການ ຢ່າງໝວງໝາຍ;
 - 3.4. ໄລຍະເວລານຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍການຄ້ານັ້ນ ຕ້ອງເປັນປົກກະຕິ ແລະ ຕໍ່ເນື້ອງ;

- 3.5. ຄວາມເຊື້ອຂັ້ນ ກ່ຽວພັນກັນກັບການນຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ກັບສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ໂດຍອີງຕາມຄຸນນະພາບ, ຄວາມນີ້ຍິມ ຢ່າງກວ້າງຂວາງໃນ ສັງຄົມ;
 - 3.6. ຜູ້ຊົມໃຊ້ ໄດ້ຢັ້ງຍືນ ແລະ ຮັບຮູ້ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ກ່ຽວກັບການມີຊື່ສູງ ຂອງເຄື່ອງໝາຍ ຢ່າງໝວງໝາຍ;
 - 3.7. ການລົງທຶນເຂົ້າໃສ່ເຄື່ອງໝາຍ ມີມູນຄ່າສູງ.
- ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າທີ່ມີຊື່ສູງ ຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຕາມລະບົບກົດໝາຍ ບໍ່ວ່າຈະໄດ້ ຈົດທະບຽນໄວແລ້ວ ຫຼື ບໍ່ກຳຕາມ.

ມາດຕາ 17 (ປັບປຸງ). ເງື່ອນໄຂ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຍືນແບບຜັງວົງຈອນລວມ

ສິ່ງທີ່ຈະໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຍືນແບບຜັງວົງຈອນລວມ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນແບບຜັງຕົ້ນສະບັບທີ່ບໍ່ຄືຂອງໄຜ ໝາຍຄວາມວ່າ ແບບນີ້ແມ່ນຜົນຂອງ ຄວາມພະຍະຍາມຫາງບັນຍາ ຂອງຜູ້ປະດິດສ້າງເອງ ແລະ ເປັນເລື່ອງທີ່ເດັ່ນ ໃນວົງການນັກສ້າງແບບຜັງ ແລະ ຜູ້ຜະລິດວົງຈອນລວມ ໃນເວລາສ້າງແບບຜັງ ດັ່ງກ່າວ;
2. ເປັນແບບຜັງ ທີ່ປະກອບດ້ວຍການປະສານຮ່ວມກັນ ລະຫວ່າງ ສ່ວນປະກອບ ແລະ ສ່ວນເຊື້ອມຕໍ່ ຂໍ້ໂດຍທີ່ວ່າໄປແລ້ວຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ໂດຍສະເພາະ ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີການຕອບສະໜອງເງື່ອນໄຂຂອງຂໍ 1;
3. ຄຳຮອງຂໍຈົດທະບຽນ ໃຫ້ຢືນກ່ອນວັນທີນຳເອົາແບບຜັງວົງຈອນລວມ ໄປສະແຫວງ ຫາຜົນປະໂຫຍດ ເປັນປົກກະຕິ ແລະ ຫາງການຄ້າໃນທົ່ວໂລກ ໂດຍເຈົ້າຂອງສິດ ຫຼື ພາຍໃນ ສອງປີ ນັບແຕ່ວັນດັ່ງກ່າວ ເປັນຕົ້ນມາ.

ມາດຕາ 18 (ປັບປຸງ). ເງື່ອນໄຂ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຍືນແຫຼ່ງກໍາເນີດ

ແຫຼ່ງກໍາເນີດ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຍືນ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

1. ໃຊ້ເພື່ອບໍ່ງບອກໃຫ້ເຫັນ ແຫຼ່ງທີ່ມາ ຂອງສິນຄ້າ ຈາກດິນແດນ, ແຮດ ຫຼື ທ້ອງຖິ່ນ ຂອງປະເທດໄດ້ໜຶ່ງ;
2. ພາໃຫ້ສິນຄ້າ ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ມີຊື່ສູງ ຫຼື ຄຸນລັກສະນະອື່ນ ແມ່ນ ຍ້ອນແຫຼ່ງ ກໍາເນີດຫາງພູມສາດເປັນສ່ວນສຳຄັນ. ຄຸນນະພາບ, ຊື່ສູງ ຫຼື ຄຸນລັກສະນະອື່ນນັ້ນ ແມ່ນອີງໃສ່ປັດໄຈ ຂອງທີ່ມະຊາດ ທີ່ປະກອບດ້ວຍສະພາບຂອງດິນ, ອາກາດ, ນັກ, ແລະບີບນິເວດ ແລະ ເງື່ອນໄຂທີ່ມະຊາດອື່ນ ຫຼື ປັດໄຈ ຂອງມະນຸດ ທີ່ປະກອບ ດ້ວຍຄວາມຊຳນິຊຳນານ ແລະ ປະສົບການ ຂອງຜູ້ຜະລິດ ແລະ ກຳມະວິທີການ ຜະລິດ ທີ່ມີມາແບບຕັ້ງເດີມ ຂອງທ້ອງຖິ່ນນັ້ນ.

ມາດຕາ 19 (ໃໝ່). ຂໍ້ການຄ້າ

ຂໍ້ການຄ້າ ຈະເປັນ ຫຼື ບໍ່ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ກໍຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ເຖິງວ່າບໍ່ໄດ້ຈົດທະບຽນກຳຕາມ.

ມາດຕາ 20 (ປັບປຸງ). ເງື່ອນໄຂ ທີ່ຈະເປັນຄວາມລັບທາງການຄ້າ

ຂໍ້ມູນທີ່ຈະຖືກພິຈາລະນາເປັນຄວາມລັບທາງການຄ້າ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

- ແມ່ນຂໍ້ມູນ ຂຶ້ງຍັງບໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກໃນກຸ່ມບຸກຄົນ ຫຼື ຍັງບໍ່ທັນສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ຢ່າງ ງ່າຍດາຍ ສຳລັບບຸກຄົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢູ່ໃນວົງການກຳກັບຂໍ້ມູນປະເພດຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ສູດ, ກຳມະວິທິການຜະລິດ ຫຼື ຂໍ້ມູນໃດໜຶ່ງ;
- ແມ່ນຂໍ້ມູນ ທີ່ມີຄຸນຄ່າທາງການຄ້າ;
- ແມ່ນຂໍ້ມູນ ທີ່ມີຂັ້ນຕອນທີ່ເໝາະສົມ ໃນການເວັບຮັກສາເປັນຄວາມລັບ ຕາມແຕ່ ລະກຳລະນີ ໂດຍຜູ້ຄວບຄຸມ ກວດກາ ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 2

ຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ທີ່ບໍ່ສາມາດຈົດທະບຽນ

ມາດຕາ 21 (ປັບປຸງ). ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ທີ່ບໍ່ສາມາດຂໍຮັບສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ

ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ທີ່ບໍ່ສາມາດຂໍຮັບສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ມີ ດັ່ງນີ້:

- ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ທີ່ບໍ່ເປັນສິ່ງໃໝ່ ຖ້າຫາກເປັນສິ່ງຄົ້ນພົບທີ່ມີມາກ່ອນ ແລ້ວ ລວມທັງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ແລະ ສ່ວນປະກອບສ່ວນໃດໜຶ່ງ ຂອງສິ່ງທີ່ມີຢູ່ຕາມທຳ ມະຊາດ;
- ສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນການປະດິດສ້າງ ແລະ ບໍ່ເປັນອີງປະກອບ ເພື່ອການແກ້ໄຂທາງວິຊາ ການ ຖ້າຫາກເປັນພູງ ຫຼັກການ ຫຼື ທິດສະດີວິທະຍາສາດ, ສູດຄົດໄລ່ຄະນິດສາດ ຫຼື ກິດເກັນຄົບຊຸດ ເພື່ອດໍາເນີນຫຼຸລະກິດ ຫຼື ຫຼິ້ນເກມ ເທົ່ານັ້ນ ເຖິງແມ່ນວ່າ ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ ຈະມີອີງປະກອບ ທີ່ເປັນການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດກຳຕາມ;
- ວິທີການຢື່ງມະຕິພະຍາດ, ວິທີການປິ່ນປົວ ແລະ ວິທີການຜ່າຕັດ ເພື່ອປິ່ນປົວຄົນ ແລະ ສັດ;
- ພິດ ແລະ ສັດ ໂດຍສະເພາະ ຂະບວນການທາງຊີວະວິທະຍາ ເພື່ອຜະລິດພິດ ແລະ ສັດ ເຖິງແມ່ນວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ ຈະມີອີງປະກອບທີ່ເປັນການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ກຳຕາມ ນອກຈາກຈຸລິນຊີເທົ່ານັ້ນ.

ສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ອາດຖືກປະຕິເສດ ຫຼື ການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດ ຈາກສິດ ທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ຈະຖືກຈຳກັດ ໃນກຳລະນີ ດັ່ງນີ້:

- ເພື່ອປັບປຸງກັນການສະແຫວງທາຜົນປະໄຫຍດທາງການຄ້າ, ປຶກປັບປຸງວັດທະນະທຳ ແລະ ຮິດຄອງປະເພນີອັນດີ່ງມາຂອງຊາດ, ຄວາມເປັນລະບູງບຽງບຮ້ອຍ ຂອງສັງຄົມ ແລະ ສິນລະທຳ ລວມທັງ ການປຶກປັບປຸງຊີວິດຂອງມະນຸດ, ສັດ ຫຼື ພຶດ, ສຸຂະພາບ ຫຼື ເພື່ອຫຼືກເວັ້ນ ການກ່ຽວຄວາມເສັຍຫາຍທີ່ຮ້າຍແຮງ ຕໍ່ສົ່ງແວດລ້ອມ;
- ເພື່ອປຶກປັບປຸງຄວາມໝັ້ນຄົງ ແລະ ສະຫງົບສຸກ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 22 (ປັບປຸງ). ແບບ ທີ່ບໍ່ສາມາດໃຫ້ຈົດທະບຽນແບບອຸດສາຫະກຳ

ແບບ ທີ່ບໍ່ສາມາດໃຫ້ຈົດທະບຽນແບບອຸດສາຫະກຳ ມີ ດັ່ງນີ້:

- ແບບ ທີ່ມີຮູບຊີງພາຍນອກ ເກີດຈາກຮູບຊີງເຕັກນິກ ຂອງວັດຖຸ ຂຶ່ງໃນນັ້ນ ແບບໄດ້ ຖືກນຳມາໃຊ້ ຫຼື ສ້າງໃຫ້ເປັນຮູບຮ່າງຂຶ້ນມາ;
- ແບບ ທີ່ຂັດຕໍ່ຄວາມເປັນລະບູງບຽງບຮ້ອຍ ຂອງສັງຄົມ ແລະ ຮິດຄອງປະເພນີອັນດີ ຖາມຂອງຊາດ.

ມາດຕາ 23 (ປັບປຸງ). ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ບໍ່ສາມາດໃຫ້ຈົດທະບຽນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ

ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ບໍ່ສາມາດໃຫ້ຈົດທະບຽນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ມີ ດັ່ງນີ້:

- ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ບໍ່ສາມາດຈຳແນກໄດ້ລະຫວ່າງ ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການຂອງຜູ້ຮ້ອງ ຂໍຮັບສິດ ວັດທະນະ ອົບເຄື່ອງໝາຍຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ;
- ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ປະກອບດ້ວຍສັນຍາລັກ ຫຼື ສິ່ງບໍ່ບອກລັກສະນະ ທີ່ອາດໃຊ້ໃນທາງ ການຄ້າ ເພື່ອຊັ້ນອກຊະນິດ, ອຸນນະພາບ, ປະລິມານ, ເຈດຈຳນິງ, ມູນຄ້າ, ຕັນກຳ ເນືດຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ເວລາຜະລິດ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ໄດ້ກາຍເປັນທຳນຽມຂອງພາສາ ທີ່ໃຊ້ກັນໃນຂະນະນີ້ ຫຼື ດ້ວຍຄວາມສຸດຈະລິດ ແລະ ໄດ້ຖືກສ້າງເປັນທຳນຽມປະຕິ ບັດທາງການຄ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
- ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ມີລັກສະນະພາໃຫ້ສາຫາລະນະຊຸມ ຫຼື ວົງການການຄ້າ ເຊົ້າໃຈຜິດ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ມີລັກສະນະຫຼູກລວງ;
- ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ປະກອບດ້ວຍ ຫຼື ບັນຈຸ ສິ່ງບໍ່ບອກວ່າ ເມື່ອມີການນຳໃຊ້ໃນຂະ ບວນການຄ້າ ມີສ່ວນເຮັດໃຫ້ສາຫາລະນະຊຸມ ເຊົ້າໃຈຜິດກ່ຽວກັບຕົ້ນກຳເນີດ, ທາດແຫ້, ຂະບວນການຜະລິດ, ອຸນລັກສະນະ, ຄວາມເໝາະສິມກັບຈຸດປະສົງ ຂອງເຄື່ອງໝາຍນັ້ນ ຫຼື ປະລິມານ ຂອງສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ;
- ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ປະກອບດ້ວຍ ຫຼື ບັນຈຸເຄື່ອງໝາຍຊາດ, ທຸງຊາດ, ການມາຍຫາງ ການ, ສັນຍາລັກທາງວັດທະນະທຳ ຫຼື ຄຳຫຍໍ້ ຫຼື ຂຶ່ເຕັມ ຂອງຕົວເມືອງ, ເທດ ສະບານ ແລະ ແຂວງ, ນະຄອນ ຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ຂອງຕ່າງປະເທດ ໂດຍ ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກ ອົງການຈັດຕັ້ງ ຂອງລັດຖະບານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

6. **ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ປະກອບດ້ວຍ ຫຼື ບັນຈຸເຄື່ອງໝາຍ ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ຫຼື ສັນຍາລັກ ທີ່ເກີດຈາກສິນທີ່ສັນຍາສາກົນ, ກາປະຫັບຫາງການ ຫຼື ສັນຍາລັກ ຂອງລັດ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກລັດ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;**
7. **ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ປະກອບດ້ວຍ ຫຼື ມີ ຊື່, ຮູບ ຫຼື ມີຄວາມຄ້າຍຄືກັນກັບ ບຸກຄົນ ທີ່ຢັງມີຊີວິດຢູ່ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;**
8. **ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ປະກອບດ້ວຍ ຫຼື ມີ ຮູບ ຂອງສັນຍາລັກຫາງວັດທະນະທຳ ຫຼື ອະນຸສອນສະຖານ, ປະຫວັດສາດ ຫຼື ຊື່ ຫຼື ຮູບ ຫຼື ຄວາມຄ້າຍຄືກັນກັບວິລະຂຶນແຫ່ງຊາດ ຫຼື ຜົນໍາ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ອາດເປັນການໝົ່ນປະໝາດ ຫຼື ຂັດກັບຮິດຄອງປະເພນີອັນດີ່ງມອງຊາດ;**
9. **ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ຄືກັນ ຫຼື ຄ້າຍຄືກັນກັບເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນແລ້ວສຳລັບສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ອັນດຽວກັນ, ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ກ່ຽວຂ້ອງກັນ;**
10. **ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ຄືກັນ ຫຼື ຄ້າຍຄືກັນກັບ ເຄື່ອງໝາຍທີ່ມີຊື່ສູງສຳລັບສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ອັນດຽວກັນ, ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ກ່ຽວຂ້ອງກັນ;**
11. **ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ຄືກັນ ຫຼື ຄ້າຍຄືກັນກັບຊື່ການຄ້າ ສຳລັບ ທຸລະກິດ ທີ່ໃຫ້ການບໍລິການສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ອັນດຽວກັນ, ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ກ່ຽວຂ້ອງກັນ;**
12. **ເຄື່ອງໝາຍທີ່ກ່າວມາເທິງນີ້ ຂຶ້ງອາດກໍໃຫ້ເກີດຄວາມສັບສິນ ກ່ຽວກັບແຫ່ງທີ່ມາຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ຫຼື ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມສຳພັນຍ່າງບໍ່ຖືກຕ້ອງກັບເຄື່ອງໝາຍການຄ້າທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນແລ້ວ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍທີ່ມີຊື່ສູງ ຫຼື ຂຶ້ງການຄ້າ;**
13. **ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ປະກອບດ້ວຍ ຫຼື ບັນຈຸ ແຫ່ງກຳເນີດ ຂຶ້ງກຳນົດສະຖານທີ່ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນຕົ້ນກຳເນີດ ຂອງສິນຄ້າທີ່ແຫ້ຈິງ;**
14. **ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ປະກອບດ້ວຍ ຫຼື ບັນຈຸ ແຫ່ງກຳເນີດ ເຖິງວ່າຈະຖືກຕ້ອງແຫ້ຈິງວ່າ ແມ່ນອານາເຂດ, ຂີງເຂດ ຫຼື ທ້ອງຖິ່ນ ຂຶ້ງເປັນຕົ້ນກຳເນີດຂອງສິນຄ້າ, ເຮັດໃຫ້ສາທາລະນະຊຶນເຂົ້າໃຈຜົດວ່າສິນຄ້ານັ້ນ ມີຕົ້ນກຳເນີດມາ ແຕ່ອານາເຂດອື່ນ;**
15. **ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ປະກອບດ້ວຍ ຫຼື ບັນຈຸ ສິ່ງທີ່ອາດສ້າງຄວາມເສື່ອມເສັຍ ຫຼື ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມສຳພັນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງກັບບຸກຄົນມີຊີວິດ ຫຼື ເສຍຊີວິດແລ້ວ, ສະຖາບັນ, ຄວາມເຂົ້ອທີ ຫຼື ສັນຍາລັກຂອງຊາດ ຫຼື ນຳມາແຫ່ງການໝົ່ນປະໝາດ ຫຼື ທຳລາຍຊື່ສູງ;**
16. **ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ມີລັກສະນະ ສ້າງຄວາມສັບສິນ ກ່ຽວກັບສະຖານທີ່ສິນຄ້າ ຫຼື ກິດຈະກຳທາງດ້ານອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ການຄ້າ ຂອງຄູ່ແຂ່ງຂັນ;**
17. **ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ມີລັກສະນະ ທຳລາຍຄວາມເຂົ້ອໝັ້ນ ກ່ຽວກັບສະຖານທີ່ຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ກິດຈະກຳທາງດ້ານອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ການຄ້າ ຂອງຄູ່ແຂ່ງຂັນ;**

18. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ຂັດກັບຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ, ຄວາມເປັນລະບູບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ຮິດຄອງປະເພນີອັນດີ່ງມາຊອງຊາດ.

ລັກສະນະ ຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ທີ່ນຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ຕ້ອງບໍ່ເປັນອຸປະສົກໃຫ້ແກ່ການຈົດທະບຽນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ບໍ່ວ່າໃນຮູບແບບໄດ້ກຳຕາມ.

ມາດຕາ 24. ສົ່ງທີ່ບໍ່ສາມາດຈົດທະບຽນແບບຜັງວົງຈອນລວມ

ສົ່ງທີ່ບໍ່ສາມາດຈົດທະບຽນແບບຜັງວົງຈອນລວມ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຫຼັກການ, ກຳມະວິທີ, ລະບົບ ຫຼື ວິທີການປະຕິບັດງານ ຂອງວົງຈອນລວມ;
2. ຂັ້ນມູນຂ່າວສານ ຫຼື ຊອບແວ ທີ່ບັນຈຸຢູ່ໃນວົງຈອນລວມ.

ມາດຕາ 25 (ປັບປຸງ). ແຫ່ງກຳເນີດ ທີ່ບໍ່ສາມາດຈົດທະບຽນ

ແຫ່ງກຳເນີດ ທີ່ບໍ່ສາມາດຈົດທະບຽນ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ແຫ່ງກຳເນີດ ທີ່ພາໃຫ້ເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດ ຫຼື ສັບສົນ ກ່ຽວກັບແຫ່ງທີ່ມາ ຂອງສິນຄ້າ ດັ່ງກ່າວ;
2. ຂີ່ ຂອງແຫ່ງກຳເນີດ ທີ່ໄດ້ກາຍມາເປັນຊື່ຂອງສິນຄ້າ ທີ່ເປັນປະເພນີແລ້ວໃນ ສປປ ລາວ;
3. ແຫ່ງກຳເນີດ ກ່ຽວກັບຜະລິດຕະພັນເຫຼົ້າແວງ ຂຶ້ງຂຶ້ນອກລັກສະນະຄືກັນກັບຂີ່ ທີ່ນຳໃຊ້ເປັນປະເພນີມາແລ້ວ ຂອງສາຍພັນໝາກອະຫຸ່ນ ທີ່ມີຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ;
4. ແຫ່ງກຳເນີດ ຂອງປະເທດອື່ນ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ຫຼື ສັນສຸດການປົກປ້ອງຢູ່ໃນປະເທດຕົ້ນກຳເນີດ ຫຼື ໄດ້ຖືກເຊົາໃຊ້ ຢູ່ໃນປະເທດນີ້;
5. ແຫ່ງກຳເນີດ ທີ່ຄືກັນ ຫຼື ຄ້າຍຄືກັນກັບ ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງແລ້ວ ຂຶ້ງພາໃຫ້ເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດ ກ່ຽວກັບແຫ່ງທີ່ມາ ຂອງສິນຄ້າດັ່ງກ່າວ;
6. ແຫ່ງກຳເນີດ ທີ່ອອກສູງຄືກັນກັບ ແຫ່ງກຳເນີດ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງສຳລັບເຫຼົ້າແວງ.

ໝວດທີ 3

ການປົກປ້ອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ມາດຕາ 26 (ໃໝ່). ບຸກຄົນ ທີ່ມີສິດໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ບຸກຄົນ ທີ່ມີສິດໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ພິນລະເມືອງລາວ ຫຼື ຜູ້ມີທີ່ຢູ່ອາໄສ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຫຼື ມີຕີບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ພາຍໃຕ້ກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ;

2. ບຸກຄົນ ທີ່ມີສັນຊາດ ຂອງປະເທດໄດ້ໜຶ່ງ ຊຶ່ງເປັນພາຕີ ຂອງສິນທີສັນຍາປາຣີ ຫຼື ຂໍ້ຕົກລົງສາກົນອື່ນ ກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງຂັບສິນອຸດສາຫະກຳ ທີ່ ສປປ ລາວ ເຊົ້າຮ່ວມເປັນພາຕີ;
3. ບຸກຄົນ ທີ່ມີທີ່ຢູ່ອາໄສ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຫຼື ຢູ່ໃນອານາເຂດ ຂອງປະເທດທີ່ເປັນພາຕີ ຂອງສິນທີສັນຍາປາຣີ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງສາກົນອື່ນ ກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງຂັບສິນອຸດສາຫະກຳ ທີ່ ສປປ ລາວ ເຊົ້າຮ່ວມເປັນພາຕີ;
4. ບຸກຄົນ, ມິຕີບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີສະຖານທີ່ດຳເນີນການຄ້າ ແລະ ອຸດສາຫະກຳຕົວຈິງ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ ຢູ່ໃນອານາເຂດ ຂອງປະເທດໄດ້ໜຶ່ງ ທີ່ເປັນພາຕີ ຂອງສິນທີສັນຍາປາຣີ ຫຼື ຂໍ້ຕົກລົງສາກົນອື່ນ ກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງຂັບສິນອຸດສາຫະກຳ ທີ່ ສປປ ລາວ ເຊົ້າຮ່ວມເປັນພາຕີ.

ບຸກຄົນ, ມິຕີບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີສິດໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງດ້ານຂັບສິນອຸດສາຫະກຳ ກໍຈະໄດ້ຮັບການປະຕິບັດ ຢ່າງເຫົ່າຫຍມກັນກັບພິມລະເມືອງລາວ ບິນເງື່ອນໄຂທີ່ມີຜູ້ຕາງໜ້າຂອງຕົນ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 27 (ປັບປຸງ). ການຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍ

ບຸກຄົນ, ມິຕີບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຫັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ສາມາດຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍສິດທິບັດ, ອະນຸສິດທິບັດ ຫຼື ຂໍຈົດທະບຽນຂັບສິນອຸດສາຫະກຳ ຕໍ່ກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຫຼື ອົງການຈົດທະບຽນຂັບສິນອຸດສາຫະກຳສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຕີ.

ບຸກຄົນ, ມິຕີບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຂໍ້ມີຈຸດປະສົງຂໍຈົດທະບຽນຂັບສິນອຸດສາຫະກຳ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງໄດ້ມີຕົວແທນ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ຜູ້ຮ້ອງຂໍ ທີ່ບໍ່ມີສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດເພື່ອໄຊເປັນບ່ອນຕິດຕໍ່ຫາງການ ຫຼື ບໍ່ມີທີ່ຢູ່ອາໄສຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຕາງໜ້າທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຂອງຕົນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ເພື່ອດຳເນີນທຸລະກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານຂັບສິນທາງປັນຍາ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍ ຕ້ອງປະກອບດ້ວຍເອກະສານຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 31 ທາມມາດຕາ 35 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 28 (ປັບປຸງ). ຫຼັກການ ໃນການພິຈາລະນາຄໍາຮ້ອງຂໍ

ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີການຍື່ນຫຼາຍຄໍາຮ້ອງຂໍສິດທິບັດ, ອະນຸສິດທິບັດ ຫຼື ຂໍຈົດທະບຽນຂັບສິນອຸດສາຫະກຳອື່ນ ໃນເລື່ອງດູວກັນ ແມ່ນ ໄຫພິຈາລະນາບິນຫຼັກການ ຄໍາຮ້ອງຂໍທີ່ຍື່ນກ່ອນໜີ້ ໂດຍຍືດທີ່ວັນບຸລິມະສິດ (ຖ້າຫາກມີ) ເມື່ອຄໍາຮ້ອງຂໍດັ່ງກ່າວ ຫາກຄົບຖ້ວນຕາມເງື່ອນໄຂ.

ມາດຕາ 29 (ປັບປຸງ). ວັນບຸລິມະສິດ

ໃນສໍານວນຄໍາຮອງຂໍ ສິດທີບັດ, ອະນຸສິດທີບັດ, ການຈົດທະບຽນແບບອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າໄດ້ໜຶ່ງ ອາດປະກອບເອກະສານກ່ຽວກັບວັນບຸລິມະສິດ ໂດຍອີງໃສ່ຄໍາຮອງຂໍໜຶ່ງ ອັນ ຫຼື ໄ້າຍອັນ ທີ່ໄດ້ຢືນກ່ອນໜັນນີ້ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ, ຂີ່ເຂດ ຫຼື ສາກິນ ທີ່ຜູ້ຮອງຂໍ ຫຼື ຜູ້ມີສິດຄົນ ກ່ອນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຫຼື ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຫຼື ຫ້ອງການຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳອື່ນ ຂຶ່ງເປັນພາຄີ ຂອງຂໍຕົກລົງສາກິນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ໄດ້ກຳນົດສິດກ່ຽວກັບບຸລິມະສິດ. ສໍາລັບເງື່ອນໄຂ ໃນການຂໍຮັບວັນບຸລິມະສິດນັ້ນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບູກການຕ່າງໆຫາກ.

ເມື່ອໄດ້ຢືນເອກະສານຂໍຮັບວັນບຸລິມະສິດແລ້ວ ທຸກເອກະສານທີ່ຢືນຕາມຫຼັງ ກ່ອນໝົດອາຍຸວັນບຸລິມະສິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນລຸ່ມນີ້ ຈະບໍ່ຖືວ່າເປັນໂມຄະ ຍ້ອນການກະທຳໄດ້ໜຶ່ງ ໃນໄລຍະນີ້ນ ເປັນຕົ້ນ ການຍື່ນເອກະສານອື່ນ, ການພິມເຜີຍແຜ່ ຫຼື ການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດຈາກການປະດິດສ້າງ, ການວາງຈຳໝ່າຍຜະລິດຕະພັນ ຈາກແບບອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ການກະທຳເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ສາມາດອ້າງສິດ ໃຫ້ບຸກຄົນທີ່ສາມ ຫຼື ສິດໄດ້ໜຶ່ງ ໃຫ້ແກ່ການຄອບຄອງສ່ວນຕົວ.

ເມື່ອໄດ້ຢືນເອກະສານຂໍຮັບວັນບຸລິມະສິດແລ້ວ ຜູ້ຮອງຂໍຕ້ອງຢືນສໍາເນົາສໍານວນຄໍາຮອງນັ້ນ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງ ໃຫ້ແກ່ການຂໍຮັບວັນບຸລິມະສິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ, ຍັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງ ຈາກບ່ອນທີ່ຮັບຄໍາຮອງນັ້ນ ພ້ອມຫັງສະແດງວັນທີຮັບຄໍາຮອງດັ່ງກ່າວ. ສໍາເນົາສໍານວນຄໍາຮອງດັ່ງກ່າວບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຮັບຮອງຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ສາມາດຍື່ນໄດ້ພາຍໃນ ສາມເດືອນ ນັບແຕ່ ວັນຍື່ນຄໍາຮອງຂໍຢູ່ ສປປ ລາວເປັນຕົ້ນໄປ ໂດຍບໍ່ໄດ້ເສັຍຄ່າຫຳໜົມແຕ່ຢ່າງໃດ.

ເມື່ອຄໍາຮອງຂໍຮັບວັນບຸລິມະສິດ ຫາກບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ນັ້ນ ຄໍາຮອງຂໍຮັບວັນບຸລິມະສິດດັ່ງກ່າວ ກໍຈະບໍ່ໄດ້ນຳມາພິຈາລະນາ. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ ຫຼື ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ມີຄໍາຮອງຂໍຮັບວັນບຸລິມະສິດ ຫຼື ຄໍາຮອງຂໍຫາກໄດ້ຮັບພາຍຫຼັງໝົດອາຍຸວັນບຸລິມະສິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ແລ້ວ ວັນຮອງຂໍ ແມ່ນມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນຮັບຄໍາຮອງຂໍ ທີ່ຄືບຖ້ວນຕົວຈິງ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ໄລຍະເວລາຂໍຮັບ ວັນບຸລິມະສິດ ສໍາລັບສິດທີບັດ ແລະ ອະນຸສິດທີບັດ ແມ່ນ ສີບສອງເດືອນ ແລະ ສໍາລັບແບບອຸດສາຫະກຳ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ແມ່ນ ຫິກເດືອນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບວັນບຸລິມະສິດ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 30 (ໃໝ່). ການປົກປ້ອງຊ່ວຄາວ ການປະດິດສ້າງ, ສິ່ງປະດິດ, ແບບອຸດສາຫະກຳ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ຢູ່ສະຖານທີ່ວາງສະແດງ

ການປະດິດສ້າງ, ສິ່ງປະດິດ, ແບບອຸດສາຫະກຳ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ທີ່ຕິດພັນກັບສິນຄ້າ ເຄື່ອງຂອງ ຂຶ່ງໄດ້ຈັດວາງສະແດງຢ່າງເປັນທາງການ ຫຼື ຢູ່ສະຖານທີ່ວາງສະແດງ ທີ່ສາກິນຮັບຮູ້ຕ້ອງໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຊ່ວຄາວ ຖ້າຫາກມີການຮອງຂໍການປົກປ້ອງນັ້ນ ແລະ ໄດ້ຢືນຄໍາຮອງຂໍພາຍໃນ ຫິກເດືອນ ນັບແຕ່ວັນ ທີ່ໄດ້ວາງສະແດງສິນຄ້າ ຫຼື ໃຫ້ບໍລິການ ຄັ້ງທຳອິດຢູ່ສະຖານທີ່ວາງສະແດງນັ້ນ. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ ຄໍາຮອງຂໍຈະຖືວ່າໄດ້ຢືນແລ້ວໃນວັນທີ່ສິນຄ້າໄດ້ຖືກວາງສະແດງຄັ້ງທຳອິດ

ຢູ່ສະຖານທີ່ວ່າງສະແດງດັ່ງກ່າວ ຖ້າວ່າການຮ້ອງຂໍປົກປ້ອງຊື່ວຄາວພາຍໃຕ້ ມາດຕານີ້ ບໍ່ຖືກນຳມາໃຊ້ ເພື່ອຕໍ່ອາຍຸວັນຮ້ອງຂໍວັນບຸລິມະສິດ.

ມາດຕາ 31(ປັບປຸງ). ສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຮັບ ສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ

ສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຮັບ ສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ຕ້ອງປະກອບດ້ວຍເອກະສານ ດັ່ງນີ້:

1. ຄໍາຮ້ອງຂໍຮັບ ສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ;
2. ໃບມອບສິດ ທີ່ບໍ່ຢູ່ບອກຊື່ ແລະ ທີ່ຢູ່ຂອງຜູ້ຕາງໜ້າຕົນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນກໍາລະນີ ທີ່ຢືນຄໍາຮ້ອງຂໍຜ່ານຜູ້ຕາງໜ້າ;
3. ບົດອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບການເປີດເຜີຍ ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ ຄົບຖ້ວນ ເພື່ອໃຫ້ບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມຮູ້ທີ່ໄປ ໃນຂົງເຂດເຕັກໂນໂລຊີ ຫຼືກ່ຽວຂ້ອງເຂົ້າໃຈ ແລະ ໄຊການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດນັ້ນ ໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດ, ບົດອະທິບາຍ ຈະຕ້ອງເປີດເຜີຍວິທີທີ່ດີສຸດ ສໍາລັບການຜະລິດ ຫຼື ນຳໄຊການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ;
4. ໃນຂໍ້ຮູ່ກວ່າຮ້ອງຂໍຮັບສິດ ຕ້ອງກໍານົດຢ່າງຈະແຈ້ງ ທີ່ວ່າຂໍ້ທີ່ຈະປົກປ້ອງ ແລະ ມີບົດອະທິບາຍ ສະໜັບສະໜູນຂໍ້ຮູ່ກວ່າຮ້ອງນັ້ນ;
5. ຮູບແຕ່ມ (ຖ້າຕ້ອງການ ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ);
6. ບົດສັງເຂບ;
7. ໃບຮັບເງິນຄ່າທຳນຽມ.

ຄໍາຮ້ອງຂໍ ອາດຄັດຕິເອກະສານຂໍຮັບວັນບຸລິມະສິດ (ຖ້າທາງມີ) ດັ່ງທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 29 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຮັບ ສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ໜຶ່ງຊຸດ ສາມາດໃຊ້ໄດ້ສະເພາະ ແຕ່ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ໜຶ່ງອັນເທົ່ານັ້ນ ຫຼື ກຸ່ມໜຶ່ງ ຂອງການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ທີ່ພົວພັນເຖິງການປະກອບເປັນແນວຄວາມຄົດໃນການປະດິດອັນໜຶ່ງອັນດູວ ຕາມການຈັດໝວດຂອງສາກົນ.

ກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຈະຮັບຄໍາຮ້ອງຂໍ ແລະ ໃຫ້ວັນທີທີ່ຢືນຄໍາຮ້ອງຂໍຊື່ຢ່າງໜ້ອຍ ຕ້ອງປະກອບດ້ວຍ:

- ຂີ່, ທີ່ຢູ່ ແລະ ສັນຊາດ ຂອງຜູ້ຮ້ອງຂໍ;
- ຂີ່ຜູ້ປະດິດ ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ;
- ບົດອະທິບາຍການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ;
- ຄ່າທຳນຽມ ຕາມລະບົງການ.

ຖ້າບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຫາກຕ້ອງການຮັບສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ຕ້ອງຕອບສະໜອງທຸກເງື່ອນໄຂ ທີ່ກໍານົດໄວ້ໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ພາຍໃນໄລຍະເວລາ ຕາມການກໍານົດຂອງກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ.

ມາດຕາ 32 (ປັບປຸງ). ສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນແບບອຸດສາຫະກຳ

ສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນແບບອຸດສາຫະກຳ ມີດັ່ງນີ້:

1. ຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນແບບອຸດສາຫະກຳ;
2. ໃບມອບສິດທີ່ບໍ່ມີຄວາມຮູ້ ແລະ ຫົ່ງໝາຍຮູ້ ຂອງຜູ້ຕາງໜ້າຕົນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນກໍາລະນີ ທີ່
ຢືນຄໍາຮ້ອງຂໍຜ່ານຜູ້ຕາງໜ້າ;
3. ຮູບແຕ່ມ ຫຼື ຮູບຖ່າຍ ຈຳນວນໜຶ່ງຮູບ ຫຼື ຫາຍຮູບ ທີ່ບໍ່ມີຄວາມເຖິງແບບອຸດສາຫະກຳ
ຢ່າງຈະແຈ້ງ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນລັກສະນະຮູບຊີງຂອງແບບນີ້;
4. ບົດອະທິບາຍໄດ້ສັງເຂບ ກ່ຽວກັບຊະນິດສິນຄ້າ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ແບບອຸດສາຫະ
ກຳ;
5. ໃບຮັບເງິນຄ່າທຳນຽມ.

ຄໍາຮ້ອງຂໍ ອາດຄັດຕິເອກະສານຂໍຮັບວັນບຸລິມະສິດ (ຖ້າຫາກມີ) ດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ
ມາດຕາ 29 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນແບບອຸດສາຫະກຳ ສາມາດໃຊ້ໄດ້ສະເພາະແບບອຸດສາຫະ
ກຳດູວ່າ ຫຼື ໃນຊຸດດູວ່າກັນ ທີ່ກ່ຽວກັບແບບດັ່ງກ່າວ ສໍາລັບໝວດດູວ່າກັນ ຕາມການຈັດໝວດຂອງສາ
ກົນ.

ກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຈະຮັບຄໍາຮ້ອງຂໍ ແລະ ໃຫ້ວັນທີທີ່ຢືນຄໍາຮ້ອງຂໍ
ຊື່ຢ່າງໜ້ອຍຕ້ອງປະກອບດ້ວຍ:

- ຂີ່, ຫົ່ງໝາຍ ແລະ ສັນຊາດ ຂອງຜູ້ຮ້ອງຂໍ;
- ຮູບແຕ່ມ ຫຼື ຮູບຖ່າຍ;
- ຄ່າທຳນຽມ ຕາມລະບົງການ.

ຖ້າບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຫາກຕ້ອງການ ຈົດທະບຽນແບບອຸດສາຫະກຳ ຕ້ອງ
ຕອບສະໜອງທຸກເງື່ອນໄຂ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ພາຍໃນໄລຍະເວລາ ຕາມການກຳນົດຂອງ
ກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ.

ມາດຕາ 33 (ປັບປຸງ). ສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ

ສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ປະກອບດ້ວຍເອກະສານ ດັ່ງນີ້:

1. ຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ;
2. ໃບມອບສິດ ທີ່ບໍ່ມີຄວາມຮູ້ ແລະ ຫົ່ງໝາຍຮູ້ ຂອງຜູ້ຕາງໜ້າຕົນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນກໍາລະນີ
ທີ່ຢືນຄໍາຮ້ອງຂໍຜ່ານຜູ້ຕາງໜ້າ;
3. ຮູບແຕ່ມ ຫຼື ຮູບຖ່າຍ ຫຼື ຕົວຢ່າງເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ຈະແຈ້ງ;
4. ບົດອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບສິນຄ້າ ທີ່ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າຈະຖືກນຳໃຊ້ ຫຼື ການບໍລິການ
ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ຖ້າວ່າຄໍາຮ້ອງຂໍ ຫາກກ່ຽວຂ້ອງກັບເຄື່ອງໝາຍການຄ້າລວມໜູ້ ຫຼື

ເຄື່ອງໝາຍຮັບຮອງນັ້ນ ຄຳຮອງຂໍຕ້ອງບໍ່ປອກເຄື່ອງໝາຍດັ່ງກ່າວໄວ້ຢ່າງຄັກແມ່
ແລະ ຕ້ອງປະກອບບິດອະຫິບາຍ ກ່ຽວກັບການຈະນຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍນັ້ນ;

5. ໃບຮັບເງິນຄ່າທຳນຸ່ມ.

ຄຳຮອງຂໍ ອາດຄັດຕິເອກະສານຂໍຮັບວັນບຸລິມະສິດ (ຖ້າຫາກມີ) ດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ
ມາດຕາ 29 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ຄຳຮອງຂໍຈົດທະບຽນໜຶ່ງສະບັບ ແມ່ນໃຊ້ໄດ້ສະເພາະເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ອັນດຽວເຫັ້ນນັ້ນ
ແຕ່ສາມາດຢືນຂໍໄດ້ໝາຍໝວດຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ຕາມການຈັດໝວດຂອງສາກົນ
ບັນເກື່ອນໄຂຂອງການຊໍາລະຄ່າທຳນຸ່ມ ສຳລັບແຕ່ລະໝວດຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ.

ກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຈະຮັບຄຳຮອງຂໍ ແລະ ໃຫ້ວັນທີທີ່ຢືນຄຳຮອງຂໍ
ຊື່ຢ່າງໜ້ອຍ ຕ້ອງປະກອບດ້ວຍ:

- ຊື່, ຫຼູ່ ແລະ ສັນຊາດ ຂອງຜູ້ຮອງຂໍ;
- ຮູບແຕ່ມ ຫຼື ຮູບຖ່າຍ ຫຼື ຕົວຢ່າງເຄື່ອງໝາຍ;
- ຄ່າທຳນຸ່ມ ຕາມລະບຽບການ.

ຖ້າບຸກຄົນ, ມີຕົບບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຫາກຕ້ອງການຈົດທະບຽນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ຕ້ອງ
ຕອບສະໜອງທຸກເງື່ອນໄຂ ຫໍ່ກຳນົດໄວ້ໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ພາຍໃນໄລຍະເວລາ ຕາມການກຳນົດ ຂອງ
ກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ.

ມາດຕາ 34 (ປັບປຸງ). ສຳນວນຄຳຮອງຂໍຈົດທະບຽນ ແບບຜັງວົງຈອນລວມ

ສຳນວນຄຳຮອງຂໍຈົດທະບຽນ ແບບຜັງວົງຈອນລວມ ປະກອບດ້ວຍເອກະສານ ດັ່ງນີ້:

1. ຄຳຮອງຂໍຈົດທະບຽນ ແບບຜັງວົງຈອນລວມ;
2. ໃບມອບສິດ ຫໍ່ບໍ່ປອກຊື່ ແລະ ຫຼູ່ ຂອງຜູ້ຕາງໜ້າຕົນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນກໍລະນີ
ທີ່ຢືນຄຳຮອງຂໍຜ່ານຜູ້ຕາງໜ້າ;
3. ບິດອະຫິບາຍ ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ໃນຫາງການຄ້າເຫຼືອທຳອິດ ຂອງແບບຜັງ ຫຼື ວົງ
ຈອນລວມ ຫໍ່ເຊື່ອມຕໍ່ເຂົ້າກັນ;
4. ແຜນວາດ ຂອງແບບຜັງວົງຈອນລວມ ເພື່ອສາມາດຈຳແນກແບບຜັງ;
5. ບິດອະຫິບາຍ ກ່ຽວກັບໜ້າທີ່ທ່າງດ້ານອີເລັກໂຕຣນິກ ຫໍ່ວົງຈອນລວມທຳງານ ຫຼື
ຈຸດປະສົງ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວົງຈອນລວມທຳງານ ຖ້າຫາກວົງຈອນລວມ ໄດ້ຖືກນຳໄປ
ທາຜົນປະໂຫຍດໃນຫາງການຄ້າແລ້ວ;
6. ໃບຮັບເງິນຄ່າທຳນຸ່ມ.

ສຳນວນຄຳຮອງ ຂໍຈົດທະບຽນແບບຜັງວົງຈອນລວມແຕ່ລະຊຸດ ສາມາດໃຊ້ໄດ້ສະເພາະ
ແຕ່ແບບຜັງວົງຈອນລວມ ໝໍ່ງອັນເຫັ້ນນັ້ນ.

ກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຈະຮັບຄຳຮອງຂໍ ແລະ ໃຫ້ວັນທີທີ່ຢືນຄຳຮອງຂໍ
ຊື່ຢ່າງໜ້ອຍຕ້ອງປະກອບດ້ວຍ:

- ຊື່, ທີ່ຢູ່ ແລະ ສັນຊາດ ຂອງຜູ້ຮ້ອງຂໍ;
- ການເປີດເຜີຍແບບຜັງວົງຈອນລວມ ;
- ຄ່າທຳນິມງມ ຕາມລະບຽບການ.

ຖ້າບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຫາກຕ້ອງການຈົດທະບຽນແບບຜັງວົງຈອນລວມ ຕ້ອງຕອບສະໜອງຫຼຸກເຖິ່ອນໄຂ ຫຼືກໍານົດໄວ້ໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ພາຍໃນໄລຍະເວລາ ຕາມການກຳນົດຂອງ ກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ.

ມາດຕາ 35 (ປັບປຸງ). ສຳນວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນແຫຼ່ງກໍາເນີດ

ສຳນວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ ແຫຼ່ງກໍາເນີດ ປະກອບດ້ວຍເອກະສານ ດັ່ງນີ້:

1. ຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ ແຫຼ່ງກໍາເນີດ;
2. ໃບມອບສິດ ຫຼືບົ່ງບອກຊື່ ແລະ ທີ່ຢູ່ ຂອງຜູ້ຕາງໜ້າຕົນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນກໍລະນີທີ່ ຍືນຄໍາຮ້ອງຂໍຜ່ານຜູ້ຕາງໜ້າ;
3. ຮູບຂອງແຫຼ່ງກໍາເນີດ ຫຼືຈະແຈ້ງ;
4. ບົດລາຍງານ ກ່ຽວກັບຂົງເຂດພູມສາດ ຫຼືຈະນຳໃຊ້ເປັນແຫຼ່ງກໍາເນີດ;
5. ສິນຄ້າ ຫຼືກ່ຽວຂ້ອງກັບແຫຼ່ງກໍາເນີດ ແລະ ວິທີການກວດກາຫຼືຈະນຳໃຊ້;
6. ບົດລາຍງານ ກ່ຽວກັບຈຸດເດັ່ນ ຂອງແຫຼ່ງກໍາເນີດ ຂຶ້ງຜູ້ຮ້ອງຂໍສະເໜີໃຫ້ເປັນແຫຼ່ງ ກໍາເນີດ ແລະ ຫຼັກຖານ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນບົດລາຍງານນີ້;
7. ຫຼັກຖານຢັ້ງຢືນການປົກປ້ອງແຫຼ່ງກໍາເນີດ ຢູ່ໃນປະເທດຕົ້ນກໍາເນີດ ໃນກໍລະນີທີ່ຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນນີ້ ດ້ວຍໃສ່ການປົກປ້ອງຢູ່ຕ່າງປະເທດ;
8. ໃບຮັບເງິນຄ່າທຳນິມງມ.

ສຳນວນຄໍາຮ້ອງ ຂໍຈົດທະບຽນແຫຼ່ງກໍາເນີດແຕ່ລະຊຸດ ສາມາດໃຊ້ໄດ້ສະເພາະແຕ່ແຫຼ່ງ ກໍາເນີດ ໜຶ່ງອັນເທົ່ານັ້ນ.

ກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຈະຮັບຄໍາຮ້ອງຂໍ ແລະ ໃຫ້ວັນທີທີ່ຍືນຄໍາຮ້ອງຂໍ ຊົ່ງຢ່າງໜ້ອຍ ຕ້ອງປະກອບດ້ວຍ:

- ຊື່, ທີ່ຢູ່ ແລະ ສັນຊາດ ຂອງຜູ້ຮ້ອງຂໍ;
- ຮູບຂອງແຫຼ່ງກໍາເນີດ;
- ບົດລາຍງານ ກ່ຽວກັບຂົງເຂດພູມສາດ ຫຼືຈະນຳໃຊ້ເປັນແຫຼ່ງກໍາເນີດ;
- ສິນຄ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບແຫຼ່ງກໍາເນີດ;
- ຄ່າທຳນິມງມ ຕາມລະບຽບການ.

ຖ້າບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຫາກຕ້ອງການຈົດທະບຽນແຫຼ່ງກໍາເນີດ ຕ້ອງຕອບ ສະໜອງຫຼຸກເຖິ່ອນໄຂຫຼືກໍານົດໄວ້ໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ພາຍໃນໄລຍະເວລາ ຕາມການກຳນົດຂອງ ກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ.

ມາດຕາ 36 (ປັບປຸງ). ການສະໜອງຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ

ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີການຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຢູ່ຕ່າງປະເທດ ແລະ ຄໍາຮ້ອງຂໍດັ່ງກ່າວ ບະກອບດ້ວຍເນື້ອໃນອັນດຸງວັນ, ເປັນບາງສ່ວນ ຫຼື ຫັງໝົດ ທີ່ຄືກັນກັບຄໍາຮ້ອງຂໍທີ່ໄດ້ຍື່ນຢູ່ ສປປ ລາວ ນັ້ນ ຜູ້ຮ້ອງຂໍຈະເປີດເຜີຍການຂໍຈົດທະບຽນກ່ອນໜັ້ນກຳໄດ້.

ກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ອາດສະເໜີໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຂໍ ຫຼື ຜູ້ຮ້ອງຂໍອາດສະໜອງເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງດ້ວຍຕົນເອງ ໂດຍສະເພາະຜົນຂອງການຄົ້ນຫາ ຫຼື ບິດລາຍງານການກວດສອບ ຫຼື ສຳເນົາສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ຫຼື ໃບຢັ້ງຍືນການຈົດທະບຽນ ຂັບສິນອຸດສາຫະກຳ ທີ່ອອກໃຫ້ຢູ່ຕ່າງປະເທດກຳໄດ້.

ມາດຕາ 37 (ໃໝ່). ພາສາທີ່ໃຊ້ສໍາລັບການປະກອບສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍ

ສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຂັບສິນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ເອກະສານຄັດຕິດອື່ນໆ ສາມາດເຮັດເປັນພາສາລາວ ຫຼື ອັງກິດກຳໄດ້. ຖ້າວ່າຄໍາຮ້ອງຂໍ ຫຼື ເອກະສານ ທີ່ໄດ້ເຮັດເປັນພາສາອັງກິດນັ້ນ ຜູ້ຮ້ອງຂໍຢັ້ງຕ້ອງຢືນສະບັບແປເປັນພາສາລາວ ໂດຍໄດ້ຮັບການຢັ້ງຍືນຄວາມຖືກຕ້ອງ ພາຍໃນ ເກົ່າສິບວັນ ຫຼັງຈາກວັນໄດ້ຢືນຄໍາຮ້ອງຂໍ.

ມາດຕາ 38 (ປັບປຸງ). ການກວດສອບສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຂັບສິນອຸດສາຫະກຳເບື້ອງຕົ້ນ

ກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຈະດຳເນີນການກວດສອບເບື້ອງຕົ້ນຫຼຸກຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ ຂັບສິນອຸດສາຫະກຳ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າຄໍາຮ້ອງຂໍນັ້ນ ຄົບຖ້ວນຖືກຕ້ອງຕາມແບບຟອມ ແລະ ໄດ້ຈ່າຍຄ່າທຳນຽມແລ້ວ. ກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຈະແຈ້ງ ໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຂໍຮູ້ວ່າ ຄໍາຮ້ອງຂໍນັ້ນພຽງພໍ ພໍທີ່ຈະໄດ້ຮັບວັນທີ່ຢືນຄໍາຮ້ອງຂໍແລ້ວ.

ທີ່ເຫັນວ່າຄໍາຮ້ອງຂໍນັ້ນ ຫາກບໍ່ຄືບຖ້ວນ ຫຼື ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ກໍຈະແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຢືນຄໍາຮ້ອງຂໍ ເພື່ອແກ້ໄຂ ພາຍໃນ ຫົກສິບວັນ ມັບແຕ່ວັນອອກແຈ້ງການເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 39. ການພິມເຜີຍແຜ່ ຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຂັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ພາຍຫຼັງ ກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ໄດ້ດຳເນີນການກວດສອບເບື້ອງຕົ້ນ ສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ສໍາເລັດແລ້ວ ກໍຈະຈັດພິມເຜີຍແຜ່ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ກ່ຽວກັບຂັບສິນອຸດສາຫະກຳ ໃນເດືອນທີ ສິບເກົ່າ ມັບແຕ່ວັນຢືນຄໍາຮ້ອງຂໍ ຫຼື ວັນບຸລິມະສິດ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 40. ການກວດສອບເນື້ອໃນ ຂອງສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ພາຍຫຼັງ ກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ໄດ້ດຳເນີນການກວດສອບເນື້ອໃນ ສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນສໍາເລັດແລ້ວ ກໍຈະດຳເນີນການກວດສອບເນື້ອໃນ ຂອງສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນການປະດິດສ້າງ, ສິ່ງປະດິດ, ແບບອຸດສາຫະກຳ, ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ແລະ ແຫ່ງກຳເນີດ. ສໍາລັບ ສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນແບບຜັງວົງຈອນລວມ ຈະບໍ່ໄດ້ກວດສອບເນື້ອໃນ.

ມາດຕາ 41 (ປັບປຸງ). ການສະເໜີໃຫ້ກວດສອບເນື້ອໃນ ຂອງສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ຄໍາຮ້ອງຂໍຮັບສິດທີບັດ ຈະຖືກກວດສອບເນື້ອໃນ ເພື່ອກຳນົດໃຫ້ຮູ້ວ່າ ມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂຂໍຮັບສິດທີບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທີບັດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້. ການກວດສອບເນື້ອໃນຈະອີງໄສ່ການຄົ້ນຫາຄວາມຮູ້ດ້ານເຕັກນິກທີ່ມີຢູ່. ໃນກໍລະນີ ທີ່ຄໍາຮ້ອງຂໍໄດ້ຮັດການຄົ້ນຫາ ຫຼື ກວດສອບໂດຍອົງການອື່ນມາກ່ອນແລ້ວ ຜູ້ຮ້ອງຂໍສາມາດສະໜອງສໍາເນົາ ຂອງບິດລາຍງານຈາກອົງການດັ່ງກ່າວ ແລະ ສະເໜີໃຫ້ກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາແທນທີ່ຈະດຳເນີນການຄົ້ນຫາ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ຜູ້ຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍ ບໍ່ສາມາດຕອບສະໜອງບິດລາຍງານ ຜົນຂອງການກວດສອບເນື້ອໃນ ຂອງການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄໍາຮ້ອງຂໍ ຫຼືກໍລັງຂໍຈົດທະບຽນຢູ່ນັ້ນ ຜູ້ຮ້ອງຂໍສາມາດສະເໜີໃຫ້ ກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ກວດສອບເນື້ອໃນສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍດັ່ງກ່າວ. ກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຈະດຳເນີນການກວດສອບເນື້ອໃນ ໃນໄລຍະເວລາ ສາມສືບສອງເດືອນ ສໍາລັບການປະດິດສ້າງ ແລະ ສືບສອງເດືອນ ສໍາລັບສິ່ງປະດິດໂດຍນັບແຕ່ວັນຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍ ຫຼື ວັນບຸລິມະສິດ ເປັນຕົ້ນໄປ. ການໃຊ້ຈ່າຍຕ່າງໆ ໃນການສະເໜີໃຫ້ກວດສອບເນື້ອໃນ ຂອງສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດນັ້ນ ຈະຕີກເປັນພາລະຂອງຜູ້ຮ້ອງຂໍ.

ສໍາລັບການຂໍຈົດທະບຽນແບບອຸດສາຫະກຳ, ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ແລະ ແຫ່ງກຳເນີດ ຈະບໍ່ມີການສະເໜີໃຫ້ກວດສອບເນື້ອໃນ.

ມາດຕາ 42 (ໃໝ່). ການດັດແກ້ ແລະ ແຍກຄໍາຮ້ອງຂໍ

ໃນໄລຍະພິຈາລະນາຄໍາຮ້ອງຂໍ ກ່ອນກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຈະອອກໃບຍັງຍືນນັ້ນ ຜູ້ຮ້ອງຂໍສາມາດດັດແກ້ ຫຼື ແຍກຄໍາຮ້ອງຂໍໄດ້ທຸກເວລາ ຕາມວິທີການ ດັ່ງນີ້:

1. ດັດແກ້ຄໍາຮ້ອງຂໍໂດຍ ບໍ່ເສີຍຄ່າທຳນຽມ;
2. ແຍກຄໍາຮ້ອງຂໍ ເປັນສອງ ຫຼື ຫຼາຍຄໍາຮ້ອງຂໍ ຫຼື ຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍຄືນໃໝ່ ໂດຍມີການດັດແກ້ ຫຼື ບໍ່ດັດແກ້ ແຕ່ຕ້ອງປະຕິບັດພາຍຫຼັງ ທີ່ໄດ້ຈ່າຍຄ່າທຳນຽມແລ້ວ;
3. ຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍຄືນໃໝ່ ກ່ຽວກັບການປັ້ງປຸງແບບ ຂອງການຂໍປິກປ້ອງ ແຕ່ຕ້ອງຍື່ນພາຍຫຼັງ ທີ່ໄດ້ຈ່າຍຄ່າທຳນຽມແລ້ວ.

ການດັດແກ້ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1 ຂອງວັກ 1 ຂອງມາດຕານີ້ ຈະຕ້ອງ:

1. ບໍ່ເປັນການໃຊ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານໃໝ່ດ້ານເຕັກນິກ ທີ່ບໍ່ໄດ້ອ້າງອີງໃນຄໍາຮ້ອງຂໍສະບັບຕົ້ນ ໃນການຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍຄືນໃໝ່ ເພື່ອຮັບສິດທິບັດ, ອະນຸສິດທິບັດ ຫຼື ຈິດທະບຽນແບບຜັງວົງຈອນລວມ;
 2. ບໍ່ປັ້ງແປງຮູບຊີ້ທີ່ສຳຄັນ ຂອງແບບອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ບໍ່ປັ້ງແປງທາດແຫ້ອັນສຳຄັນຂອງເຄື່ອງໝາຍ ຫຼື ຂອງແຫ່ງກຳເນີດໄດ້ໜຶ່ງ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ຄໍາຮອງຂໍຖືກແຍກ ຫຼື ນຳມາຢືນໃໝ່ ດັ່ງໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ຂໍ 2 ຫຼື ຂໍ 3 ຂອງວັນ
1 ຂອງມາດຕານີ້ ຄໍາຮອງຂໍເຫຼົ່ານັ້ນ ຕອງໄດ້ຮັບວັນທີທີ່ຢືນຄໍາຮອງຂໍ ແລະ ວັນບຸລິມະສິດ ຕາມທີ່ໄດ້
ກໍານົດໄວ້ໃນລະບຸການ.

ມາດຕາ 43 (ປັບປຸງ). ສໍານົວນຳກ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ທີ່ບໍ່ນຳມາພິຈາລະນາ ສໍານົວນຳກ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ທີ່ບໍ່ນຳມາພິຈາລະນາ ມີ ດັ່ງນີ້:

ມາດຕາ 44 (ປັບປຸງ). ການຈົດທະບຽນ

ພາຍຫຼັງການກວດສອບ ແລະ ພິຈາລະນາ ສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຂັບສິນອຸດສາຫະກຳ ທີ່ເຫັນວ່າຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຈະອອກສິດທິບັດ, ອະນຸສິດທິບັດ ຫຼື ໃບຢັ້ງຢືນ ການຈົດທະບຽນຂັບສິນອຸດສາຫະກຳ ໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຂໍ, ບັນທຶກລົງໃນປຶ້ມບັນທຶກການຈົດທະບຽນ ແລະ ພິມເຜີຍແຜ່ຜົນຂອງການຈົດທະບຽນດັ່ງກ່າວ ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ກ່າວກັບຂັບສິນອຸດສາຫະກຳ.

ເມື່ອມີການຈົດທະບຽນ ແບບອຸດສາຫະກຳ, ເຄື່ອງໝາຍການຄັ້ງ ຫຼື ແຫ່ງກຳເນີດໄດ້ໜຶ່ງແລ້ວ ບຸກຄົນທີ່ສາມໜ້າສິນໃຈ ສາມາດສະເໜີຮອງຂໍຄັດຄ້ານ ຫຼື ຍົກເລີກ ກ່ຽວກັບການຈົດທະບຽນ ດັ່ງກ່າວ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ຫ້າປີ ມັບແຕ່ວັນພິມເຜີຍແຜ່ ໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 45 (ປັບປຸງ). ການສົ່ນສຸດສິດໃນຂັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ສິດທິບັດ, ອະນຸສິດທິບັດ ແລະ ການຈົດທະບຽນຂໍບໍສິນອຸດສາຫະກຳອື່ນ ຈະສັນສຸດລົງ
ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ອາຍຸການປຶກປ້ອງໄດ້ສັນສຸດລົງ;
 2. ເຈົ້າຂອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ບໍ່ຕໍ່ອາຍຸ ການຈົດທະບຽນ ແລະ ບໍ່ຈໍາຍຄ່າທຳນຽມຕາມລະບຽບການ. ບໍ່ວ່າໃນກໍລະນີໄດ້ ສິດດັ່ງກ່າວ ຈະສັນສຸດລົງໃນວັນສຸດທ້າຍຂອງໄລຍະການປຶກປ້ອງໝົດອາຍຸ ແລະ ໃນວັນສຸດທ້າຍ ຂອງຄ່າທຳນຽມທີ່ໄດ້ຈໍາຍແລ້ວ;
 3. ສິດທີ່ບັດ, ອະນຸສິດທີ່ບັດ ຫຼື ການຈົດທະບຽນ ເປັນໂມຄະ ຖ້າພົບເຫັນວ່າ ເງື່ອນໄຂເພື່ອຂໍປຶກປ້ອງຢ່າງໜຶ່ງ ຫຼື ຫ້າຍຢ່າງ ບໍ່ຄືບຖ້ວນ; ໃນກໍລະນີການພົບເຫັນພຽງແຕ່ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂ ກໍຈະເປັນໂມຄະແຕ່ສະເພາະສ່ວນນີ້ ໂດຍນັບແຕ່ວັນອອກສິດທີ່ບັດ, ອະນຸສິດທີ່ບັດ ຫຼື ໃບຢ້າງຍືນການຈົດທະບຽນ ເປັນຕົ້ນໄປ;
 4. ສິດໃນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ສໍາລັບການບໍ່ສະແຫວງໝາຜົນປະໂຫຍດທາງການຄ້າຈະສັນສຸດລົງ ຕາມຄໍາຕັດສິນຂອງສານ ທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດແລ້ວ.

ໝວດທີ 4

ມາດຕາ 46 (ປັບປຸງ). ເຈົ້າຂອງຫຼັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບ ສິດທິບັດ, ອະນຸສິດທິບັດ ຫຼື ການຈົດທະບຽນ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍແລ້ວ ຜູ້ຮ້ອງຂໍຈະກາຍເປັນເຈົ້າຂອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີການວ່າຈ້າງໃຫ້ປະດິດສ້າງ ຫຼື ອອກແບບຂັບສິນອຸດສາຫະກຳນັ້ນ ສິດໃນຂັບສິນອຸດສາຫະກຳດັ່ງກ່າວ ແມ່ນເປັນຂອງຜູ້ວ່າຈ້າງ ເວັ້ນເສຍແຕ່ມີການຕົກລົງກັນໄວ້ຢ່າງອື່ນ.

ມາດຕາ 47 (ປັບປຸງ). ສິດ ໂອກເຈົ້າຂອງຫຼັບສິນອຸດສາຫະກຳ

เจ้าຂອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ມີ ສິດ ດັ່ງນີ້:

- ໄດ້ຮັບປະໂຫຍດ ຫຼືໄດ້ມາຈາກການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດຂອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ;
 - ໄອນສີດທັງໝົດ ຫຼື ສ່ວນໄດ້ສ່ວນໜຶ່ງ ໃຫ້ຜູ້ອື່ນ ດ້ວຍການຂາຍ, ແລກປ່ຽນ, ໃຫ້ເຊົ່າຫຼື ມອບ;
 - ອະນຸຍາດໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນ ສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດ ທັງໝົດ ຫຼື ສ່ວນໄດ້ສ່ວນໜຶ່ງ ໃນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳຂອງຕົນ;

4. ມອບການສືບທອດ ແລະ ໂອນກຳມະສິດ ຂັບສິນອຸດສາຫະກຳ ຂອງຕົນໃຫ້ຜູ້ອື່ນ;
5. ພຶກປ້ອງຂັບສິນອຸດສາຫະກຳຂອງຕົນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ຈາກການລະເມີດ ຂອງຜູ້ອື່ນ.

ໝວດທີ 5

ອາຍຸການປຶກປ້ອງ ຂັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ມາດຕາ 48. ອາຍຸການປຶກປ້ອງ ສິດທິບັດ

ອາຍຸການ ຂອງສິດທິບັດ ມີກຳນົດ ຊາວປີ ນັບແຕ່ວັນຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍຮັບເປັນຕົ້ນໄປ.
ເພື່ອຮັກສາອາຍຸການປຶກປ້ອງນັ້ນ ເຈົ້າຂອງສິດທິບັດ ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າທຳນຽມລ່ວງໜ້າ ແຕ່ລະປີ.

ມາດຕາ 49. ອາຍຸການປຶກປ້ອງ ອະນຸສິດທິບັດ

ອາຍຸການ ຂອງອະນຸສິດທິບັດ ມີກຳນົດ ສິບປີ ນັບແຕ່ວັນຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍຮັບເປັນຕົ້ນໄປ.
ເພື່ອຮັກສາອາຍຸການປຶກປ້ອງນັ້ນ ເຈົ້າຂອງອະນຸສິດທິບັດ ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າທຳນຽມລ່ວງໜ້າ ແຕ່ລະປີ.

ມາດຕາ 50. ອາຍຸການປຶກປ້ອງ ແບບອຸດສາຫະກຳ

ອາຍຸການ ຂອງການປຶກປ້ອງແບບອຸດສາຫະກຳ ມີກຳນົດ ສິບຫ້າປີ ນັບແຕ່ວັນຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດ ທະບຽນເປັນຕົ້ນໄປ.

ເພື່ອຮັກສາອາຍຸການປຶກປ້ອງນັ້ນ ເຈົ້າຂອງແບບອຸດສາຫະກຳ ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າທຳນຽມລ່ວງໜ້າ ເທື່ອລະ ຫ້າປີ.

ມາດຕາ 51 (ປັບປຸງ). ອາຍຸການປຶກປ້ອງ ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ

ອາຍຸການ ຂອງການປຶກປ້ອງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ມີກຳນົດ ສິບປີ ນັບແຕ່ວັນຈົດທະບຽນ ເປັນຕົ້ນໄປ, ເນື້ອຄົບກຳນົດແລ້ວ ສາມາດຕໍ່ອາຍຸ ເທື່ອລະ ສິບປີ ໄດ້ຕະຫຼອດໄປ.

ເພື່ອຮັກສາອາຍຸການປຶກປ້ອງນັ້ນ ເຈົ້າຂອງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າທຳນຽມລ່ວງ ໜ້າເທື່ອລະ ສິບປີ.

ມາດຕາ 52. ອາຍຸການປຶກປ້ອງ ແບບຜັງວົງຈອນລວມ

ອາຍຸການ ຂອງການປຶກປ້ອງແບບຜັງວົງຈອນລວມ ມີກຳນົດ ສິບສອງປີ ນັບແຕ່ວັນຍື່ນຄໍາຮ້ອງ ຂໍຈົດທະບຽນເປັນຕົ້ນໄປ.

ເພື່ອຮັກສາອາຍຸການປຶກປ້ອງນັ້ນ ເຈົ້າຂອງແບບຜັງວົງຈອນລວມ ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າທຳນຽມລ່ວງໜ້າ ແຕ່ລະປີ.

ມາດຕາ 53. ອາຍຸການປົກປ້ອງ ແຫ່ງກຳເນີດ

ອາຍຸການ ຂອງການປົກປ້ອງແຫ່ງກຳເນີດ ມີຕະຫຼອດໄປ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຍິນ ການຈົດທະບຽນເປັນຕົ້ນໄປ ແລະ ຈ່າຍຄ່າທຳນຽມເຫຼືອດູວ.

ມາດຕາ 54. ອາຍຸການປົກປ້ອງຄວາມລັບທາງການຄ້າ

ອາຍຸການ ຂອງການປົກປ້ອງຄວາມລັບທາງການຄ້າ ມີຕະຫຼອດໄປ ຈິນກວ່າຄວາມລັບທາງການຄ້າຈະຖືກເປີດເຜີຍ.

ໝວດທີ 6

ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງເຈົ້າຂອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ມາດຕາ 55 (ປັບປຸງ). ສິດຂອງເຈົ້າຂອງ ສິດທີບັດ ແລະ ອະນຸສິດທີບັດ

ເຈົ້າຂອງສິດທີບັດ ມີ ສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ໃນກໍລະນີ ທີ່ສິດທີບັດ ກ່ຽວຂ້ອງກັບຜະລິດຕະພັນ:
 - 1.1. ສິດປ້ອງກັນ ບໍ່ໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນຜະລິດ, ນຳເຂົ້າ, ສະເໜີຂາຍ, ຂາຍ ຫຼື ນຳໃຊ້ຜະລິດຕະພັນ ທີ່ໄດ້ຮັບສິດທີບັດແລ້ວ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກເຈົ້າຂອງ;
 - 1.2. ສິດປ້ອງກັນ ບໍ່ໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນ ເກັບຮັກສາຜະລິດຕະພັນດັ່ງກ່າວ ເພື່ອສະເໜີຂາຍ, ຂາຍ ຫຼື ນຳໃຊ້ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງ.
2. ໃນກໍລະນີ ທີ່ສິດທີບັດ ກ່ຽວຂ້ອງກັບຂະບວນການຜະລິດ:
 - 2.1 ສິດປ້ອງກັນ ບໍ່ໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນ ນຳໃຊ້ຂະບວນການຜະລິດດັ່ງກ່າວ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງ;
 - 2.2 ສິດປ້ອງກັນ ບໍ່ໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນດຳເນີນການໄດ້ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ 1 ຂອງມາດຕານີ້ ຕໍ່ຜະລິດຕະພັນທີ່ເກີດໂດຍກິງ ຈາກຂະບວນການຜະລິດ ທີ່ໄດ້ຮັບສິດທີບັດແລ້ວ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງ.
3. ອະນຸຍາດໃຫ້ ບຸກຄົນ, ນົຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ບໍ່ແມ່ນເຈົ້າຂອງສິດທີບັດ ດຳເນີນການໄດ້ໜຶ່ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ 1 ແລະ ຂໍ 2 ຂອງມາດຕານີ້ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
4. ປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ຈາກການລະເມີດຂອງຜູ້ອື່ນເຂັ້ນ ສິດໃນການຮ້ອງຟ້ອງ, ສິດໃນການໄດ້ຮັບການຊົດເຊີຍ ຈາກຄວາມເສັຍຫາຍ ທີ່ຜູ້ອື່ນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ;
5. ປ້ອງກັນ ບໍ່ໃຫ້ຜູ້ອື່ນສະແຫງ່ຫາຜົນປະໂຫຍດຈາກການປະດິດສ້າງ ທີ່ໄດ້ຮັບສິດທີບັດແລ້ວ, ສາມາດດຳເນີນການຮ້ອງຟ້ອງໄດ້ ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບສິດທີບັດແລ້ວ ຕໍ່

ការលະເມີດ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຂະນະທີ່ຄໍາຮ້ອງຂໍ ຢູ່ໃນໄລຍະພິຈາລະນາ ແລະ ການ
ລະເມີດນັ້ນ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ຫຼັງຈາກການພິມເຜີຍແຜ່ຄໍາຮ້ອງ ຂໍຮັບສິດທີ່ບັດ ຫຼື ຖ້າ
ຜູ້ລະເມີດ ໄດ້ຮັບແຈ້ງການ ກ່ຽວກັບຄໍາຮ້ອງຂໍຮັບສິດທີ່ບັດ.
ສໍາລັບເຈົ້າຂອງອະນຸສິດທີ່ບັດ ມີສິດ ເຊັ່ນດຸງວັນກັບເຈົ້າຂອງສິດທີ່ບັດ.

ມາດຕາ 56 (ປັບປຸງ). ສິດຂອງເຈົ້າຂອງແບບອຸດສາຫະກຳ

ເຈົ້າຂອງແບບອຸດສາຫະກຳ ມີສິດບ້ອງກັນບຸກຄົນທີ່ສາມ ບໍ່ໃຫ້ຜະລິດ, ຂາຍ ຫຼື ນຳເຂົ້າວັດ
ຖຸ ທີ່ໃຊ້ແບບອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ເປັນຮູບຊີງແບບອຸດສາຫະກຳ ຊຶ່ງເປັນການກ່າຍແບບ ຫຼື ການລອກຮຽນ
ແບບຂອງແບບອຸດສາຫະກຳ ເພື່ອຈຸດປະສົງທາງການຄ້າ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກເຈົ້າຂອງ.

ບົດບັນຍັດໃນ ຂໍ 3, ຂໍ 4 ແລະ ຂໍ 5 ຂອງມາດຕາ 55 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະໄດ້ຮັບ
ການປະຕິບັດເຊັ່ນດຸງວັນ ເຖິງວ່າ ການພິມເຜີຍແຜ່ຈະຖືກເລື່ອນອອກໄປກໍຕາມ ການຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່
ສານຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ເວັ້ນເສັຍແຕ່ຂຶ້ນມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໄດ້ຖືກແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກຮ້ອງຟ້ອງ ຮູ່ກ່ອນໜ້ານີ້.

ມາດຕາ 57 (ປັບປຸງ). ສິດຂອງເຈົ້າຂອງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ

ເຈົ້າຂອງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ມີ ສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ບ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ບຸກຄົນທີ່ສາມ ນຳໃຊ້ ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ, ເຄື່ອງໝາຍບໍລິການ ທີ່
ຄືກັນ, ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ກ່ຽວຂ້ອງກັນ ກັບ ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ຊຶ່ງຄືກັນ, ຄ້າຍຄື
ກັນ ຫຼື ກ່ຽວຂ້ອງກັນ ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍບໍລິການ ທີ່ຕົນໄດ້ຈົດທະ
ບຽນແລ້ວ ຊຶ່ງການນຳໃຊ້ ອາດກໍໃຫ້ເກີດຄວາມສັບສົນ. ການນຳໃຊ້ສັນຍາລັກທີ່ຄື
ກັນ ສໍາລັບສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການທີ່ຄືກັນ ຈະຖືກສັນນິຖານວ່າ ເປັນການສ້າງ
ຄວາມສັບສົນ;
2. ບ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ບຸກຄົນທີ່ສາມ ຂາຍ ຫຼື ໂຄສະນາສິນຄ້າ ທີ່ຕົດເຄື່ອງໝາຍ ຫຼື ການ
ນຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍ ກັບການບໍລິການ ແລະ ການນຳເຂົ້າ ຫຼື ສົ່ງອອກສິນຄ້າທີ່ຕົດ
ເຄື່ອງໝາຍດັ່ງກ່າວ.
3. ປົກບ້ອງຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ຈາກການລະເມີດຂອງຜູ້ອື່ນ
ເຊັ່ນ ສິດໃນການຮ້ອງຟ້ອງ, ສິດໃນການໄດ້ຮັບການຊົດເຊີຍ ຈາກຄວາມເສັຍຫາຍ
ທີ່ຜູ້ອື່ນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ສິດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ 1 ແລະ ຂໍ 2 ຂອງມາດຕານີ້ ຕ້ອງບໍ່ສ້າງຄວາມເສັຍຫາຍ ຕໍ່ສິດ
ທີ່ມີກ່ອນໜ້ານີ້.

ສິດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນຂ້າງເທິງນີ້ ຈະນຳມາປະຕິບັດເຊັ່ນດຸງວັນ ຕໍ່ເຄື່ອງໝາຍທີ່ມີຂໍສົງ
ແລະ ຂຶ່ການຄ້າ ເຖິງວ່າຈະໄດ້ຈົດທະບຽນ ຫຼື ບໍ່ກໍຕາມ.

ມາດຕາ 58 (ປັບປຸງ). ສິດຂອງເຈົ້າຂອງແບບຜັງວົງຈອນລວມ

ເຈົ້າຂອງແບບຜັງວົງຈອນລວມ ມີສິດປ້ອງກັນຜູ້ອື່ນ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ:

1. ຜະລິດຊັ້ນ ແບບຜັງວົງຈອນລວມທັງໝົດ ເຖິງວ່າຈະບັນຈຸໄວ້ ໃນວົງຈອນລວມ ຫຼື ຢ່າງອື່ນກຳຕາມ;
2. ຜະລິດຊັ້ນວົງຈອນລວມ ສ່ວນໄດ້ ສ່ວນໜຶ່ງ ເຖິງວ່າຈະບັນຈຸໄວ້ໃນວົງຈອນລວມ ຫຼື ຢ່າງອື່ນກຳຕາມ ອີກເວັນການຜະລິດຊັ້ນສ່ວນໄດ້ ສ່ວນໜຶ່ງ ທີ່ບໍ່ຈຳເປັນຈະໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຕາມເງື່ອນໄຂຂອງຕົ້ນສະບັບ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນ ຂໍ 1 ມາດຕາ 18 ຂອງ ກົດໝາຍສະບັບນີ້;
3. ນຳເຂົ້າ, ຂາຍ ຫຼື ຈຳໜ່າຍ ແບບຜັງ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ຫຼື ວົງຈອນລວມ ຊຶ່ງລວມເຂົ້າກັນຢູ່ໃນແບບຜັງ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ເພື່ອຈຸດປະສົງຫາງການຄ້າ;
4. ນຳເຂົ້າ, ຂາຍ ຫຼື ຈຳໜ່າຍ ຂັ້ນສ່ວນທີ່ລວມເຂົ້າກັນ ຫຼື ວົງຈອນລວມ ຊຶ່ງລວມເຂົ້າກັນໃນແບບຜັງ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ເພື່ອຈຸດປະສົງຫາງການຄ້າ ເມື່ອໄດ້ທີ່ວົງຈອນລວມ ຍັງບັນຈຸຜັງວົງຈອນລວມທີ່ຖືກຜະລິດ ຊົ່ງຢ່າງຜິດກົດໝາຍ.

ການດຳເນີນການໄດ້ໜຶ່ງ ກ່ຽວກັບວົງຈອນລວມ ທີ່ລວມເຂົ້າກັບແບບຜັງ ທີ່ຜະລິດຊັ້ນຢ່າງຜິດກົດໝາຍ ຫຼື ຂັ້ນສ່ວນໄດ້ໜຶ່ງ ທີ່ລວມເຂົ້າກັບວົງຈອນລວມ ຊຶ່ງຜູ້ດຳເນີນການ ຫຼື ຜູ້ສັ່ງໃຫ້ດຳເນີນການດັ່ງກ່າວ ບໍ່ຮູ້ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມສາມາດ ພຽງພໍທີ່ຈະຮູ້ ໃນເວລາໄດ້ຮັບວົງຈອນລວມ ຫຼື ຂັ້ນສ່ວນດັ່ງກ່າວ ທີ່ລວມເຂົ້າກັບວົງຈອນລວມນັ້ນ ຊຶ່ງລວມເຂົ້າກັບແບບຜັງທີ່ໄດ້ຜະລິດຊັ້ນຢ່າງຜິດກົດໝາຍ, ຖ້າວ່າພາຍຫຼັງໄລຍະທີ່ບຸກຄົນນັ້ນໄດ້ຮັບແຈ້ງວ່າ ແບບຜັງທີ່ໄດ້ຜະລິດຊັ້ນນັ້ນ ຜິດກົດໝາຍ, ບຸກຄົນນັ້ນ ອາດມີການກະທຳໄດ້ໜຶ່ງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສິນຄ້າ ທີ່ຢູ່ໃນການຄອບຄອງຂອງຕົ້ນ ຫຼື ສິນຄ້າທີ່ໄດ້ສົ່ງໄວ້ແລ້ວ ກ່ອນໜ້ານັ້ນ ຈະບໍ່ຖືວ່າເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ, ແຕ່ຜູ້ກ່ຽວຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຈ່າຍຄ່າພາກຫຼວງຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າຂອງສິດ ໃນມູນຄ່າທີ່ໄດ້ຕົກລົງ ຕາມການເຈລະຈາກັນ ເພື່ອຂໍໃບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ແບບຜັງດັ່ງກ່າວ.

ການຜະລິດຊັ້ນ ແບບຜັງວົງຈອນລວມ ເພື່ອຈຸດປະສົງສຳລັບການປະເມີນຜົນ, ການວິເຄາະ, ການຄົ້ນຄວ້າ ຫຼື ການສິດ ສອນສ່ວນຕົວນັ້ນ ຈະບໍ່ຖືວ່າເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ເຈົ້າຂອງສິດ ຈະບໍ່ມີສິດ ກ່ຽວກັບແບບຜັງຕົ້ນສະບັບ ທີ່ຄືກັນ ຂຶ່ງບຸກຄົນທີ່ສາມໄດ້ສ້າງຂັ້ນຢ່າງເປັນເອກະລາດແລ້ວ.

ມາດຕາ 59 (ປັບປຸງ). ສິດຂອງເຈົ້າຂອງທະບຽນແຫຼ່ງກຳເນີດ

ເຈົ້າຂອງທະບຽນແຫຼ່ງກຳເນີດ ມີ ສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຜູ້ອື່ນ ນຳໃຊ້ແຫຼ່ງກຳເນີດ ຕໍ່ສິນຄ້າ ຫຼື ນຳເອົາແຫຼ່ງກຳເນີດເຂົ້າໃນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າຂອງຕົ້ນ ແລະ ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຜູ້ອື່ນ ຂາຍ, ໂຄສະນາ, ນຳເຂົ້າ ຫຼື ສົ່ງອອກ ສິນຄ້າ ທີ່ນຳໃຊ້ແຫຼ່ງກຳເນີດ ຫຼື ນຳເອົາແຫຼ່ງກຳເນີດ ເຂົ້າໃນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າດັ່ງກ່າວ;

2. តាតតានការាណាំໃຊ້ແຫ່ງກាំເນີດ ໃນខ້ី 1 ເທິງນີ້ ທີ່ກ່ຽວຂອງກັບ ເছົ້າແວ້ງ ຫຼື ເছົ້າຂາວ ເຖິງວ່າການແປພາສາ ຫຼື ການນាំເອົາຄໍາສັບ ເຊັ່ນ ປະເພດ, ຊະນິດ, ແບບທີ່ຮົງແບບ ຫຼື ທີ່ຄ້າຍຄືກັນນີ້ມານាំໃຊ້ກໍຕາມ;
 3. ປຶກປ້ອງແຫ່ງກາំເນີດ ເພື່ອຕ້ານກັບການບົ່ງບອກແຫ່ງກາំເນີດ ຂໍ້ມາຈາກດິນແດນ, ຂົງເຂດ ຫຼື ທ້ອງຖິ່ນດັ່ງກ່າວແທ້ ແຕ່ເຮັດໃຫ້ສາຫາລະນະຊີນເຂົ້າໃຈຜິດວ່າເປັນສິນ ຄ້າທີ່ມາຈາກດິນແດນອື່ນ;
 3. ປຶກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນ ຕາມລະບົງບກິດໝາຍ ຈາກການລະເມີດຂອງຜູ້ອື່ນ ເຊັ່ນ ສິດໃນການຮ້ອງຟ້ອງ, ສິດໃນການໄດ້ຮັບການຊົດເຊີຍ ຈາກຄວາມເສັຍຫາຍ ທີ່ຜູ້ອື່ນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ມີແຕ່ຜູ້ຜະລິດ ທີ່ດຳເນີນຫຼາຍກົດຢູ່ໃນເຂດພູມສາດ ທີ່ຖືກກຳນົດໃຫ້ເປັນແຫ່ງກຳເນີດ
ເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງສາມາດນຳໄຊແຫ່ງກຳເນີດທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນ ຕໍ່ ຫຼື ກົງວຂອງກັບສິນຄ້າ ທີ່ພົວພັນເຖິງແຫ່ງ
ກຳເນີດ.

ການກະທຳໄດ້ໜຶ່ງ ທີ່ເປັນການລະເມີດສິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ 1 ຫຼື ຂໍ 2 ຂອງມາດ
ຕານີ້ ລວມທັງການນຳໃຊ້ຫຼຸກພາຫະນະເພື່ອກຳນົດ ຫຼື ນຳສະເໜີສິນຄ້າ ທີ່ບໍ່ຢອກ ຫຼື ແນະນຳແຫຼ່ງ
ທີ່ມາຂອງສິນຄ້າ ຂຶ້ງບໍ່ແມ່ນແຫຼ່ງກຳເນີດທີ່ແຫ້ຈິງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ສາທາລະນະຊົນຫຼົງເຊື່ອວ່າ ມາຈາກ
ແຫຼ່ງກຳເນີດນັ້ນ ກໍຈະຖືວ່າເປັນການແຂ່ງຂັນທີ່ບໍ່ເປັນທຳ.

ສິດທີໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ 1 ແລະ ຂໍ 2 ຂອງມາດຕານີ້ ຈະປະຕິບັດຕໍ່ການບຶງບອກແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງສິນຄ້າ ທີ່ຄ້າຍຄື ຫຼື ອ່ານອອກສູງຄືກັນ ກັບແຫຼ່ງກຳເນີດ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ຊຸ່ງພາໃຫ້ເຂົ້າໃຈຜິດ.

ມາດຕາ 60 (ປັບປຸງ). ສິດຂອງເຈົ້າຂອງຄວາມລັບທາງການຄ້າ
ເຈົ້າຂອງຄວາມລັບທາງການຄ້າ ມີ ສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຜູ້ອື່ນ ເປີດເຜີຍ, ຄອບຄອງ ຫຼື ນຳໃຊ້ ຂໍ້ມູນຄວາມລັບທາງການຄ້າທີ່ຢູ່ໃນການຄວບຄຸມ ກວດກາ ຂອງຕົນຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ທີ່ມີລັກສະນະຂັດກັບພິດຕິກຳທາງການຄ້າທີ່ສຸດຈະລິດ, ຍົກເວັ້ນ:
 - 1.1. ການຄົ້ນພົບຂໍ້ມູນ ດ້ວຍວິທີວິສະວະກຳຢ່ອນກັບ (reverse engineering), ການທຶດສອບໃນຫ້ອງທຶດລອງ ຫຼື ການວິເຄາະ ຫຼື ວິທີການທີ່ຄ້າຍຄືກັນ;
 - 1.2. ການຄອບຄອງຂໍ້ມູນ ໂດຍປາສະຈາກພັນທະ ໃນການຮັກສາຄວາມລັບ ຫຼື ດ້ວຍການໄວ້ເນື້ອເຊື້ອໃຈ.
 2. ພຶກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ຈາກການລະເມີດຂອງຜູ້ອື່ນເຊັ່ນ ສິດໃນການຮ້ອງຟ້ອງ, ສິດໃນການໄດ້ຮັບການຊືດເຊີຍ ຈາກຄວາມເສັຍຫາຍທີ່ຜູ້ອື່ນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ;

3. ບໍ່ອະນຸຍາດ ໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕີບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ສັ່ໄກງ ຫຼື ຍັກຍອກຄວາມລັບທາງການຄ້າ;
4. ເປີດເຜີຍ, ຖອດຖອນ ຫຼື ນຳໃຊ້ ຄວາມລັບທາງການຄ້າ ຫຼື ມອບສິດໃຫ້ຜູ້ອື່ນ ເປີດເຜີຍ, ຖອດຖອນ ຫຼື ນຳໃຊ້ ໂດຍອາດກຳນົດເນື້ອໃນ ແລະ ເງື່ອນໄຂຕ່າງໆ ເພື່ອຮັກສາຄວາມລັບ;
5. ຄວບຄຸມ ກວດກາ ບຸກຄົນ ຫຼື ຮູ້ຄວາມລັບທາງການຄ້າ ຈາກການຈ້າງງານ ຫຼື ສັນຍາ ຫຼື ຂໍ້ຕົກລົງອື່ນ ຊຶ່ງມີພັນທະຮັກສາຄວາມລັບດັ່ງກ່າວ ຈິນກວ່າຈະມີການເປີດເຜີຍ ເຖິງວ່າ ການຈ້າງງານ ຫຼື ສັນຍາ ຫຼື ຂໍ້ຕົກລົງ ໄດ້ສັ່ນສຸດລົງກ່ອນກຳຕາມ. ຄວາມລັບທາງການຄ້າ ບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງຈົດທະບຽນ.

ມາດຕາ 61 (ປັບປຸງ). ການປົກປ້ອງ ການທິດລອງ ຫຼື ຂໍ້ມູນອື່ນ

ໃນກໍລະນີ ມີການອະນຸມັດດ້ານການຕະຫຼາດ ກ່ຽວກັບຜະລິດຕະພັນການຢາ ຫຼື ສານເຄີມ ກະສິກຳ ທີ່ນຳໃຊ້ສານເຄີມໃໝ່ ເປັນເງື່ອນໄຂກ່ຽວກັບການສະໜອງຂໍ້ມູນການທິດລອງ ຫຼື ຂໍ້ມູນອື່ນ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍ ແລະ ໄດ້ມາດ້ວຍການໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງໝົງວ່າງໝາຍ ຊຶ່ງຈະຕ້ອງຖືກປົກປ້ອງຕໍ່ການນຳໃຊ້ທາງການຄ້າທີ່ບໍ່ເປັນທຳ ແລະ ຕໍ່ການເປີດເຜີຍ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກເຈົ້າ ຂອງຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ. ເຖິງຢ່າງໄດ້ຕາມ ຂໍ້ມູນເຫຼົ່ານັ້ນ ອາດຈະຖືກເປີດເຜີຍ ເພື່ອປົກປ້ອງສາຫາລະນະ ຂົນເທົ່າທີ່ຈໍາເປັນ. ບຸກຄົນທີ່ບໍ່ແມ່ນຜູ້ສະໜອງຂໍ້ມູນ ບໍ່ມີສິດນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ໃນການຂໍ້ອະນຸມັດຜະລິດຕະພັນຂອງຕົນ ຕະຫຼອດໄລຍະ ພ້າປີ ນັບແຕ່ວັນທີ ທີ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ອອກໃບອະນຸມັດ ໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນທີ່ສ້າງຂໍ້ມູນນັ້ນ ເພື່ອນຈຳຜະລິດຕະພັນອອກສູ່ຕະຫຼາດ.

ການກະທຳທີ່ເປັນການລະເມີດມາດຕານີ້ ຈະຖືວ່າເປັນການແຂ່ງຂັນທີ່ບໍ່ເປັນທຳ. ເຈົ້າຂອງຂໍ້ມູນທີ່ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕານີ້ ມີສິດນຳໃຊ້ມາດຕະການຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ຮອງຟ້ອງຕໍ່ສານ ຕໍ່ບຸກຄົນ, ນິຕີບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ດຳເນີນການແຂ່ງຂັນທີ່ບໍ່ເປັນທຳ ຫຼື ດຳເນີນການອື່ນໆ ຊຶ່ງອາດຈະເກີດການແຂ່ງຂັນທີ່ບໍ່ເປັນທຳ, ເວັນເສັຍແຕ່ກົດໝາຍ ໄດ້ກໍານົດໄວ້ເປັນຢ່າງອື່ນ.

ມາດຕາ 62. ພັນທະ ຂອງເຈົ້າຂອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ເຈົ້າຂອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ມີ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນເຈົ້າການໃນການປົກປ້ອງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ສິດຂອງຕົນ ດ້ວຍການຕິດຕາມ ກວດກາການນຳໃຊ້ ຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ເປັນເຈົ້າການຊັກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ສັງຄົມໄດ້ນຳໃຊ້ຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ຂອງຕົນ ບົນພື້ນຖານຕ່າງໆ ຕ່າງໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ;
3. ເປັນເຈົ້າການ ໃນການແຈ້ງຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບການລະເມີດຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ຂອງຕົນ ໃຫ້ແກ່ອີງການຈັດຕັ້ງລັດ ທີ່ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ວຽກງານດັ່ງກ່າວ;

4. ເສຍພັນທະໃຫ້ລັດ ທີ່ໄດ້ມາຈາກການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດ, ການໃຫ້ເຊົ້າ, ການໄອນ ຫຼື ການສືບທອດຂັບສິນອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ການທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດອື່ນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
5. ເປັນເຈົ້າການປະສານງານ ໃນການແກ້ໄຂການລະເມີດຂັບສິນອຸດສາຫະກຳຂອງຕົນ.

ໝວດທີ 7

ຂໍ້ຈຳກັດ ຕໍ່ສິດຫາງດ້ານຂັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ມາດຕາ 63 (ປັບປຸງ). ການນຳໃຊ້ ສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກເຈົ້າຂອງ

ກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ສາມາດອະນຸຍາດໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງຜະລິດ, ນຳໃຊ້ ຫຼື ນຳເຂົ້າ ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສົ່ງປະດິດ ທີ່ໄດ້ຮັບສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ຕາມຄໍາສົ່ງຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດລ່ວງໜ້າ ຈາກເຈົ້າຂອງສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ບິນເງື່ອນໄຂ:

1. ການອະນຸຍາດ ມີກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

- 1.1. ໃນສະພາບການສຸກເສີນຂອງຊາດ ຫຼື ໃນສະພາວະສຸກເສີນ ທີ່ຮ້າຍແຮງ ແລະ ຮຶບດ່ວນທີ່ສຸດ ເຊັ່ນ ໄພພິບັດ, ໂລກລະບາດ ຫຼື ສົງຄາມ;
- 1.2. ເພື່ອໃຫ້ລັດຖະບານ ນຳໃຊ້ໃນຫາງທີ່ບໍ່ແມ່ນການຄ້າ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດ ຂອງສາຫາລະນະຊົນ ໂດຍສະເພາະ ກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນຊາດ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮັບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ, ອາຫານ ຫຼື ສາຫາລະນະສຸກ ຫຼື ເພື່ອຄວາມຕ້ອງການອັນຈຳເປັນຮຶບດ່ວນອື່ນ;
- 1.3. ເພື່ອແກ້ໄຂພິດຕິກຳ ຕ້ານການແຂ່ງຂັນ ພາຍຫຼັງການຕັດສິນຂອງສານ ແລະ ສານເຫັນວ່າ ການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດ ຈາກການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສົ່ງປະດິດທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງນັ້ນ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນ ເພື່ອແກ້ໄຂພິດຕິກຳຕ້ານການແຂ່ງຂັນ;
- 1.4. ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຢ່າງຍູງຍໍ ໃນການນຳໃຊ້ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສົ່ງປະດິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນກໍລະນີ ທີ່ເຈົ້າຂອງບໍ່ສາມາດຕອບສະໜອງໄດ້.
2. ການອະນຸຍາດນຳໃຊ້ແຕ່ລະຫັ້ງ ຕ້ອງພິຈາລະນາຕາມຄວາມເໝາະສົມສະເພາະຂອບເຂດ ແລະ ໄລຍະເວລາ ການນຳໃຊ້ດັ່ງກາວ ຈະຕ້ອງຈຳກັດຢູ່ໃນຈຸດປະສົງ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດເທົ່ານັ້ນ. ເຈົ້າຂອງສິດ ມີສິດຄັດຄ້າມການອະນຸຍາດດັ່ງກ່າວ ແລະ ສະເໝີເງື່ອນໄຂຫາງເລືອກ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນ ສໍາລັບການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສົ່ງປະດິດ;

3. ການນຳໃຊ້ດັ່ງກ່າວ ບໍ່ເປັນສິດຜູກຈາດ ແລະ ບໍ່ສາມາດໄອນໄດ້, ຍົກເວັນແຕ່ໃນກຸ່ມວິສາຫະກິດຂອງຕົນ ຫຼື ມີເຈດຕະນາທີ່ດີໃນການນຳໃຊ້;
4. ການອະນຸຍາດ ຕ້ອງກຳນົດໃຫ້ເຈົ້າຂອງສິດໄດ້ຮັບຄ່າຕອບແທນຢ່າງພຽງພໍ ຕາມແຕ່ກໍລະນີ ໂດຍພິຈາລະນາຕາມມູນຄ່າເສດຖະກິດຂອງການອະນຸຍາດນັ້ນ. ຄໍາສັ່ງອະນຸຍາດ ຕ້ອງກຳນົດຄ່າທິດແທນ ຫຼື ມີວິທີການກຳນົດມູນຄ່າດັ່ງກ່າວ ແລະ ເງື່ອນໄຂໃນການຊໍາລະ. ເຈົ້າຂອງສິດ ມີສິດສະເໜີເງື່ອນໄຂ ສຳລັບຄ່າຕອບແທນ, ກຳນົດວິທີການໃຫ້ຄ່າຕອບແທນ ແລະ ເງື່ອນໄຂສຳລັບການຊໍາລະ. ເພື່ອແກ້ໄຂພິດຕິກຳໃນການຕ້າມການແຂ່ງຂັນ ໃຫ້ຄຳນິງເຖິງການກຳນົດມູນຄ່າຕອບແທນ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ 1.3 ຂອງມາດຕານີ້;
5. ເຈົ້າຂອງສິດ ມີສິດສະເໜີຕໍ່ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ພິຈາລະນາຄົນໃໝ່ກ່ຽວກັບຄ່າຕອບແທນ ທີ່ບໍ່ສົມເຫດສົມຜົນ ຫຼື ກໍລະນີທີ່ບໍ່ສົມຄວນ ພາຍໃນກຳນົດທີກສືບວັນ ນັບແຕ່ວັນທີໄດ້ຮັບແຈ້ງການເປັນຕົ້ນໄປ;
6. ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຕ້ອງອອກແຈ້ງການໃຫ້ເຈົ້າຂອງສິດ ໂດຍຫັນທີ່ ຕໍ່ທຸກຄຳສັ່ງກ່ຽວກັບການອະນຸຍາດ ແລະ ຄ່າຕອບແທນທີ່ຕ້ອງຊໍາລະ ໃຫ້ເຈົ້າຂອງສິດ;
7. ສຳລັບ ການອະນຸຍາດພາຍໃຕ້ ຂໍ 1.1, 1.2 ຫຼື 1.4 ຂອງມາດຕານີ້:
 - 7.1. ທຸກການນຳໃຊ້ດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ສຳລັບການສະໜອງສິນຄ້າ ທີ່ສຳຄັນ ສູ່ຕະຫຼາດພາຍໃນ ຂອງ ສປປ ລາວ;
 - 7.2. ການນຳໃຊ້ດັ່ງກ່າວ ຈະຖືວ່າໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຖ້າວ່າ ກ່ອນການນຳໃຊ້ນັ້ນ ຜູ້ສະເໜີນຳໃຊ້ ໄດ້ພະຍາຍາມຂໍອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງສິດທີ່ບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທີ່ບັດ ບົນພື້ນຖານການກຳນົດ ແລະ ເງື່ອນໄຂທາງການຄ້າ ທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ແຕ່ຄວາມພະຍາຍາມຂໍອະນຸຍາດດັ່ງກ່າວ ບໍ່ສຳເລັດຜົນ ໃນໄລຍະເວລາທີ່ຄວນ;
 - 7.3. ເງື່ອນໄຂຂອງ ຂໍ 7.2 ຂອງມາດຕານີ້ ອາດຖືກຍົກເວັນ ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີສະພາບການສຸກເສີນຂອງຊາດ ຫຼື ສະພາວະສຸກເສີນທີ່ຮ້າຍແຮງ ແລະ ຮີບດ່ວນທີ່ສຸດຂໍ້ໃນກໍລະນີນີ້ ຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າຂອງສິດຊາບໂດຍໄວເຫຼົ່າທີ່ຈະໄວໄດ້;
 - 7.4. ເງື່ອນໄຂຂອງ ຂໍ 7.2 ຂອງມາດຕານີ້ ອາດຖືກຍົກເວັນ ໃນກໍລະນີການນຳໃຊ້ເພື່ອສາຫະລະນະຊຸມ ໂດຍບໍ່ແມ່ນທາງການຄ້າ. ໃນກໍລະນີ ລັດຖະບານ ຫຼື ຜູ້ຮັບເພົາ ຮູ໌ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຄົ້ນຫາ ຫຼື ມີຫຼັກຖານທີ່ຈະຮູ້ໄດ້ວ່າ ສິດທີ່ບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທີ່ບັດທີ່ຍັງມີຜົນໃຊ້ໄດ້ນັ້ນ ຖືກນຳໃຊ້ ຫຼື ຈະຖືກນຳໃຊ້ໂດຍລັດຖະບານ ຫຼື ເພື່ອລັດຖະບານ ຂຶ້ງຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າຂອງສິດຊາບໃນຫັນໄດ;
8. ຄວາມສັກສິດທາງດ້ານກົດໝາຍຂອງທຸກຂໍຕົກລົງ ກ່ຽວກັບການອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ ແລະ ຄ່າຕອບແທນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ນັ້ນ ເນື້ອມີຄວາມບໍ່ພື້ນຖານ ໃຈຕໍ່ຂໍຕົກລົງດັ່ງກ່າວ ເຈົ້າ

ຂອງສິດ ມີສິດສະເໜີຄົດຄ້ານຕໍ່ອົງການຕຸລາການ ພາຍໃນ ຫິກສິບ ວັນ ຫຼັງຈາກໄດ້
ຮັບແຈ້ງການເປັນຕົ້ນໄປ;

9. ໃນກໍລະນີ ທີ່ບຸກຄົນທີ່ສາມ ຮັອງຂໍອະນຸຍາດ ໂດຍອົງຕາມ ຂໍ 1.4 ຂອງມາດຕານີ້
ການຮັອງຂໍດັ່ງກ່າວ ຍັງຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:
- 9.1. ການຮັອງຂໍ ບໍ່ໃຫ້ຢືນກ່ອນ ສີປີ ນັບແຕ່ວັນທີທີ່ຢືນຄໍາຮັອງຂໍຮັບສິດທີ່ບັດ ຫຼື
ບໍ່ໃຫ້ຢືນກ່ອນ ສາມປີ ຫຼັງຈາກວັນທີທີ່ໄດ້ຮັບສິດທີ່ບັດ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ ໃນ
ໄລຍະທີ່ຍັງບໍ່ທັນໝົດອາຍ;
 - 9.2. ຜູ້ຮັອງຂໍດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງສະເໜີຫຼັກຖານ ກ່ຽວກັບຄວາມຕ້ອງການ ການປະດິດ
ສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ທີ່ໄດ້ຮັບສິດທີ່ບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທີ່ບັດ ບໍ່ພຽງພໍ ຢູ່ ສປປ ລາວ
ບໍ່ວ່າ ການຜະລິດພາຍໃນ ຫຼື ການນຳເຂົ້າ ແລະ ຜູ້ຮັອງຂໍ ມີຄວາມສາມາດ
ສະໜອງການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ ສົມເຫດ ສົມຜົນ
ຖ້າຄໍາຮັອງຂໍການອະນຸຍາດ ຫາກໄດ້ຮັບອະນຸມັດ. ຫຼັກຖານດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງນຳ
ມາພິຈາລະນາເຖິງຄວາມຈໍາເປັນ ໃນການຈ່າຍຄ່າຕອບແທນ ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ
ຂອງສິດທີ່ບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທີ່ບັດ.
 - 9.3. ກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າຂອງສິດທີ່ບັດ ຫຼື
ອະນຸສິດທີ່ບັດ ກ່ຽວກັບການຮັອງຂໍນັ້ນ ພາຍໃນ ເກົ້າສິບວັນ ແລະ ຕ້ອງໃຫ້ໂອ
ກາດເຈົ້າຂອງສິດທີ່ບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທີ່ບັດ ສະເໜີຫຼັກຖານ (ຖ້າຫາກມີ)
ເພື່ອໃຫ້ເຫດຜົນທີ່ຊອບທໍາ ເຖິງຄວາມບໍ່ສາມາດຕອບສະໜອງໃນການນຳໃຊ້
ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ;
 - 9.4. ການອະນຸຍາດດັ່ງກ່າວ ຈະຖືກປະຕິເສດ ຖ້າວ່າເຈົ້າຂອງສິດທີ່ບັດ ຫຼື ອະນຸສິດ
ທີ່ບັດ ໃຫ້ເຫດຜົນທີ່ຊອບທໍາ ເຖິງຄວາມສາມາດຕອບສະໜອງ ໃນການນຳໃຊ້
ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ຂອງຕົນ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
10. ໃນກໍລະນີໄດ້ກໍຕາມ ການອະນຸຍາດດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງບໍ່ຕັດສິດ ຂອງເຈົ້າຂອງສິດທີ່ບັດ ຫຼື
ອະນຸສິດທີ່ບັດ ກ່ຽວກັບສິດ ເພື່ອສືບຕໍ່ສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດ ຈາກການປະດິດ
ສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດຂອງຕົນ;
11. ການອະນຸຍາດດັ່ງກ່າວ ສາມາດດັດແກ້ໄດ້ ໂດຍພິຈາລະນາເຖິງສະພາບການສຸກ
ເສີນ ທີ່ຍັງມີຢູ່ ຫຼື ສະພາບການສຸກເສີນອັນໄໝ່ທີ່ເກີດຂຶ້ນ ບິນເງື່ອນໄຂບົດບັນຍັດ
ແລະ ການປົກປ້ອງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້;
12. ການອະນຸຍາດນຳໃຊ້ດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງສັນສຸດລົງ ເມື່ອເວລາທີ່ສະພາບການນັ້ນໄດ້ຢຸດຕິ
ລົງ ແລະ ຈະບໍ່ເກີດຄືນອີກ ຫຼື ໃນກໍລະນີ ທີ່ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ບໍ່ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນ
ໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນຄໍາສັ່ງໃຫ້ນຳໃຊ້ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດບິນເງື່ອນໄຂ
ການປົກປ້ອງຢ່າງພຽງພໍຕໍ່ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທໍາ ຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ:

- 12.1. ກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ມີ ສິດກວດຄືນ ຄວາມເປັນຈິງ ທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຕາມການຮ້ອງຂໍຂອງເຈົ້າຂອງສິດ ຫຼື ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນ ຂອງສະຖານະການ ຊຶ່ງເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການອະນຸຍາດ ດັ່ງກ່າວ;
- 12.2. ຖ້າເຫັນວ່າ ສະຖານະການທີ່ເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການອະນຸຍາດນັ້ນ ໄດ້ຢຸດຕີ ລົງ ແລະ ຈະເກີດຄືນອີກ ກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ອາດຈະ ອອກຄໍາສັ່ງ ທີ່ສົມເໜດສົມຜົນ ເພື່ອປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຜູ້ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
- 12.3. ກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ມີສິດປະຕິເສດການສົ່ນສຸດ ການ ອະນຸຍາດ ເມື່ອເງື່ອນໄຂທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດການອະນຸຍາດດັ່ງກ່າວ ທາກຈະກັບຄືນ ມາອີກ.

ມາດຕາ 64 (ບັນບຸງ). ການບໍ່ນໍາໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ

ການບໍ່ນໍາໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ມີ ກໍາລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ບໍ່ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ພາຍໃນໄລຍະເວລາ ຫ້າປີ;
2. ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ ເປັນພົງແຕ່ໃນນາມເທົ່ານັ້ນ ຫຼື ເຈົ້າຂອງໄດ້ນຳ ໃຊ້ດ້ວຍຄວາມບໍ່ບໍລິສຸດ ໃຈ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ສາມາດສະເໜີຕໍ່ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອຂໍຍົກເລີກການຈົດທະບຽນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າທີ່ບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້. ໃນການຂໍຍົກເລີກນັ້ນ ເຈົ້າຂອງ ມີສິດສະແດງເໜດຜົນ ຂຶ້ແຈງການບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍດັ່ງກ່າວ. ເໜດສຸດວິໄສ ຈະຖືວ່າເປັນ ເໜດຜົນພົງພໍ ສຳລັບການບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍນັ້ນ.

ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າໄດ້ໜຶ່ງ ຈະຖືວ່າຖືກນຳໃຊ້ ກໍຕໍ່ເນື້ອທາກຖືກນຳໃຊ້ຕໍ່ ຫຼື ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ທີ່ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຖືກຈົດທະບຽນໄວ້ ໂດຍເຈົ້າຂອງ ຫຼື ຜູ້ອື່ນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ແລະ ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມ ກວດກາ ຂອງເຈົ້າຂອງ.

ມາດຕາ 65. ເງື່ອນໄຂແບບຜັງວົງຈອນລວມ

ໃນກໍາລະນີ ທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ແບບຜັງວົງຈອນລວມ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດທາງການຄ້າແລ້ວ ບໍ່ວ່າຢູ່ ພາຍໃນ ຫຼື ນອກປະເທດ ຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນແບບຜັງວົງຈອນລວມດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງຢືນພາຍໃນ ສອງ ປີ ມັບແຕ່ວັນໄດ້ນຳໃຊ້ແບບຜັງວົງຈອນລວມ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດທາງການຄ້າ ຄົງຫໍ່ອິດ ຫຼື ມັບ ແຕ່ວັນ ປະດິດສ້າງ ເປັນຕົ້ນມາ. ໃນກໍາລະນີໄດ້ກຳຕາມ ໄລຍະເວລາແມ່ນບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສີບຫ້າປີ ມັບ ແຕ່ວັນປະດິດສ້າງ.

ມາດຕາ 66 (ປັບປຸງ). ການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດຈາກແຫຼ່ງກຳເນີດ

ໃນກໍລະນີ ທີ່ເຈົ້າຂອງທະບຽນແຫຼ່ງກຳເນີດ ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂຂອງການຈົດທະບຽນໄດ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ສາມາດສະເໜີ ຕໍ່ກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອຂໍໄຈການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດຈາກການນຳໃຊ້ແຫຼ່ງກຳເນີດ ທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນ. ກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າຂອງທະບຽນດັ່ງກ່າວ ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ຕາມກຳນົດເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້, ຖ້າຫາກບໍ່ປະຕິບັດແລ້ວ ກໍຈະຖືກສ້າງໂຈກການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດຈາກການນຳໃຊ້ແຫຼ່ງກຳເນີດດັ່ງກ່າວ.

ພາກຫີ IV

ພັນພຶດໃໝ່

ໝວດຫີ 1

ເງື່ອນໄຂຂອງພັນພຶດໃໝ່

ມາດຕາ 67 (ໃໝ່). ປະເພດ ແລະ ຊະນິດ ຂອງພັນພຶດ

ປະເພດ ແລະ ຊະນິດຕ່າງໆ ຂອງພັນພຶດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບົບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 68 (ປັບປຸງ). ເງື່ອນໄຂ ການຈົດທະບຽນພັນພຶດໃໝ່

ການຈົດທະບຽນພັນພຶດໃໝ່ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖວນ ດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງໃໝ່;
2. ຕ້ອງແຕກຕ່າງ;
3. ຕ້ອງສະໜັ້ນສະເໜີ;
4. ຕ້ອງຄົງຕົວ;
5. ຕ້ອງກຳນົດຊື່ທີ່ແຕກຕ່າງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 73 ຂອງກົດໝາຍ ສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 69 (ໃໝ່). ຄວາມໃໝ່

ພັນພຶດຈະຖືວ່າໃໝ່ ຖ້າໃນເວລາຢືນຄໍາຮອງຂໍສິດຂອງນັກປະສົມພັນພຶດນັ້ນ ສ່ວນຂະໜາຍພັນ ຫຼື ຜົນເກັບກຳງວ ຍັງບໍ່ໄດ້ຖືກວາງຈາຍ ຫຼື ແຈກຢາຍໃຫ້ຜູ້ອື່ນ ນຳໃຊ້ໂດຍນັກປະສົມພັນພຶດຫຼື ດ້ວຍການເຫັນດີຂອງຜູ້ກຳງວ ໃນການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດຈາກພັນພຶດນັ້ນ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ:

1. ພົມປັບປຸງໄປ ກ່ອນວັນຢືນຄໍາຮອງ ໃນດິນແດນ ຂອງ ສປປ ລາວ;

- ສີບັງມາ ກ່ອນວັນເປົ້ນຄຳຮ້ອງ ຫຼື ຫົກບັງມາ ສໍາລັບພິດຢືນຕົ້ນ ຫຼື ຕົ້ນໝາກອະຫຸ່ນ ໃນດິນແດນຂອງປະເທດອື່ນ.

ມາດຕາ 70 (ໃໝ່). ຄວາມແຕກຕ່າງ

ພັນພິດ ຈະຕ້ອງແຕກຕ່າງທາງດ້ານຄຸນລັກສະນະໃໝ່ຢ່າງຈະແຈ້ງ ຈາກພັນພິດອື່ນ ຂຶ່ງ ເປັນທີ່ຮັບຮູ້ກັນທີ່ວ່ໄປ ໃນເວລາຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດຫຍາຍ.

ມາດຕາ 71 (ໃໝ່). ຄວາມສະໜັ້າສະເໝີ

ພັນພິດ ທີ່ມີການປັງປຸງແບ່ງນັ້ນ ອາດມາຈາກຮູບການສະເພາະຂອງການນຳມາຂະຫຍາຍພັນ ແຕ່ຕ້ອງມີຮູບຮ່າງສະໜັ້າສະເໝີ ຢ່າງເຕັມສ່ວນຕະຫຼອດໄປ ໃນຄຸນລັກສະນະຕ່າງໆ ຂອງພັນພິດນັ້ນ.

ມາດຕາ 72 (ໃໝ່). ຄວາມຄົງຕົວ

ພັນພິດ ຈະຕ້ອງຄົງຕົວ ຊ້າຄຸນລັກສະນະຂອງພັນພິດນັ້ນ ຫາກບໍ່ມີການປັງປຸງ ພາຍຫຼັງ ການຂະຫຍາຍພັນຄືນໃໝ່ ຫຼື ໃນຕອນຫ້າຍ ຂອງແຕ່ລະຮອບວຽນ ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີຮອບວຽນສະເພາະ ຂອງການຂະຫຍາຍພັນນັ້ນ.

ມາດຕາ 73 (ໃໝ່). ການກຳນົດຊໍຂອງພັນພິດ

ພັນພິດໃໝ່ ຕ້ອງກຳນົດຊໍຕາມເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

- ແຕ່ລະພັນພິດ ຕ້ອງໄດ້ມີການກຳນົດຊໍ ເພື່ອໃຫ້ກາຍເປັນຊໍ່ທີ່ວ່ໄປຂອງພັນພິດນັ້ນ. ສິດ ຈາກການຈົດຫຍາຍ ຂໍຂອງພັນພິດ ຕ້ອງບໍ່ແຕະຕ້ອງ ການນຳໃຊ້ຊໍ່ຢ່າງເສລີ ກ່ຽວ ກັບພັນພິດດັ່ງກ່າວ ເຖິງວ່າອາຍຸຂອງສິດຂອງນັກປະສົມພັນພິດຈະສັ້ນສຸດລົງແລ້ວ ກຳຕາມ;
- ການສະເໝີການກຳນົດຊໍ ຈະຕ້ອງສາມາດຈຳແນກພັນພິດໄດ້, ຕ້ອງບໍ່ເຮັດໃຫ້ມີ ການເຂົ້າໃຈຜົດ ຫຼື ສ້າງຄວາມສັບສົນ ກ່ຽວກັບຄຸນລັກສະນະ, ຄຸນຄ່າ ຫຼື ເອກະລັກ ຂອງພັນພິດ ຫຼື ເອກະລັກຂອງນັກປະສົມພັນພິດ, ຈະຕ້ອງແຕກຕ່າງຈາກຫຼຸກການ ກຳນົດຊໍພັນພິດຊະນິດດ່ວງກັນ ຫຼື ຊະນິດໄກ້ຄູງກັນ ທີ່ມີແລ້ວ ໃນດິນແດນ ຂອງ ສປປ ລາວ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ;
- ການກຳນົດຊໍ ຂອງພັນພິດ ຈະຕ້ອງໄດ້ຈົດຫຍາຍ ໃນເວລາດ່ວງກັນກັບການອອກ ສິດ ໃຫ້ນັກປະສົມພັນພິດ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຸບ ການ;
- ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ສະເໝີຂ່າຍ ຫຼື ວາງຈຳໝ່າຍສ່ວນຂະຫຍາຍ ພັນຂອງພັນພິດ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ໃນດິນແດນ ຂອງ ສປປ ລາວ ຕ້ອງນຳໃຊ້ ການກຳນົດຊໍ ຂອງພັນພິດນັ້ນ ເຖິງວ່າອາຍຸການຂອງສິດຂອງນັກປະສົມພັນພິດນັ້ນ

ຈະສັນສຸດລົງແລ້ວກຳຕາມ, ຍົກເວັນໃນກໍາລະນີ ສິດທີ່ໄດ້ຮັບກ່ອນໜ້ານັ້ນໄດ້ຫ້າມການນຳໃຊ້ຊື່ດັ່ງກ່າວ;

5. ເມື່ອພັນພຶດໄດ້ໜຶ່ງ ຖືກນຳສະເໜີຂາຍ ຫຼື ວາງຈຳໝ່າຍ ແມ່ນອະນຸຍາດ ໃຫ້ເອົາເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ, ຂຶ້ການຄ້າ ຫຼື ສົ່ງທີ່ຊັບອກທີ່ຄ້າຍຄື ປະກອບໄສ່ຊື່ພັນພຶດທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນແລ້ວ ແຕ່ຊັ້ນ ຈະຕ້ອງເປັນສິ່ງທີ່ຮູ້ໄດ້ງ່າຍ.

ໝວດທີ 2

ການຈົດທະບຽນພັນພຶດໃໝ່

ມາດຕາ 74 (ປັບປຸງ). ສິດຢືນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ

ບຸກຄົນ, ນິຕີບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີສິດຢືນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ນັກປະສົມພັນພຶດ ສາມາດຢືນຄໍາຮ້ອງຂໍ ສິດຕໍ່ພັນພຶດ ທີ່ໄດ້ມາຈາກການປະສົມພັນ;
2. ໃນກໍາລະນີ ມີສອງຄົນ ຫຼື ຫຼາຍກວ່ານັ້ນ ຮ່ວມກັນປະສົມພັນພຶດ ບຸກຄົນດັ່ງກ່າວສາມາດ ຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍສິດຮ່ວມກັນ ຕໍ່ພັນພຶດ ທີ່ໄດ້ມາຈາກການປະສົມພັນນັ້ນ. ຖ້າຫາກບໍ່ມີ ການຕົກລົງກັນສະເພາະ ກ່ຽວກັບພູດການເປັນເຈົ້າຂອງ ໃຫ້ຖືວ່າພວກກ່ຽວເປັນເຈົ້າຂອງພັນພຶດນັ້ນ ໃນພູດສະເໜີກັນ;
3. ບຸກຄົນ, ນິຕີບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຕ່າງປະເທດ ກໍມີສິດຢືນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຄືກັນກັບຄົນລາວ ໃນດິນແດນ ຂອງ ສປປ ລາວ. ສຳລັບຜູ້ທີ່ບໍ່ມີທີ່ຢ່ອາໄສ ຫຼື ສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ນັ້ນ ໃຫ້ແຕ່ງຕັ້ງຕົວແທນຂອງຕົນ ຂຶ້ງມີທີ່ຢູ່ຖາວອນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ດຳເນີນການແທນ.

ມາດຕາ 75 (ປັບປຸງ). ວັນບຸລິມະສິດ

ການຮ້ອງຂໍເອົາວັນບຸລິມະສິດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນພັນພຶດໃໝ່ ຈະໄດ້ຮັບວັນບຸລິມະສິດໃນການຢືນຄໍາຮ້ອງຂໍສິດຂອງນັກປະສົມພັນພຶດ ໃນ ສປປ ລາວ ໃນໄລຍະເວລາ ສິບສອງເດືອນ ນັບແຕ່ວັນຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍຄົງທຳອິດເປັນຕົ້ນໄປ. ຖ້າວ່າການຢືນຄໍາຮ້ອງທຳອິດນັ້ນ ແມ່ນເຮັດຢູ່ປະເທດທີ່ໄດ້ໃຫ້ສິດໃນການປົກປ້ອງພັນພຶດ ຕໍ່ນັກປະສົມພັນພຶດ ຈາກ ສປປ ລາວ, ວັນທີຢືນຄໍາຮ້ອງນັ້ນ ບໍ່ໃຫ້ນັບເຂົ້າ ໃນໄລຍະເວລາ ສິບສອງເດືອນ;
2. ຜູ້ຢືນຄໍາຮ້ອງຂໍ ທີ່ຕ້ອງການຜົນປະໂຫຍດຈາກວັນບຸລິມະສິດ ພາຍຫຼັງໄດ້ຢືນຄໍາຮ້ອງຂໍແລ້ວ ຜູ້ກ່ຽວຕ້ອງຮ້ອງຂໍເອົາວັນບຸລິມະສິດ ຂອງຄໍາຮ້ອງຂໍຄົງທຳອິດ ແລະ ພາຍໃນກຳນົດ ສາມເດືອນ ນັບແຕ່ວັນຍື່ນຄໍາຮ້ອງ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຜູ້ກ່ຽວຕ້ອງສະ

ໝອງສຳເນົາເອກະສານທີ່ ໄດ້ປະກອບໃນສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍ້ຕັ້ງທໍາອິດ ພ້ອມກັບ
ຄຳຮ້ອງຂໍທີ່ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງຈາກອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພ້ອມກັບຕົວ
ຢ່າງ ຫຼື ຫຼັກຖານທີ່ຊັບອກວ່າ ພັນພິດທີ່ກໍານົດໃນສອງຄຳຮ້ອງນັ້ນ ແມ່ນອັນດູວ
ກັນ;

3. ນັກປະສົມພັນພິດ ຈະໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ສະໜອງຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານທີ່ຈຳ
ເປັນ ຫຼື ເອກະສານ ທີ່ຕ້ອງການ ໃຫ້ກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ
ເພື່ອໃຫ້ມີການກວດສອບ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 77 ຂອງກົດໝາຍສະ
ບັນນີ້ ພາຍໃນໄລຍະເວລາ ສອງປີ ຫຼັງຈາກສັນສົດໄລຍະເວລາຂອງວັນບຸລິມະສິດ
ຫຼື ໃນເວລາທີ່ເໝາະສົມ ເມື່ອຄຳຮ້ອງຂໍ້ຕັ້ງທໍາອິດ ໄດ້ຖືກປະຕິເສດ ຫຼື ຖອນ;
4. ເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນ ໃນໄລຍະເວລາ ທີ່ກໍານົດໄວ້ໃນ ຂໍ 2 ຂອງມາດຕານີ້ ເຊັ່ນ
ການຢືນຄຳຮ້ອງຂໍ້ຂຶ້ນ ຫຼື ການພິມເຜີຍແຜ່ ຫຼື ການນຳໃຊ້ພັນພິດ ທີ່ກໍານົດໄວ້ໃນ
ຄຳຮ້ອງຂໍ້ຕັ້ງທໍາອິດ ຈະບໍ່ເປັນເຫດຜົນໃນການປະຕິເສດຄຳຮ້ອງຂໍ້ທຸດມາ. ເຫດ
ການດັ່ງກ່າວ ຈະບໍ່ເປັນພື້ນຖານໃນການໃຫ້ສິດແກ່ບຸກຄົນທີ່ສາມ.

ມາດຕາ 76 (ປັບປຸງ). ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍ້ຈົດທະບຽນ

ບຸກຄົນ, ມິຕີບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີສິດຮ້ອງຂໍ້ເອົາສິດຕໍ່ພັນພິດທີ່ໄດ້ມາຈາກການປະ
ສົມພັນ ສາມາດຢືນຄຳຮ້ອງຂໍ້ຈົດທະບຽນພັນພິດ ນຳກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ.
ທຸກຄຳຮ້ອງຂໍ້ຈົດທະບຽນພັນພິດໃໝ່ ຕ້ອງກໍານົດແຕ່ພັນພິດຊະນິດດູວເຫົານັ້ນ. ຄຳຮ້ອງຂໍ້ສໍາລັບ
ການປົກປ້ອງພັນພິດ ແລະ ເອກະສານຄັດຕິດອື່ນໆ ສາມາດເຮັດເປັນພາສາລາວ ຫຼື ອັງກິດກໍໄດ້.
ຖ້າວ່າຄຳຮ້ອງຂໍ້ ຫຼື ເອກະສານທີ່ໄດ້ເຮັດເປັນພາສາອັງກິດນັ້ນ ຜູ້ຮ້ອງຂໍ້ຍັງຕ້ອງຢືນສະບັບແປເປັນ
ພາສາລາວ ໂດຍໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງ ພາຍໃນ ເກົ້າສີບວັນ ຫຼັງຈາກວັນໄດ້ ຍື່ນຄຳ
ຮ້ອງຂໍ້.

ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍ້ຈົດທະບຽນ ຕ້ອງປະກອບເອກະສານ ດັ່ງນີ້:

1. ຄຳຮ້ອງຂໍ້ສິດຕໍ່ພັນພິດທີ່ໄດ້ມາຈາກການປະສົມພັນ;
2. ຊື້ນັກປະສົມພັນພິດ, ຖ້າຜູ້ຮ້ອງຂໍ້ບໍ່ແມ່ນນັກປະສົມພັນພິດ ຕ້ອງມີໜັງສີຢັ້ງຢືນ
ຄວາມເປັນເຈົ້າຂອງ;
3. ໃບມອບສິດ ແລະ ຂໍ ແລະ ທີ່ຢູ່ຂອງຕົວແທນ ຖ້າທາກເປັນຕົວແທນ;
4. ໃບສະເໜີການກໍານົດຊໍ່ໃໝ່;
5. ບົດອະທິບາຍ ອຸນລັກສະນະຂອງພັນພິດ ກ່ຽວກັບຄວາມແຕກຕ່າງ, ຄວາມສະໜຳ
ສະເໜີ ແລະ ຄວາມຄົງຕົວ ແລະ ອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບການຈັດລຳດັບແນວພັນ ແລະ
ຂັ້ນຕອນການເພາະບູກ;
6. ຕົວຢ່າງສ່ວນຂະຫຍາຍພັນພິດ ຫຼື ໜັງສີຢັ້ງຢືນ ກ່ຽວກັບສ່ວນຂະຫຍາຍພັນພິດ;

7. ໃບຢັ້ງຢືນບ່ອນທີ່ສາມາດຊອກຫາຂໍ້ມູນທີ່ຈະເປັນ ໃນການກຳນົດເງື່ອນໄຂ ຂອງ
ຄວາມແຕກຕ່າງ, ຄວາມສະໜັ້ນສະເໜີ ແລະ ຄວາມຄົງຕົວ;
8. ຂໍ້ມູນອື່ນ ທີ່ກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ກຳນົດ;
9. ໃບຮັບເງິນຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ.

ຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ ອາດລວມເອົາການຮ້ອງຂໍເອົາວັນບຸລິມະສິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນ
ມາດຕາ 75 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຈະຮັບເອົາເອກະສານຄຳຮ້ອງຂໍ ແລະ ກຳນົດ
ວັນຍື່ນເອກະສານ, ເນື້ອໃນກ່ຽວກັບ ຂີ່ ແລະ ຫີ່ຢູ່ຂອງ ຜູ້ຮ້ອງຂໍ, ການອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບພັນພືດ,
ການຈ່າຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ. ຜູ້ຮ້ອງຂໍ ຈະໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນການຈົດທະບຽນພັນພົດກຳຕໍ່
ເນື້ອໄດ້ປະຕິບັດ ທຸກເງື່ອນໄຂຂອງມາດຕານີ້ ຕາມກຳນົດເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ມາດຕາ 77 (ປັບປຸງ). ການກວດສອບ

ສໍານັວນຄຳຮ້ອງຂໍການປົກປ້ອງພັນພົດ ຕ້ອງໄດ້ມີການກວດສອບເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ກວດ
ສອບເນື້ອໃນ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ທຳການພິມເຜີຍແຜ່ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້
ໃນລະບຽບການ.

ໃນການກວດສອບ ກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ອາດຈະໄດ້ປະສານງານກັບ
ໜ່ວຍງານທິດລອງພັນພົດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງດຳເນີນການທິດລອງບຸກພັນພົດ ຫຼື ດຳເນີນການທິດລອງອື່ນທີ່
ຈະເປັນ ຫຼື ພິຈາລະນາຜົນຂອງການທິດລອງການບຸກ ຫຼື ການທິດລອງອື່ນ ທີ່ໄດ້ດຳເນີນຜ່ານມາແລ້ວ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ໄດ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍ ຢູ່ປະເທດອື່ນ ຜູ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍ ຕ້ອງໄດ້ປະກອບເອກະສານຄຳ
ຮ້ອງຂໍ ແລະ ບົດລາຍງານການກວດສອບ ຈາກອົງການປົກປ້ອງພັນພົດໃນປະເທດນີ້ ແລະ ບົດລາຍ
ງານດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຮັບຮອງ. ຖ້າກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຫາກເຫັນວ່າຂໍ້
ມູນບໍ່ພຽງພໍ ເພື່ອດຳເນີນການກວດສອບນີ້ ກ່ອາດຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການສະໜອງຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ ຫຼື
ອາດດຳເນີນການທິດລອງບຸກ ຂໍ້ງຜູ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ. ຜູ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍ
ອາດມີການເພີ່ມເຕີມ ຫຼື ດັດແກ້ສໍານວນຄຳຮ້ອງຂໍໄດ້ທຸກເວລາ ກ່ອນການອອກໃບຢັ້ງຢືນ, ຫຼັງຈາກມີ
ການຮັບຮອງການດັດແກ້ ຈາກກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີແລ້ວ ການດັດແກ້ນີ້
ກໍຈະມີຜົນຍ້ອນຫຼັງ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ແຕະຕ້ອງເຖິງສິດຂອງບຸກຄົນທີ່ສາມ.

ໝວດທີ 3

ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງເຈົ້າຂອງພັນພຶດໃໝ່

ມາດຕາ 78 (ປັບປຸງ). ສິດເຈົ້າຂອງພັນພຶດໃໝ່

ເຈົ້າຂອງພັນພຶດໃໝ່ ມີ ສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ:
 - 1.1. ຜະລິດ ຫຼື ຜະລິດຊົ່ງ;
 - 1.2. ສ້າງເຖິງອຳນໄຂ ເພື່ອຂະຫຍາຍພັນ;
 - 1.3. ສະເໜີຂາຍ;
 - 1.4. ຂາຍ ຫຼື ຈຳໜ່າຍ;
 - 1.5. ສ່່ອອກ, ນຳເຂົ້າ;
 - 1.6. ເກັບຮັກສາໄວ ເພື່ອຈຸດປະສົງ ຂອງ ຂໍ 1.1 ຫາ ຂໍ 1.5 ຂ້າງເທິງນີ້;
2. ວາງເຖິງອຳນໄຂ ແລະ ຂໍຈຳກັດ ໃນການອະນຸຍາດຂອງຕົນ;
3. ປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນ ຕາມລະບູງບົດໝາຍ ຈາກການລະເມີດຂອງຜູ້ອື່ນ
ເຊັ່ນ ສິດໃນການຮອງຟ້ອງ, ສິດໃນການໄດ້ຮັບການຊົດເຊີຍ ຈາກຄວາມເສຍຫາຍ
ທີ່ຜູ້ອື່ນໄດ້ກ່າວໜັນ.

ການກະທຳ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ 1.1 ຫາ ຂໍ 1.5 ຂອງມາດຕານີ້ ກ່ຽວກັບຜົນເກັບກ່ຽວ
ລວມທັງໝົດຕົ້ນພຶດ ຫຼື ສ່ວນໄດ້ນີ້ຂອງຕົ້ນພຶດ ທີ່ໄດ້ມາໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກການນຳໃຊ້
ສ່ວນຂະຫຍາຍພັນ ຂອງພັນພຶດທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງນັ້ນ ຈະຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດຈາກນັກປະສົມພັນ
ພຶດ, ເວັ້ນເສັຍແຕ່ນັກປະສົມພັນພຶດ ມີໂອກາດທີ່ເໝາະສົມໃນການນຳໃຊ້ສິດຂອງຕົນ ກ່ຽວກັບສ່ວນ
ຂະຫຍາຍພັນດັ່ງກ່າວ. ບົດບັນຍັດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກນີ້ ຈະນຳໃຊ້ເຊັ່ນດູວກັນ ຕໍ່ຜະລິດຕະພັນ ທີ່
ໄດ້ມາໂດຍກົງຈາກຜົນເກັບກ່ຽວ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ.

ບົດບັນຍັດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ວັກ 1 ແລະ 2 ຂອງມາດຕານີ້ ຈະນຳໃຊ້ເຊັ່ນດູວກັນ ຕໍ່ພັນ
ພຶດ ດັ່ງນີ້:

1. ພັນພຶດ ຂຶ້ງຕົ້ນຕໍ່ໄດ້ມາຈາກພັນພຶດທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ໂດຍພັນພຶດ ທີ່ໄດ້ຮັບການ
ປົກປ້ອງນັ້ນ ໃນຕົວມັນເອງແມ່ນບໍ່ໄດ້ມາຈາກພັນພຶດອື່ນ;
2. ພັນພຶດ ທີ່ບໍ່ສາມາດຈຳແນກໄດ້ຢ່າງຈະແຈ້ງເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງ ຈາກພັນພຶດທີ່ໄດ້
ຮັບການປົກປ້ອງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 70 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
3. ພັນພຶດ ທີ່ມີການຜະລິດຈາກການນຳໃຊ້ຄືນ ຂອງພັນພຶດທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ.

ເຈົ້າຂອງພັນພຶດ ມີສິດດຳເນີນການແຕ່ພູງຜູ້ດູວ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນ
ວັກ 1 ຫາ 3 ຂອງມາດຕານີ້. ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ຈະດຳເນີນການໄດ້ກໍຕໍ່ເນື້ອໄດ້
ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງພັນພຶດ, ເວັ້ນເສັຍແຕ່ ກົດໝາຍໄດ້ກຳນົດໄວ້ຢ່າງອື່ນ.

ມາດຕາ 79 (ປັບປຸງ). ອາຍຸການປົກປ້ອງພັນພິດໃໝ່

ອາຍຸການປົກປ້ອງພັນພິດໃໝ່ ສໍາລັບພິດຢືນຕົ້ນ ແລະ ຕົ້ນໝາກອະຈຸນ່າມ ແມ່ນມີກຳນົດຊາວຫ້າ ປີ ມັບແຕ່ວັນມອບສິດໃຫ້ແກ່ນັກປະສົມພັນພິດເປັນຕົ້ນໄປ ແລະ ພັນພິດໃໝ່ປະເພດອື່ນ ແມ່ນມີກຳນົດຊາວປີ ມັບແຕ່ວັນມອບສິດໃຫ້ແກ່ນັກປະສົມພັນພິດເປັນຕົ້ນໄປ.

ເພື່ອຮັກສາອາຍຸການປົກປ້ອງ ເຈົ້າຂອງພັນພິດໃໝ່ ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າທຳນຽມລ່ວງໜ້າ ແຕ່ລະປີ.

ມາດຕາ 80 (ໃໝ່). ການປົກປ້ອງຊົ່ວຄາວ

ໃນໄລຍະເວລາ ລະຫວ່າງ ການພິມເຜີຍແຜ່ຄໍາຮ້ອງຂໍສິດຂອງນັກປະສົມພັນພິດ ກັບການຮັບສິດນັ້ນ ເຈົ້າຂອງສິດຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຊົ່ວຄາວ ດ້ວຍຄ່າຕອບແທນຢ່າງເໝາະສົມ ຈາກບຸກຄົນອື່ນ ທີ່ໄດ້ດຳເນີນການໄດ້ໜຶ່ງ ໃນໄລຍະເວລາດັ່ງກ່າວ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກເຈົ້າຂອງສິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 78 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 81. ພັນທະ ຂອງເຈົ້າຂອງພັນພິດໃໝ່

ເຈົ້າຂອງພັນພິດໃໝ່ ມີພັນທະດັ່ງດູວກັນກັບພັນທະຂອງເຈົ້າຂອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 62 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ໝວດທີ 4

ຂໍ້ຝັກເວັນ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດ ຕໍ່ສິດຂອງເຈົ້າຂອງພັນພິດໃໝ່

ມາດຕາ 82 (ປັບປຸງ). ຂໍ້ຝັກເວັນ ຕໍ່ສິດຂອງນັກປະສົມພັນພິດ

ຂໍ້ຝັກເວັນ ຕໍ່ສິດຂອງນັກປະສົມພັນພິດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ສິດຂອງນັກປະສົມພັນພິດ ຈະຖືກຝັກເວັນ ເນື້ອມີ:

- 1.1. ການກະທຳ ເພື່ອຈຸດປະສົງສ່ວນຕົວ ຫຼື ບໍ່ມີຈຸດປະສົງທາງການຄ້າ;
- 1.2. ການກະທຳ ເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າທິດລອງ;
- 1.3. ການກະທຳ ເພື່ອປັບປຸງພັນພິດອື່ນ ແລະ ຍົກເວັນ ບົດບັນຍັດ ໃນວັກ 3 ຂອງມາດຕາ 78 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຫາກຖືກນຳໃຊ້, ການຜະລິດ ຫຼື ຜະລິດຊົ້າ, ການສ້າງເງື່ອນໄຂ ເພື່ອຂະຫຍາຍພັນ, ການສະເໜີຂາຍ ຫຼື ການຊາຍຫຼື ການຈຳໜ່າຍ ພັນພິດ ທີ່ກ່ຽວພັນກັບພັນພິດຊະນິດອື່ນ;

2. ເຖິງວ່າມາດຕາ 78 ໄດ້ກຳນົດໄວ້ກໍຕາມ ເພື່ອການຂະຫຍາຍພັນ ຢູ່ໃນເນື້ອທີ່ດິນຂອງຕົນເອງ, ຊາວກະສິກອນ ສາມາດນຳໃຊ້ຜະລິດຕະພັນ ທີ່ເກັບກ່ຽວມາຈາກການປຸກພັນພິດທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ຫຼື ພັນພິດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1 ຫຼື 2 ຂອງ

ວັກ 3 ມາດຕາ 78 ແຕ່ການນຳໃຊ້ພັນພືດທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກ ເຈົ້າຂອງພັນພືດດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 83 (ໃໝ່). ການສັນສຸດສິດ ຂອງນັກປະສົມພັນພືດ

ສິດຂອງນັກປະສົມພັນພືດ ຈະສັນສຸດລົງ ກ່ຽວກັບສ່ວນໄດ້ໜຶ່ງ ຂອງພັນພືດທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ຫຼື ສ່ວນໄດ້ໜຶ່ງ ທີ່ໄດ້ຈາກສ່ວນດັ່ງກ່າວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ວັກ 3 ມາດຕາ 78 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງໄດ້ ຂາຍ ຫຼື ຈຳໜ່າຍ ຢູ່ໃນດິນແດນ ຂອງ ສປປ ລາວ ໂດຍນັກປະສົມພັນພືດ ຫຼື ຕາມການເຫັນດີຂອງຜູ້ກ່ຽວ ອີກເວັນການກະທຳ ດັ່ງນີ້:

1. ກ່ຽວກັບການຂະຫຍາຍພັນພືດດັ່ງກ່າວຕື່ມອີກ;
2. ກ່ຽວກັບການສົ່ງອອກສ່ວນຂະຫຍາຍຂອງພັນພືດ ໄປຢັ້ງປະເທດ ທີ່ບໍ່ປົກປ້ອງປະເເດ ຫຼື ຊະນິດພັນພືດດັ່ງກ່າວ ເວັນເສຍແຕ່ການສົ່ງອອກສ່ວນນັ້ນ ແມ່ນເພື່ອການບໍລິໂພກ.

ເພື່ອຈຸດປະສົງ ຂອງວັກ 1 ມາດຕານີ້ ສ່ວນຂະຫຍາຍ ຂອງພັນພືດ ໝາຍເຖິງ:

1. ສ່ວນຂະຫຍາຍພັນຫຼຸກຊະນິດ;
2. ຜົນເກັບກ່ຽວ ລວມທັງໝົດຕົ້ນພືດ ຫຼື ສ່ວນໄດ້ໜຶ່ງ ຂອງຕົ້ນພືດ;
3. ຜະລິດຕະພັນໄດ້ໜຶ່ງ ທີ່ໄດ້ມາໂດຍກົງຈາກຜົນເກັບກ່ຽວ.

ມາດຕາ 84 (ໃໝ່). ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງຫາງການຄ້າ

ການໃຫ້ສິດແກ່ນັກປະສົມພັນພືດ ບໍ່ຖົວ່າເປັນການອະນຸຍາດ ໃຫ້ສະແຫງຫາຜົນປະໂຫຍດ ຈາກພັນພືດດັ່ງກ່າວຢ່າງເສລີ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແຕ່ຢັ້ງຂຶ້ນກັບການຄຸ້ມຄອງຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເຊັ່ນ:

1. ພັນພືດໃໝ່ ທີ່ສ້າງຜົນກະທິບຫາງກົງ ຫຼື ຫາງອ້ອມ ຕໍ່ສຸຂານາໄມ, ສະພາບແວດລ້ອມ ຫຼື ລະບູບກົດໝາຍ;
2. ພັນພືດໃໝ່ ທີ່ໄດ້ຈາກການປັບແຕ່ງພັນຫຼຸກກໍາ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ມີການປະເມີນ ກ່ຽວກັບຄວາມບອດໄພ, ສົ່ງແວດລ້ອມ, ສຸຂານາໄມ, ລະບູບກົດໝາຍ ແລະ ການກຳນົດຂອງເຈົ້າໜ້າ ທີ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ມີການກະທຳໄດ້ໜຶ່ງ ທີ່ເປັນການລະເມີດລະບູບກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 85 (ໃໝ່). ສິດຂອງນັກປະສົມພັນພືດ ທີ່ເປັນໂມຄະ

ສິດຂອງນັກປະສົມພັນພືດ ຈະເປັນໂມຄະ ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 69 ຫຼື 70 ຫຼື 71 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ບໍ່ໄດ້ຮັບການປະຕິບັດ ໃນເວລາມອບສິດໃຫ້ແກ່ນັກປະສົມພັນພືດ;
2. ການມອບສິດນັກປະສົມພັນພືດ ໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນທີ່ບໍ່ມີສິດ ເວັນເສຍແຕ່ສິດດັ່ງກ່າວໄດ້ໂອນໃຫ້ບຸກຄົນທີ່ມີສິດ.

ສິດຂອງນັກປະສົມພັນພືດ ຈະບໍ່ຖົວ່າເປັນໂມຄະ ແລະ ໄຊັບໍ່ໄດ້ ນອກຈາກເຫດຜົນທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນ ວັກ 1 ຂອງມາດຕານີ້.

ມາດຕາ 86 (ໃໝ່). ການຖອນສິດຂອງນັກປະສົມພັນພືດ

ສິດຂອງນັກປະສົມພັນພືດ ອາດຖືກຖອນໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ບໍ່ສາມາດສືບຕໍ່ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 70 ແລະ 71 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ບໍ່ໄດ້ສະໜອງຂຶ້ມູນ, ເອກະສານ ຫຼື ສ່ວນຂະຫຍາຍພັນພືດ ທີ່ຈະເປັນໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ເພື່ອທິດສອບການບໍາລຸງຮັກສາພັນພືດ;
3. ບໍ່ຈໍາຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ສິດຂອງຕົນ ຍັງມີຜົນໃຊ້ໄດ້;
4. ບໍ່ໄດ້ສະເໜີຊື່ພັນພືດ ທີ່ເໝາະສົມອີກ ໃນກໍລະນີ ການກໍານົດຊື່ພັນພືດ ຖືກຢີກເລີກຫຼັງຈາກການມອບສິດໃຫ້,

ສິດຂອງນັກປະສົມພັນພືດ ຈະບໍ່ຖືກຖອນນອກຈາກເຫດຜົນທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນຂໍ 1 ຫາ 4 ຂອງມາດຕານີ້.

ມາດຕາ 87 (ປັບປຸງ). ຂໍ້ຈໍາກັດສິດເພື່ອສາຫາລະນະປະໂຫຍດ

ໃນກໍລະນີ ມີຄວາມຈຳເປັນ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງສັງຄົມ ແລະ ເພື່ອຮັບປະກັນການສະໜອງສະບູງອາຫານ ຫຼື ເພື່ອປ້ອງກັນການຜູກຂາດຕະຫຼາດນັ້ນ ລັດຖະບານສາມາດອອກແຈ້ງການອະນຸຍາດ ໃຫ້ນໍໃຊ້ພັນພືດທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ໂດຍບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງມີການອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງສິດ. ການອະນຸຍາດດັ່ງກ່າວ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ຂັ້ນຕອນ ເຊັ່ນດົງກັນກັບສິດທິບັດ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 63 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ພາກທີ V

ລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ໝວດທີ 1

ການປົກປ້ອງລິຂະສິດ

ມາດຕາ 88 (ປັບປຸງ). ຜົນງານທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ

ທຸກຜົນງານຂອງນັກປະພັນ ທີ່ມີການປະດິດຄິດແຕ່ງຂັ້ນດ້ວຍຕົນເອງ ຢູ່ໃນຂົງເຂດສິລະປະກຳ, ວັນນະກຳ ແລະ ວິທະຍາສາດ ຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງເປັນລິຂະສິດ ເຖິງວ່າຜົນງານດັ່ງກ່າວຈະສະແດງ ອອກຍູ່ໃນລັກສະນະ ຫຼື ຮູບແບບໃດກໍຕາມ. ໂດຍສະເພາະ ລິຂະສິດຈະໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງ ສຳລັບຜົນງານ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ຜົນງານດ້ານສືລະປະກຳ ຕົ້ນຕໍ່ມີ ດັ່ງນີ້:

 - 1.1. ສູບວາດ, ສູບແຕ່ມ, ສູບແກະສະຫຼັກ, ສູບພິມທຶນ, ການເກັບຂຶດລາຍພິມ ຫຼື ລາຍແພ ແລະ ຜົນງານວິຈິດຕະກຳ ອື່ນໆ;
 - 1.2. ສູບບັນ, ສູບຄວດທຶນ ແລະ ຜົນງານປະຕິມາກຳ ອື່ນໆ;
 - 1.3. ການອອກແບບອາຄານ ຫຼື ສິ່ງປຸກສ້າງ, ການອອກແບບຕົບແຕ່ງພາຍໃນ ພາຍນອກ ແລະ ຜົນງານສະຖາປັດຕິຍະກຳ ອື່ນໆ;
 - 1.4. ສູບທ່າຍດ້ວຍວິທີການເຕັກນິກຕ່າງໆ ແລະ ຜົນງານທີ່ສະແດງອອກ ດ້ວຍຂັ້ນຕອນ ອານາລ່ອກ (analogous process);
 - 1.5. ສູບຈຳລອງ, ແຜນທີ່, ແຜນຜັງ, ສູບສະເກັດ ຫຼື ສູບສາມມີຕີກ່ຽວກັບພູມສາດ, ພູມປະເທດ, ການສະຖາປັດຕິຍະກຳ ຫຼື ວິທະຍາສາດ;
 - 1.6. ດິນຕີປະກອບບົດລະຄອນ, ແບລະຄອນໄບ້ ຫຼື ລະຄອນຈັດສາກ, ການອອກແບບທ່າຝອນ, ທ່າເຕັ້ນ ແລະ ຜົນງານອື່ນ ທີ່ປະດິດຄິດແຕ່ງຂຶ້ນ ເພື່ອການສະແດງ;
 - 1.7. ການປະກອບດິນຕີ ທີ່ມີ ຫຼື ບໍ່ມີ ເນື້ອຮ້ອງລວມຢູ່ນຳ ລວມເຖິງນິດເພິ່ງ ທີ່ໄດ້ແຍກແລະ ຮູບຮຽງສູງປະສານແລ້ວ;
 - 1.8. ການບັນທຶກສູງ;
 - 1.9. ຜົນງານສືລະປະປັບໃຊ້;
 - 1.10. ພິມ ຫຼື ຜົນງານດ້ານຮູບເງົາອື່ນໆ ຫຼື ຜົນງານ ທີ່ສະແດງອອກ ດ້ວຍການລຳດັບພາບທີ່ສາມາດນຳອອກສາຍຕໍ່ເນື້ອງໄດ້ເປັນຮູບເງົາ ແລະ ສາມາດບັນທຶກລົງໄສ່ວັດສະດຸອື່ນໆ ທີ່ສາມາດນຳອອກສາຍຕໍ່ເນື້ອງໄດ້ຄືກັນ ລວມທັງສູງປະກອບໃນຜົນງານນັ້ນ.
2. ຜົນງານດ້ານວັນນະກຳ ຕົ້ນຕໍ່ມີ ດັ່ງນີ້:

 - 2.1. ບັນອຸ່ນ, ວິທະຍານິພິນ, ແຜ່ນພັບ, ວາລະສານ, ສິ່ງພິມ ແລະ ສິ່ງຂຶດຂຽນອື່ນໆ;
 - 2.2. ບົດປາຖະກະທາ, ບົດຄໍາເຫັນ, ສຸນທອນພິດ, ບົດຄໍາສອນ, ບົດສອນ ແລະ ບົດເວົ້າອື່ນໆ ທີ່ໄດ້ມີການບັນທຶກ;
 - 2.3. ບົດລະຄອນ, ບົດເລື່ອງ, ບົດກະວີ;
 - 2.4. ໂປຣແກຣມຄອມພິວເຕີ ແລະ ການລວບລວມຂໍ້ມູນ ລວມທັງພາສາຕົ້ນກຳເນີດ (source code) ແລະ ພາສາວັດຖຸ (object code).
3. ການລວບລວມຜົນງານ ສືລະປະກຳ ຫຼື ວັນນະກຳ ເປັນຕົ້ນ ສາລານຸກົມ, ການລວບລວມບົດປະພັນ ຫຼື ການລວບລວມຂໍ້ມູນດ້ວຍການຈັດລົງ, ການຄັດເລືອກ, ການລວບລວມບັນດາຫົວຂໍ້ຕ່າງໆ ທີ່ປະກອບເຂົ້າກັນເປັນການປະດິດຄິດແຕ່ງຫາງບັນຍາ.
ຜົນງານໄດ້ນຶ່ງ ຈະຖືວ່າໄດ້ມີການປະດິດຄິດແຕ່ງຂຶ້ນ ກໍາຕໍ່ເນື້ອໄດ້ບັນທຶກລົງໃນວັດຖຸທີ່ຈັບບາຍໄດ້.

ມາດຕາ 89 (ປັບປຸງ). ຜົນງານທີ່ສືບເນື້ອງຈາກລິຂະສິດ

ຜົນງານທີ່ສືບເນື້ອງຈາກລິຂະສິດ ຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ຄືກັບຜົນງານຕົ້ນສະບັບໂດຍ ປາສະຈາກການສ້າງຜົນເສັຍຫາຍ ຕໍ່ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດຕົ້ນສະບັບ ຂຶ່ງເປັນຜົນງານ ທີ່ນຳມາເປັນພື້ນຖານໃນການສ້າງຜົນງານສືບເນື້ອງ.

ມາດຕາ 90 (ປັບປຸງ). ສິ່ງທີ່ບໍ່ສາມາດປົກປ້ອງເປັນລິຂະສິດ

ສິ່ງທີ່ບໍ່ສາມາດປົກປ້ອງເປັນລິຂະສິດ ມີ ດັ່ງນີ້:

- ຂ່າວປະຈຳວັນ ຫຼື ເຫດການຕົວຈິງທີ່ເກີດຂຶ້ນ ທີ່ມີລັກສະນະເປັນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ;
- ຄວາມຄືດ, ຂັ້ນຕອນ, ກຳມະວິທີ, ວິທີການປະຕິບັດ ຫຼື ຫຼັກການຄະນິດສາດ;
- ບັນດານິຕິກຳຕ່າງໆ, ລະບຽບການປົກຄອງ, ເອກະສານທາງດ້ານຕຸລາການ ແລະ ເອກະສານເຫຼົ່ານັ້ນ ທີ່ແບເປັນທາງການ.

ໝວດທີ 2

ການປົກປ້ອງ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ມາດຕາ 91 (ປັບປຸງ). ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງສິດ

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ມີ ດັ່ງນີ້:

- ຜູ້ສະແດງ ລວມມີນັກສະແດງ, ນັກຮ້ອງ, ນັກດິນຕີ, ນັກຟ້ອນ ແລະ ຜູ້ອື່ນໆ ທີ່ສະແດງ, ຮ້ອງເຢັງ, ເລົ່າ, ຫຼິ້ນ ໃນຮູບແບບ ຂອງຜົນງານດ້ານສີລະປະກຳ ແລະ ວັນນະກຳ ຫຼື ການສະແດງອອກ ທາງວັດທະນະທຳພື້ນບ້ານ;
- ຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສູງ ທີ່ໄດ້ມີການບັນທຶກຄັ້ງທຳອິດ ຂອງການສະແດງໄດ້ໜຶ່ງຫຼື ສູງອື່ນໆ ຫຼື ການນຳສະເໜີ ບັນດາສູງອື່ນໆ ທີ່ປະກອບໃນການສະແດງ;
- ຜູ້ກະຈາຍສູງ-ແຜ່ພາບ ແລະ ອົງການກະຈາຍສູງ-ແຜ່ພາບ ທີ່ໄດ້ມີການລືເລີ່ມ ແລະ ເຮັດການກະຈາຍສູງ, ການແຜ່ພາບ ຫຼື ກະຈາຍສູງ-ແຜ່ພາບ.

ມາດຕາ 92 (ປັບປຸງ). ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ

ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ມີ ດັ່ງນີ້:

- ການສະແດງ:

- 1.1 ການສະແດງ ຢູ່ພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ຂອງພົນລະເມືອງລາວ, ຄົນຕ່າງດ້າວ ຫຼື ຜູ້ບໍ່ມີສັນຊາດ ທ້ອາໄສຢູ່ ສປປ ລາວ;
- 1.2 ການສະແດງ ຂອງຄົນຕ່າງປະເທດ ຢູ່ ສປປ ລາວ;

- 1.3 ການສະແດງ ທີ່ຖືກປົກປ້ອງພາຍໃຕ້ ສິນທິສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.
2. ການຜະລິດການບັນທຶກສູງ:

 - 2.1 ການຜະລິດການບັນທຶກສູງ ຢູ່ພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ຂອງພິມລະເມືອງລາວ, ຄົນຕ່າງດ້າວ ຫຼື ຜູ້ບໍ່ມີສັນຊາດ ທ້ອາໄສຢູ່ ສປປ ລາວ;
 - 2.2 ການຜະລິດການບັນທຶກສູງ ຂອງຄົນຕ່າງປະເທດ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
 - 2.3 ການຜະລິດການບັນທຶກສູງ ທີ່ໄດ້ຖືກປົກປ້ອງພາຍໃຕ້ ສິນທິສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

3. ການກະຈາຍສູງ-ແຜ່ພາບ ຫຼື ລາຍການຜ່ານສັນຍານາວທຸຽມ ທີ່ເຂົ້າລະຫັດ ແລະ ບໍ່ເຂົ້າລະຫັດ:
 - 3.1. ການກະຈາຍສູງ-ແຜ່ພາບ ຫຼື ລາຍການຜ່ານສັນຍານາວທຸຽມ ທີ່ເຂົ້າລະຫັດ ແລະ ບໍ່ເຂົ້າລະຫັດຢູ່ພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ຂອງພິມລະເມືອງລາວ, ຄົນຕ່າງດ້າວ ຫຼື ຜູ້ບໍ່ມີສັນຊາດ ທ້ອາໄສຢູ່ ສປປ ລາວ;
 - 3.2. ການກະຈາຍສູງ-ແຜ່ພາບ ຫຼື ລາຍການຜ່ານສັນຍານາວທຸຽມ ທີ່ເຂົ້າລະຫັດ ແລະ ບໍ່ເຂົ້າລະຫັດ ຂອງຄົນຕ່າງປະເທດ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
 - 3.3. ການກະຈາຍສູງ-ແຜ່ພາບ ຫຼື ລາຍການຜ່ານສັນຍານາວທຸຽມ ທີ່ເຂົ້າລະຫັດ ແລະ ບໍ່ເຂົ້າລະຫັດ ທີ່ໄດ້ຖືກປົກປ້ອງພາຍໃຕ້ ສິນທິສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ການສະແດງ, ການບັນທຶກສູງ ແລະ ລາຍການກະຈາຍສູງ-ແຜ່ພາບ ຜ່ານສັນຍານາວທຸຽມ ທີ່ເຂົ້າລະຫັດ ແລະ ບໍ່ເຂົ້າລະຫັດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ 1, 2 ແລະ 3 ຂອງມາດຕານີ້ ໂດຍບໍ່ແຕະຕ້ອງ ຕໍ່ຜົນງານທີ່ມີລືຂະສິດ.

ໝວດທີ 3

ການແຈ້ງ ລືຂະສິດ ຫຼື ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລືຂະສິດ

ມາດຕາ 93 (ປັບປຸງ). ການແຈ້ງ ລືຂະສິດ ຫຼື ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລືຂະສິດ

ລືຂະສິດ ຫຼື ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລືຂະສິດ ແມ່ນ ສິດທີ່ເກີດຂຶ້ນໂດຍທັນທີ ເມື່ອໄດ້ມີການປະດິດ ຄືດແຕ່ງຜົນງານນັ້ນຂຶ້ນມາ ໂດຍບໍ່ມີການຈົດທະບຽນ ແຕ່ສາມາດແຈ້ງສິດນັ້ນໄວ້ນຳ ກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອເປັນຫຼັກຖານ ຫຼື ເປັນຂໍ້ມູນໄວ້ ໂດຍສະເພາະ ເມື່ອມີການລະເມີດ ຫຼື ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງ.

ມາດຕາ 94 (ປັບປຸງ). ການບັນທຶກການແຈ້ງ ລິຂະສິດ ຫຼື ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ເມື່ອໄດ້ຮັບຄໍາຮ້ອງຂໍແຈ້ງລິຂະສິດ ຫຼື ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດແລ້ວ ກະຊວງ ວິທະຍາ ສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຕ້ອງບັນທຶກການແຈ້ງດັ່ງກ່າວ ແລະ ອອກໃບຢັ້ງຢືນໃຫ້ ເພື່ອເປັນຫຼັກຖານ ທ້າຄໍາຮ້ອງດັ່ງກ່າວຫາກຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້. ໃບຢັ້ງຢືນການແຈ້ງລິຂະສິດ ຫຼື ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ຕ້ອງບໍ່ບອກຊື່ເຈົ້າຂອງຜົນງານ, ຂີ່ຜົນງານ ພ້ອມວັນເດືອນປີ ສ້າງຜົນງານ ແຕ່ບໍ່ເປັນການໃຫ້ສິດໄດ້ ແກ່ຜູ້ແຈ້ງ.

ໝວດທີ 4 ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ

ມາດຕາ 95 (ປັບປຸງ). ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ

ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ໃນຜົນງານກ່ຽວກັບການປະພັນ ແມ່ນ ນັກປະພັນ. ເມື່ອມີການສ້າງຜົນງານຮ່ວມກັນ ກໍຈະໄດ້ຮັບສິດຮ່ວມກັນ ລະຫວ່າງຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງດ້ວຍກັນ ເວັ້ນເສັຍແຕ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ເປັນຢ່າງອື່ນ.

ໃນກໍລະນີຜົນງານ ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍການວ່າຈ້າງ ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ໃນຜົນງານດັ່ງກ່າວ ກໍແມ່ນຜູ້ວ່າຈ້າງ ເວັ້ນເສັຍແຕ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ເປັນຢ່າງອື່ນ.

ກໍມະສິດ ຕໍ່ ລິຂະສິດ ແລະ ສິດດ້ານເສດຖະກິດ ສາມາດມອບໄອນ ດ້ວຍສັນຍາ ຫຼື ດ້ວຍການສືບຫອດມູນມໍຣະດົກ.

ຜູ້ໄດ້ຮັບສິດໃນລິຂະສິດ ແລະ ສິດດ້ານເສດຖະກິດ ຕາມສັນຍາ ລວມທັງສັນຍາວ່າຈ້າງ ແຮງງານເພື່ອສ້າງຜົນງານ ຫຼື ບັນທຶກສູງ ກໍຈະສາມາດນຳໃຊ້ສິດເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ ໃນນາມຕົນເອງ ແລະ ກໍຈະມີສິດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກສິດ ດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 96 (ປັບປຸງ). ຜູ້ປະກອບສ່ວນ ໃນຜົນງານການສະແດງ ຫຼື ຜົນງານດ້ານຮູບເງົາ

ຜູ້ປະກອບສ່ວນ ຢ່າງມີທີ່ວິດປະດິດສ້າງ ໃນຜົນງານການສະແດງ ຫຼື ຜົນງານດ້ານຮູບເງົາ ຂໍ້ມີຜູ້ອໍານວຍການສ້າງ, ບັນນາທຶກການ, ຜູ້ຮຽບຮຽງ, ມີກ້ອງ, ຜູ້ຄວບຄຸມການສະແດງ, ຜູ້ປະພັນ, ຜູ້ຈັດສາກ, ຜູ້ຄວບຄຸມສູງ, ຜູ້ຄວບຄຸມແສງ, ຜູ້ອອກແບບສະຖານທີ່ຖ່າຍທໍາ, ຜູ້ຈັດການດ້ານເຄື່ອງມີຖ່າຍທໍາ, ຜູ້ຈັດການດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ຜູ້ອື່ນໆ ທີ່ປະກອບສ່ວນ ໃນວຽກດັ່ງກ່າວ ຖື່ວ່າເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ມີການປະດິດແຕ່ງຮ່ວມ ໃນຜົນງານການສະແດງ ຫຼື ຜົນງານດ້ານຮູບເງົາ.

ຜູ້ປະກອບສ່ວນໃນການປະດິດແຕ່ງເຫຼົ່ານີ້ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການບໍ່ຢັ້ງຊື່ຢ່າງຈະແຈ້ງ ໃສ່ໃນຜົນງານທີ່ຕົນເອງໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມສ້າງ ເວັ້ນເສັຍແຕ່ມີເງື່ອນໄຂອື່ນ ທີ່ບໍ່ໃຫ້ບໍ່ຢັ້ງຊື່ນັ້ນໄດ້.

ເຖິງວ່າ ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ວັກ 1 ຂອງມາດຕານີ້ກໍຕາມ ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ໄດ້ມີການຕົກລົງກັນໄວ້ຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຜູ້ຮ່ວມປະດິດແຕ່ງເຫຼົ່ານີ້ ກໍຈະບໍ່ມີສິດຄັດຄ້ານ ການຜະລິດຊັ້ນ, ການ

ແຈກຢາຍ, ການສະແດງ, ການສໍ້ສານຜົນງານຕໍ່ສາທາລະນະຊືມ ດ້ວຍລະບົບສໍ້ສານທີ່ໃຊ້ສາຍ, ການອອກອາກາດ ຫຼື ການສໍ້ສານ ໃນຮູບແບບອື່ນໆ ຫຼື ການແປເນື້ອໃນຄໍາເວົ້າ ຫຼື ການພາກເຂົ້າໃນຜົນງານ. ເນື້ອໃນຂອງວັນນີ້ ບໍ່ໄຫ້ນຳໃຊ້ ຕໍ່ຜູ້ສ້າງບົດຮູບເງິນ, ຜູ້ໃຫ້ສົງປະກອບ ແລະ ຜູ້ສ້າງຜົນງານ ດ້ວຍລະບົບສໍ້ສານທີ່ໃຊ້ສາຍ ຫຼື ຕໍ່ຜູ້ອໍານວຍການສ້າງຮູບເງິນ.

ມາດຕາ 97 (ໃໝ່). ສິດດ້ານຈາລີຍະຫຳ

ເຖິງວ່າ ຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ ຈະບໍ່ໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງສິດດ້ານເສດຖະກິດກຳຕາມ ແຕ່ຜູ້ປະດິດແຕ່ງນັ້ນ ຍັງມີສິດດ້ານຈາລີຍະຫຳ ດັ່ງນີ້:

1. ເປີດເຜີຍ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຜົນງານ ຄັ້ງທຳອິດ;
2. ອ້າງອີງ ດ້ວຍເຫດຜົນ:
 - 2.1 ເປັນຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງຜົນງານ;
 - 2.2 ມີຊື່ ຂອງຕົນເອງ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນເວລາມີການນຳໃຊ້ ຫຼື ຈັດພິມຜົນງານ ດັ່ງກ່າວ;
 - 2.3 ໄຊ້ນາມແຜງ ຫຼື ນາມປາກກາ ຫຼື ຈັດພິມຜົນງານ ໂດຍບໍ່ໄສ່ຊື່ຂອງຕົນ;
 - 2.4 ຄັດຄ້ານ ການໄສ່ຊື່ຜູ້ອື່ນ ໃນຜົນງານຂອງຕົນ;
 - 2.5 ຄັດຄ້ານ ການແອບອ້າງນຳໃຊ້ຊື່ຂອງຕົນ ໄປໃສ່ຜົນງານອື່ນ ທີ່ຕົນບໍ່ໄດ້ເປັນຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ ຫຼື ຜົນງານທີ່ຜູ້ອື່ນໄດ້ດັດແກ້;
3. ຄັດຄ້ານການບົດເບືອນ, ການຕັດຮອນ, ການດັດແກ້ ຫຼື ການກະທຳອື່ນ ຕໍ່ຜົນງານ ຂຶ່ງກໍໃຫ້ເກີດຜົນເສັຍຫາຍ ຕໍ່ກຽດ ຫຼື ຂຶ່ສົງ ຂອງຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ.

ຜູ້ທີ່ບໍ່ແມ່ນຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງຜົນງານ ແຕ່ໄດ້ນຳໃຊ້ ຂໍ້ ຂອງຜູ້ກ່ຽວ ກໍຈະມີສິດເຊັ່ນດູວກັນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 3 ຂອງມາດຕານີ້.

ສິດໃນການເປີດເຜີຍ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຄັ້ງທຳອິດ ເປັນຂອງຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ ຕະຫຼອດຊີວິດ ເວັ້ນເສັຍແຕ່ຜູ້ກ່ຽວ ທາກໄດ້ມອບສິດນີ້ຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໃຫ້ຜູ້ອື່ນນຳໃຊ້ຫຼັງຈາກການເສັຍຊີວິດຂອງຕົນ. ສິດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນ ຂໍ້ 2.1, 2.2, 2.3 ແລະ ຂໍ້ 3 ຂອງມາດຕານີ້ ຈະສືບຕໍ່ໄປ ຈົນກວ່າສິດດ້ານເສດຖະກິດ ຂອງຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງສັ່ນສຸດລົງ. ສ່ວນສິດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນ ຂໍ້ 2.4, 2.5 ແລະ ວັກ 2 ຂອງມາດຕານີ້ ບຸກຄົນທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ກັບສິດດັ່ງກ່າວ ສາມາດນຳໃຊ້ສິດນັ້ນ ໂດຍບໍ່ມີກຳນົດເວລາ.

ມາດຕາ 98 (ໃໝ່). ສິດດ້ານເສດຖະກິດ

ຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ ຫຼື ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ໃນຜົນງານດ້ານສິລະປະກຳ ຫຼື ວັນນະກຳ ມີສິດແຕ່ງພົງຜູ້ດູວ ໃນການດຳເນີນ ຫຼື ການອະນຸຍາດ ໃຫ້ດຳເນີນການຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບຜົນງານຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ສະສົມ ທ້ອນໄຮມຜົນງານ;

2. ຜະລິດຊໍ້ ຜົນງານ ບໍ່ວ່າໃນລັກສະນະ ຫຼື ໃນຮູບແບບໄດ້ກຳຕາມ ລວມທັງຈຳລະຈອນ ແຈກຢາຍສຳເນົາຜົນງານດັ່ງກ່າວ;
 3. ແປຜົນງານ;
 4. ກະຈາຍສູງ-ແຜ່ພາບ ຂອງຜົນງານ;
 5. ສີ່ສານຜົນງານ ຕໍ່ສາຫາລະນະຊົນ ດ້ວຍລະບົບສີ່ສານ ທີ່ໃຊ້ສາຍ ຫຼື ບໍ່ໃຊ້ສາຍ ຫຼື ດ້ວຍການກະຈາຍສູງ-ແຜ່ພາບຊໍ້ ຜົນງານ;
 6. ສີ່ສານ ຜົນງານການກະຈາຍສູງ-ແຜ່ພາບ ຕໍ່ສາຫາລະນະຊົນ ດ້ວຍໂທລະໂຄ່ງ ຫຼື ເຄື່ອງສົ່ງສັນຍານດ້ວຍລະບົບທີ່ຄ້າຍກັນ, ດ້ວຍສັນຍານ, ດ້ວຍສູງ ຫຼື ພາບ;

ສຳລັບຜົນງານດ້ານວັນນະກຳ ຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງໆ ຫຼື ເຈົ້າຂອງລົຂະສິດ ມີສິດແຕ່ຍົງຜູ້ຄົວ
ໃນການດຳເນີນ ຫຼື ການອະນຸຍາດ ໃຫ້ດຳເນີນການຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບຜົນງານຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ເລົ່າຜົນງານ ຕໍ່ສາທາລະນະຊືນ ດ້ວຍວິທີການ ຫຼື ຂະບວນການໄດ້ໜຶ່ງ;
 2. ສື່ສານຜົນງານ ຕໍ່ສາທາລະນະຊືນ ດ້ວຍການເລົ່າຄົ້ນຜົນງານ ຫຼື ດ້ວຍວິທີການສື່ສານອື່ນໄດ້ໜຶ່ງ;
 3. ແປການເລົ່າຄົ້ນ ຜົນງານ.

ສຳລັບການສະແດງລະຄອນ, ລະຄອນ-ດິນຕີ ແລະ ຜົນງານດ້ານດິນຕີນີ້ ຜູ້ປະດິດຄືດ
ແຕ່ງ ຫຼື ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ມີສິດແຕ່ພຽງຜູ້ດຸງວໃນການດຳເນີນ ຫຼື ການອະນຸຍາດ ໃຫ້ດຳເນີນການ
ຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບຜົນງານຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ສະແດງຜົນງານຕໍ່ສາທາລະນະຊືນ ລວມທັງການສະແດງຜົນງານ ດ້ວຍວິທີການ ຫຼື ຂະບວນການໄດ້ໜຶ່ງ;
 2. ສື່ສານຜົນງານ ການສະແດງ ຕໍ່ສາທາລະນະຊືນ;
 3. ແປຜົນງານການສະແດງ.

ຜູ້ປະດິດຄືດແຕ່ງ ຫຼື ເຈົ້າຂອງລົຂະສົດ ມີສິດແຕ່ພຽງຜູ້ດູງວໃນການດຳເນີນ ຫຼື ການ
ອະນຸຍາດ ໃຫ້ດັດແກ້, ປັບປຸງ ຫຼື ຈັດລາງຜົນງານຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ດັດແກ້ຜົນງານດ້ານຮູບເຖິງ-ລະຄອນ ແລະ ພະລິດຊັ້ນຜົນງານດ້ານສືລະປະກຳ ຫຼື ວັນນະກຳ ແລະ ແຈກຢາຍຜົນງານ ທີ່ໄດ້ດັດແກ້ ຫຼື ໄດ້ພະລິດຊັ້ນ;
 2. ສະແດງ ຫຼື ສີສານ ຕໍ່ສາທາລະນະຂົນ ດ້ວຍລະບົບການສີສານທີ່ໃຊ້ສາຍ ຫຼື ບໍ່ໃຊ້ສາຍ ຫຼື ຜົນງານທີ່ໄດ້ຮັບການດັດແກ້ ຫຼື ໄດ້ພະລິດຊັ້ນ.

ຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ ຫຼື ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ມີສິດແຕ່ພົງຜູ້ດຸງວິນການດຳເນີນ ຫຼື ການອະນຸຍາດ ຫຼື ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້:

1. ຜະລິດຊັ້ນ ຫ້າງຫາງກົງ ແລະ ຫາງອ້ອມ ຫ້າງໝົດ ຫຼື ບາງສ່ວນ ຂອງຜົນງານການບັນທຶກສູງ, ໂປຣແກຣມຄອມພິວເຕີ ຫຼື ການລວບລວມຂໍ້ມູນ ຫຼື ສົ່ງອື່ນໆ;
2. ນຳເຂົ້າມາຍັງ ສປປ ລາວ ສໍາເນົາຜົນງານການບັນທຶກສູງ ເຖິງວ່າຜູ້ຖືສິດ ຫຼືກ່ຽວຂ້ອງ ໄດ້ຈຳໜ່າຍສໍາເນົາດັ່ງກ່າວ ຢູ່ຫ້ອງຕະຫຼາດແລ້ວກຳຕາມ;
3. ແຈກຢາຍຜົນງານຕົ້ນສະບັບ ແລະ ສໍາເນົາການບັນທຶກສູງແຕ່ລະອັນ ໃຫ້ສາຫາລະນະຊຸມຄັ້ງທໍາອິດ ດ້ວຍການຂາຍ, ການໃຫ້ເຊົ້າ ຫຼື ດ້ວຍວິທີການອື່ນ;
4. ໃຫ້ເຊົ້າ ຫຼື ໃຫ້ຢືນ ຕົ້ນສະບັບ ຫຼື ສໍາເນົາ ຜົນງານດ້ານສູງ-ພາບ, ຜົນງານການບັນທຶກສູງ ຫຼື ຜົນງານດ້ານດົນຕີທີ່ຢູ່ໃນຮູບແບບຂອງນິດເພິງ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດ ຫ້າງຫາງກົງ ແລະ ຫາງອ້ອມ ດ້ານການຄ້າ;
5. ນຳໃຊ້ສິດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ 4 ວັກນີ້ ສໍາລັບໂປຣແກຣມຄອມພິວເຕີ ຫຼື ຖານຂໍ້ມູນ ຍົກເວັນໃນກໍລະນີ ສໍາເນົາໂປຣແກຣມຄອມພິວເຕີ ທາກບໍ່ແມ່ນເປົ້າໝາຍຕົ້ນຕໍ່ຂອງການໃຫ້ເຊົ້າ. ການເອົາຕົ້ນສະບັບ ຫຼື ສໍາເນົາໂປຣແກຣມຄອມພິວເຕີ ໄປວາງຕະຫຼາດດ້ວຍການເຫັນດີຂອງຜູ້ຖືສິດ ຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ສິດໃນການໃຫ້ເຊົ້ານັ້ນໜີດໄປ.

ຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ ຫຼື ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ມີສິດແຕ່ພູງຜູ້ດັງວໃນການດຳເນີນ ຫຼື ການອະນຸຍາດ ໃຫ້ນຳເຂົ້າ ຫຼື ສົ່ງອອກຜົນງານຕົ້ນສະບັບ ຫຼື ສໍາເນົາຜົນງານໄດ້ໜຶ່ງ. ສິດດັ່ງກ່າວ ບໍ່ສາມາດສະກັດກັນການນຳເຂົ້າ ຫຼື ການສົ່ງອອກຜົນງານຕົ້ນສະບັບ ຫຼື ສໍາເນົາຜົນງານ ຂຶ່ງໄດ້ມາຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຕາມກົດໝາຍ ດ້ວຍການອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າ ຂອງລິຂະສິດ ຫຼື ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ;

ຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ ຫຼື ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ຜົນງານດ້ານ ສິລະປະກຳ ຫຼື ວັນນະກຳ ມີສິດພູງຜູ້ດັງວໃນການດຳເນີນ ຫຼື ການອະນຸຍາດໃຫ້:

1. ດັດແກ້ ຫຼື ຜະລິດຊັ້ນຜົນງານດ້ານຮູບເງົາ ແລະ ສິດໃນການແຈກຢາຍຜົນງານ ດັ່ງກ່າວ ທີ່ໄດ້ມີການດັດແກ້ ຫຼື ໄດ້ຜະລິດຊັ້ນ;
2. ສະແດງ ຫຼື ສີ່ສານຜົນງານທີ່ໄດ້ດັດແກ້ ຫຼື ຜະລິດຊັ້ນ ຜົນງານດ້ານຮູບເງົາ ຕໍ່ສາຫາລະນະຊຸມ ດ້ວຍລະບົບສີ່ສານທີ່ໃຊ້ສາຍ ຫຼື ບໍ່ໃຊ້ສາຍ.

ການດັດແກ້ ການຜະລິດຜົນງານດ້ານຮູບເງົາ ໃຫ້ເປັນຮູບແບບດ້ານສິລະປະກຳອື່ນ ທີ່ໄດ້ມາຈາກຜົນງານ ດ້ານສິລະປະກຳ ຫຼື ວັນນະກຳ ໂດຍບໍ່ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ສິດຂອງຜູ້ໃຫ້ອະນຸຍາດ ຜົນງານການສ້າງຮູບເງົາ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງຜົນງານຕົ້ນສະບັບ.

ຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ ຫຼື ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ຂອງຜົນງານດ້ານວັນນະກຳ, ລະຄອນ, ລະຄອນ-ດົນຕີ, ຜົນງານດ້ານດົນຕີ, ການເຕັ້ນ, ລະຄອນກົກ, ພາບນັ້ງ ຫຼື ຜົນງານດ້ານສູງ-ພາບ ລວມທັງຮູບພາບ, ພາບນັ້ງ ຫຼື ຜົນງານດ້ານສູງ-ພາບອື່ນໆ ຂອງບຸກຄົນ ມີສິດພູງຜູ້ດັງວໃນການດຳເນີນ ຫຼື ການອະນຸຍາດໃຫ້:

1. ສະແດງຜົນງານ ຕໍ່ສາທາລະນະຊຸມ ດ້ວຍວິທີການ ຫຼື ຂະບວນການໄດ້ໜຶ່ງ ໂດຍ
ສະເພາະ ເນື້ອມີການບັນທຶກສຽງ ເພື່ອສະແດງຜົນງານທີ່ມີລືຂະສິດ ດ້ວຍວິທີການ
ຖ່າຍຫອດສຽງທາງລະບົບດິຈິຕອນ;
2. ສັ່ສານຜົນງານຕໍ່ສາທາລະນະຊຸມດ້ວຍວິທີການໄດ້ໜຶ່ງ;
3. ແປັນງານ ການສະແດງ.

ມາດຕາ 99 (ໃໝ່). ການລະເມີດສິດດ້ານຈາລີຍະຫຳ ແລະ ສິດດ້ານເສດຖະກິດ

ບຸກຄົນ, ມິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ບໍ່ສາມາດດຳເນີນການໄດ້ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ
ມາດຕາ 97 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຖ້າບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ. ການດຳເນີນການ
ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈະຖືເປັນການລະເມີດສິດດ້ານຈາລີຍະຫຳ ຂອງຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ ເວັ້ນເສັຍແຕ່
ກົດໝາຍໄດ້ກຳນົດໄວ້ເປັນຢ່າງອື່ນ.

ບຸກຄົນ, ມິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ບໍ່ສາມາດດຳເນີນການໄດ້ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ
ມາດຕາ 98 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຖ້າບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກເຈົ້າຂອງລືຂະສິດ. ການດຳເນີນການ
ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈະຖືເປັນການລະເມີດສິດດ້ານເສດຖະກິດຂອງເຈົ້າຂອງລືຂະສິດ ເວັ້ນເສັຍແຕ່
ກົດໝາຍໄດ້ກຳນົດໄວ້ເປັນຢ່າງອື່ນ.

ຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ ຫຼື ເຈົ້າຂອງລືຂະສິດ ມີສິດປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນ ຕາມລະບົບ
ກົດໝາຍ ຈາກການລະເມີດສິດ ດ້ານຈາລີຍະຫຳ ຫຼື ດ້ານເສດຖະກິດ ເຊັ່ນ ສິດໃນການຮ້ອງໜ້ອງ,
ສິດໃນການໄດ້ຮັບການຊົດເຊີຍ ຈາກຄວາມເສັຍຫາຍ ທີ່ຜູ້ອື່ນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 100 (ປັບປຸງ). ລືຂະສິດຕໍ່ໂປຣແກຣມຄອມພິວເຕີ ແລະ ການລວບລວມຂໍ້ມູນ

ໂປຣແກຣມຄອມພິວເຕີ ແມ່ນ ຊຸດຄຳສັ່ງ ຫຼື ສິ່ງໄດ້ໜຶ່ງ ທີ່ນຳໄປໃຊ້ກັບເຄື່ອງຄອມພິວເຕີ
ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເຄື່ອງນັ້ນທຳງານ ຫຼື ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນຢ່າງໄດ້ຢ່າງໜຶ່ງ ບໍ່ວ່າພາສາໂປຣແກຣມຄອມພິວ
ເຕີ ຈະມີລັກສະນະໄດ້ກໍຕາມ ຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຄືກັນກັບຜົນງານດ້ານວັນນະກຳ ຈະຢູ່ໃນຮູບ
ແບບພາສາຕົ້ນກຳເນີດ (Source code) ຫຼື ພາສາວັດຖຸ (object code) ກໍໄດ້.

ການລວບລວມຂໍ້ມູນ ແມ່ນ ການທ້ອນໂຮມຂໍ້ມູນ ຫຼື ວັດຖຸອື່ນ ບໍ່ວ່າຈະອ່ານດ້ວຍເຄື່ອງ
ຈັກ ຫຼື ໃນຮູບແບບອື່ນ ຂຶ່ງເຫດຜົນໃນການຄັດເລືອກ ຫຼື ການຈັດລົງເນື້ອໃນ ແມ່ນເພື່ອປະກອບເຂົ້າ
ກັນໃຫ້ເປັນການປະຄິດແຕ່ງທາງບັນຍາ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຄືກັນກັບຜົນງານດ້ານວັນນະກຳ.
ການປົກປ້ອງລືຂະສິດ ຂອງການລວບລວມຂໍ້ມູນ ບໍ່ໃຫ້ກວມເອົາຂໍ້ມູນ ຫຼື ວັດຖຸນັ້ນເອງ ແລະ ບໍ່ສ້າງ
ຜົນເສັຍຫາຍ ຕໍ່ລືຂະສິດ ຂອງຂໍ້ມູນ ຫຼື ວັດຖຸນັ້ນ.

ມາດຕາ 101 (ໃໝ່). ຜົນງານ ທີ່ໄດ້ມາຈາກຜົນງານດ້ານ ສິລະປະກຳ ຫຼື ວັນນະກຳ ພື້ນເມື່ອງ

ຜົນງານ ທີ່ໄດ້ມາຈາກຜົນງານດ້ານສິລະປະກຳ ຫຼື ວັນນະກຳ ພື້ນເມື່ອງ ຈະໄດ້ຮັບການປົກ
ປ້ອງລືຂະສິດ ໂດຍບໍ່ແຕະຕ້ອງສິດຂອງຜູ້ອື່ນ ໃນການສ້າງຜົນງານຕົ້ນສະບັບ ຈາກຜົນງານດ້ານສິລະ

ປະກຳ ຫຼື ວັນນະກຳ ພື້ນເມືອງ ອັນດຽວກັນ ແລະ ໃນການສືບຕໍ່ສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດຈາກຜົນງານດ້ານສີລະປະກຳ ຫຼື ວັນນະກຳ ພື້ນເມືອງ ດັ່ງກ່າວ.

ການສະສົມຜົນງານດ້ານສີລະປະກຳ ຫຼື ວັນນະກຳ ພື້ນເມືອງ ຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງລິຂະສິດ ໂດຍບໍ່ແຕະຕ້ອງສິດຂອງຜູ້ອື່ນ ໃນການສະສົມຜົນງານ ທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ສືບຕໍ່ບອກເລົ່າເລື່ອງ ຫຼື ຜະລິດຊັ້ນ, ປັບປຸງນ ຫຼື ຂາຍ ຜົນງານພື້ນເມືອງ ຢູ່ໃນການສະສົມດັ່ງກ່າວ.

ໝວດທີ 5

ເຈົ້າຂອງ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ມາດຕາ 102 (ປັບປຸງ). ເຈົ້າຂອງ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ເຈົ້າຂອງສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ມີດັ່ງນີ້:

- ຜູ້ສະແດງ;
- ຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສູງ;
- ຜູ້ກະຈາຍສູງ-ແຜ່ພາບ ແລະ ອົງການກະຈາຍສູງ-ແຜ່ພາບ.

ມາດຕາ 103 (ໃໝ່). ສິດດ້ານຈາລີຍະທຳ ຂອງຜູ້ສະແດງ

ໂດຍບໍ່ຂຶ້ນກັບສິດດ້ານເສດຖະກິດ ຂອງຜູ້ສະແດງ ເຖິງວ່າຫຼັງຈາກຜູ້ສະແດງໄດ້ມີການໂອນສິດດັ່ງກ່າວແລ້ວກໍຕາມ ໂດຍອີງໄສ່ການສະແດງສິດ ຂອງຜູ້ກ່ຽວ ຫຼື ການສະແດງທີ່ມີການບັນທຶກສູງ, ຜູ້ກ່ຽວຍັງມີສິດ ທີ່ຈະອ້າງເຖິງສິດໃນການສະແດງຂອງຕົນ, ເວັ້ນເສັຍແຕ່ບໍ່ສາມາດບັງຊື່ຜູ້ສະແດງໄດ້ ແລະ ຄັດຄ້ານການບົດເບືອນ, ການຕັດຮອນ ຫຼື ການດັດແກ້ອື່ນ ຕໍ່ການສະແດງຂອງຕົນ ຊຶ່ງຈະສ້າງຄວາມເສື່ອມເສັຍຕໍ່ກົງດ ແລະ ຊຶ່ສູງ ຂອງຜູ້ສະແດງ.

ພາຍຫຼັງຜູ້ສະແດງໄດ້ເສັຍຊີວິດແລ້ວ ສິດດ້ານຈາລີຍະທຳຂອງຜູ້ກ່ຽວ ກໍຈະຮັກສາໄວ້ຈົນກວ່າສິດດ້ານເສດຖະກິດຈະສັນສຸດລົງ ແລະ ຜູ້ສືບທອດຂອງຜູ້ກ່ຽວ ກໍຈະສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ ຖ້າຫາກຜູ້ກ່ຽວບໍ່ໄດ້ມອບສິດດັ່ງກ່າວໃຫ້ຄົນອື່ນ.

ມາດຕາ 104 (ໃໝ່). ສິດດ້ານເສດຖະກິດ ຂອງຜູ້ສະແດງ

ຜູ້ສະແດງ ມີສິດແຕ່ຍົງຜູ້ຄູວ ໃນການກະທຳ ດັ່ງນີ້:

- ການສະແດງສິດ:
 - 1.1. ການກະຈາຍສູງ-ແຜ່ພາບ ແລະ ການສື່ສານ ການສະແດງສິດ ຕໍ່ສາຫາລະນະຊົນ, ເວັ້ນເສັຍແຕ່ການສະແດງນັ້ນໄດ້ມີການກະຈາຍສູງ-ແຜ່ພາບແລ້ວ;
 - 1.2. ການບັນທຶກ ການສະແດງສິດ.

ມາດຕາ 105 (ປັບປຸງ). ສີດຂອງຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສູງ

ຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສູງ ມີສິດແຕ່ພູງຜູ້ດຸງ ໃນການກະທຳ ດັ່ງນີ້:

ມາດຕາ 106 (ໃໝ່). ສິດຂອງຜູ້ສະແດງ ແລະ ຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສູງ ໃນການໄດ້ຮັບຄ່າຕອບແຫນ

ຜູ້ສະແດງ ແລະ ຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສູງ ມີສິດໄດ້ຮັບຄ່າຕອບແຫນຢ່າງເໝາະສົມລັງ
ດູວ ສຳລັບການນຳໃຊ້ການບັນທຶກສູງ ຫັງຫາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ ທີ່ໄດ້ນຳອອກເຜີຍແຜ່ ເພື່ອຈຸດ
ປະສົງຫາງການຄ້າ ກ່ຽວກັບການກະຈາຍສູງ-ແຜ່ພາບ ຫຼື ການສື່ສານໄດ້ໜຶ່ງ ຕໍ່ສາຫາລະນະຊຸມ.
ການບັນທຶກສູງ ທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ ໂດຍຜ່ານລະບົບສື່ສານທີ່ໃຊ້ສາຍ ຫຼື ບໍ່ໃຊ້ສາຍ ຈາກສະຖານ
ທີ່ ແລະ ໃນເວລາທີ່ສາຫາລະນະຊຸມ ສາມາດເລືອກເອົາເອງໄດ້ ຈະຖືວ່າເປັນການເຜີຍແຜ່ ເພື່ອ
ຈຸດປະສົງຫາງການຄ້າ.

ສຳລັບຄ່າຕອບແຫນນີ້ ແມ່ນຂຶ້ນກັບການຕົກລົງລະຫວ່າງຜູ້ສະແດງກັບຜູ້ຜະລິດການບັນ
ທຶກສູງ.

ມາດຕາ 107 (ບັບປຸງ). ສິດຂອງຜູ້ກະຈາຍສູງ-ແຜ່ພາບ ແລະ ອົງການກະຈາຍສູງ-ແຜ່ພາບ

ຜູ້ກະຈາຍສູງ-ແຜ່ພາບ ແລະ ອົງການກະຈາຍສູງ-ແຜ່ພາບ ມີສິດແຕ່ຍຸງຜູ້ດູວ ໃນ
ການອະນຸຍາດ ໃຫ້ດຳເນີນການຕ່າງໆ ດັ່ງນີ້:

1. ການບັນທຶກ ການກະຈາຍສູງ-ແຜ່ພາບ ຂອງຕົນ;
2. ການຜະລິດຊ້າ ການບັນທຶກຂອງການກະຈາຍສູງ-ແຜ່ພາບ ຂອງຕົນ;
3. ການກະຈາຍສູງ-ແຜ່ພາບຊ້າ ຂອງການກະຈາຍສູງ-ແຜ່ພາບ ດ້ວຍລະບົບສື່ສານ
ທີ່ບໍ່ໃຊ້ສາຍ;
4. ການສື່ສານ ການກະຈາຍສູງ-ແຜ່ພາບ ຕໍ່ສາຫາລະນະຊຸມທາງໂທລະພາບ;
5. ການໂອນສິດ ຕໍ່ການກະຈາຍສູງ-ແຜ່ພາບ ຂອງຕົນຢ່າງເສີລີ ດ້ວຍສັນຍາ ຫຼື ການ
ສືບຂອດມູນມໍຣະດິກ.

ມາດຕາ 108 (ບັບປຸງ). ການລະເມີດ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລົງຂະສິດ

ຂໍ້ບັນຍັດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 99 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ສາມາດປະຕິບັດຄືກັນ
ກັບສິດ ກ່ຽວຂ້ອງກັບລົງຂະສິດຂອງຜູ້ສະແດງ, ຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສູງ-ພາບ, ຜູ້ກະຈາຍສູງ-ແຜ່
ພາບ ແລະ ອົງການກະຈາຍສູງ-ແຜ່ພາບ ທີ່ໄດ້ຢື່ໄວ້ໃນ ມາດຕາ 103, 104, 105, 106 ແລະ 107
ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ໝວດທີ 6

ອາຍຸການປົກປ້ອງ ລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ມາດຕາ 109 (ບັບປຸງ). ອາຍຸການປົກປ້ອງລິຂະສິດ

ອາຍຸການປົກປ້ອງລິຂະສິດ ໃຫ້ນັບແຕ່ວັນປະດິດຄືດແຕ່ຜົນງານຂຶ້ນ ແລະ ສີບໍ່ໄປຈິນ ຮອດວັນສຸດທ້າຍ ຂອງປົກປ້ອງລິຂະສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ຫ້າສືບປີ ຫຼັງຈາກວັນເສັຍຊີວິດຂອງຜູ້ປະດິດຄືດແຕ່ງ ຫຼື ໃນກໍລະນີ ທີ່ຜູ້ປະດິດຄືດແຕ່ງ ມື້ງາຍຄົນຮ່ວມກັນ ແມ່ນ ຫ້າສືບປີ ຫຼັງຈາກວັນເສັຍຊີວິດຂອງຜູ້ຮ່ວມປະດິດຄືດແຕ່ງຜູ້ສຸດທ້າຍ, ເວັນເສັຍແຕ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ເປັນຢ່າງອື່ນ;
2. ຫ້າສືບປີ ນັບແຕ່ວັນທີທີ່ຜົນງານ ໄດ້ມີການເຜີຍແຜ່ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍເປັນຕົ້ນໄປ ສໍາລັບຜົນງານ ທີ່ໃຊ້ນາມແຜງ ຫຼື ນາມປາກກາ, ແຕ່ອາຍຸການປົກປ້ອງນັ້ນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ 1 ຂອງມາດຕານີ້ ຖ້າຫາກວ່າ:
 - 2.1 ນາມແຜງ ຫຼື ນາມປາກກາ ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ ໂດຍຜູ້ປະດິດຄືດແຕ່ງ ຊຶ່ງຮູ້ແນ່ນອນວ່າແມ່ນຜູ້ກ່ຽວເອງ;
 - 2.2 ເຈົ້າຂອງຜົນງານ ທີ່ໃຊ້ນາມແຜງ ຫຼື ນາມປາກກາ ໄດ້ເປີດເຜີຍຕົນເອງ ໃນໄລຍະທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ນັ້ນ.
3. ຫ້າສືບປີ ນັບແຕ່ວັນທີຜົນງານໄດ້ຖືເຜີຍແຜ່ສູ່ສາຫາລະນະຊຸມຄັ້ງທຳອິດ ສໍາລັບຜົນງານທາງດ້ານຮູບເງົາ ໂດຍການເຫັນດີຂອງເຈົ້າຂອງຜົນງານ, ແຕ່ຖ້າຫາກບໍ່ໄດ້ມີການເຜີຍແຜ່ຜົນງານນັ້ນ ພາຍໃນໄລຍະ ຫ້າສືບປີ ນັບແຕ່ວັນທີສ້າງຜົນງານອາຍຸການປົກປ້ອງ ແມ່ນ ຫ້າສືບປີ ນັບແຕ່ວັນທີສ້າງຜົນງານດັ່ງກ່າວ;
4. ຊາວຫ້າປີ ນັບແຕ່ວັນສ້າງຜົນງານ ສໍາລັບສິລະປະບັບໃຊ້.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາສີ ຫຼື ສັນຍາ ທີ່ໄດ້ຮ່ວມເຊັນນຳກັນ ອາຍຸການປົກປ້ອງລິຂະສິດ ແມ່ນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມສົນທິສັນຍາ ຫຼື ສັນຍານັ້ນ.

ມາດຕາ 110 (ບັບປຸງ). ອາຍຸການປົກປ້ອງ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ອາຍຸການປົກປ້ອງສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຫ້າສືບປີ ນັບແຕ່ວັນມີການສະແດງເປັນຕົ້ນໄປ ສໍາລັບຜູ້ສະແດງ ຂໍ້ງການສະແດງນັ້ນໄດ້ບັນທຶກສູງ ແລະ ຈະສັ້ນສຸດລົງພາຍໃນວັນສຸດທ້າຍຂອງປົກປ້ອງລິຂະສິດ;
2. ຫ້າສືບປີ ນັບແຕ່ວັນມີການບັນທຶກສູງ ຄັ້ງທຳອິດເປັນຕົ້ນໄປ ສໍາລັບຜູ້ຜະລິດ ການບັນທຶກສູງ ແລະ ຈະສັ້ນສຸດລົງພາຍໃນວັນສຸດທ້າຍຂອງປົກປ້ອງລິຂະສິດ ຂໍ້ງການບັນທຶກສູງນັ້ນໄດ້ມີການເຜີຍແຜ່ ຫຼື ໃນກໍລະນີ ທີ່ບໍ່ໄດ້ມີການເຜີຍແຜ່ຜົນງານນັ້ນ ໃນໄລຍະ

ຫ້າສີບປີຈາກວັນບັນທຶກສູງ, ອາຍຸການປົກປ້ອງການບັນທຶກສູງນັ້ນ ຈະສັ່ນສຸດລົງພາຍໃນວັນສຸດຫ້າຍ ຂອງປີປະຕິທິນຂອງປີທີ່ ຫ້າສີບ ຊຶ່ງໄດ້ມີການບັນທຶກສູງແລ້ວ;

3. ຫ້າສີບປີ ນັບແຕ່ວັນກະຈາຍສູງ-ແຜ່ພາບ ສຳລັບຜູ້ກະຈາຍສູງ-ແຜ່ພາບ ແລະ ອົງການກະຈາຍສູງ-ແຜ່ພາບ ແລະ ຈະສັ່ນສຸດລົງໃນວັນສຸດຫ້າຍຂອງປີປະຕິທິນ ຂອງປີທີ່ ຫ້າສີບ ຊຶ່ງລາຍການໄດ້ມີການກະຈາຍສູງ-ແຜ່ພາບ ລັ້ງທຳອິດແລ້ວ.

ໃນກໍລະນີມີສິນທີສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາສີ ຫຼື ສັນຍາ ທີ່ໄດ້ຮ່ວມເຊັນນຳກັນ ອາຍຸການປົກປ້ອງສິດ ກ່ຽວຂ້ອງກັບລົງຂະສິດ ແມ່ນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມສິນທີສັນຍາ ຫຼື ສັນຍານັ້ນ.

ໝວດທີ 7

ຂໍ້ຈຳກັດ ແລະ ພັນທະ ຕໍ່ລົງຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລົງຂະສິດ

ມາດຕາ 111 (ໃໝ່). ການກະທຳ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບການນຳໃຊ້ທີ່ເໝາະສີມ

ການກະທຳ ທີ່ສາມາດດຳເນີນການໄດ້ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໃຫ້ເຈົ້າຂອງຜົນງານເຫັນດີ ແລະ ບໍ່ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າຕອບແຮນ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການອ້າງອີ້ນງານ ທີ່ໄດ້ເປີດເຜີຍສູ່ສາຫາລະນະຊຸມແລ້ວ ຊຶ່ງສອດຄ່ອງກັບການນຳໃຊ້ທີ່ເໝາະສີມ ແລະ ຂອບເຂດ ຂອງການອ້າງອີ້ນນັ້ນ ບໍ່ເໝີອຈາກເຫດຜົນທີ່ໄດ້ຊື້ແຈງ ໃນຈຸດປະສົງ ລວມທັງການອ້າງອີ້ນ ໃນໜັງສີພິມ ແລະ ວາລະສານຕ່າງໆ ໃນຮູບແບບການສະຫຼຸບຂ່າວ;
2. ການໃຊ້ປະໂຫຍດ ຂອງຜົນງານດ້ານ ສີລະປະກຳ ຫຼື ວັນນະກຳ ຢ່າງເໝາະສີມ ເພື່ອປະກອບໄສ່ສິ່ງພິມ, ການກະຈາຍສູງ-ແຜ່ພາບ ຫຼື ການບັນທຶກສູງ ຫຼື ພາບເພື່ອການສິດສອນ ແຕ່ການນຳໃຊ້ດັ່ງກ່າວ ບໍ່ໃຫ້ຂັດກັບທຳນຽມປະຕິບັດ;
3. ການຜະລິດຊັ້ນ ຮູບພາບຂອງຜົນງານດ້ານວິຈິດສິນ, ພາບຖ່າຍ ແລະ ຜົນງານດ້ານສີລະປະອື່ນໆ ແລະ ຜົນງານດ້ານສີລະປະປັບໃຊ້ ດ້ວຍການຖ່າຍຮູບ ຫຼື ການຖ່າຍຮູບເງົາ ແຕ່ຜົນງານດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງໄດ້ຖືກເຜີຍແຜ່, ຖືກນຳສະເໜີສູ່ສາຫາລະນະຊຸມ ຫຼື ສີສານຕ່າສາຫາລະນະຊຸມໄດ້ຮູບແລ້ວ ຊຶ່ງການຜະລິດຊັ້ນ ດັ່ງກ່າວ ມີຜົນກະທົບໜ້ອຍທີ່ສຸດ ຕໍ່ຜົນງານດ້ານການຖ່າຍຮູບ ຫຼື ການຖ່າຍຮູບເງົາ ແລະ ບໍ່ແມ່ນຈຸດປະສົງ ຂອງຜົນງານດ້ານການຖ່າຍຮູບ ຫຼື ການຖ່າຍຮູບເງົາ;
4. ການແບຜົນງານດ້ານວັນນະກຳ ເປັນຕົວໜັງສີນູ້ ຫຼື ເປັນຕົວໜັງສີອື່ນໆ ສຳລັບຄົນພິການທາງສາຍຕາ;
5. ການຜະລິດຊັ້ນໂປຣແກຣມຄອມພິວເຕີ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນໃນໄລຍະການນຳໃຊ້ປົກກະຕິ ຂອງໂປຣແກຣມຄອມພິວເຕີ ແຕ່ການນຳໃຊ້ໂປຣແກຣມນັ້ນ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂ ກ່ຽວກັບການອະນຸຍາດ ຈາກເຈົ້າຂອງລົງຂະສິດ;

ໃນການນຳໄຊເຜີນງານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນ ຂໍ້ 1 ແລະ 2 ຂອງມາດຕານີ້ ຕ້ອງໄດ້ບັງບອກທີ່ມາ ແລະ ຊື່ຂອງເຈົ້າຂອງຜົນງານ.

ການກະທຳ ຫີ້ສາມາດດຳເນີນການໄດ້ ໂດຍບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງໃຫ້ເຈົ້າຂອງຜົນງານເຫັນດີ ແລະ ບໍ່ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າຕອບແທນ ແຕ່ຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບການນຳໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມ ພ້ອມທັງບ່ຽງບອກທີ່ມາ ມີດັ່ງນີ້:

ຜົນງານດ້ານສີລະປະກຳ ຫຼື ວັນນະກຳ ທີ່ໄດ້ເຫັນ ຫຼື ໄດ້ຍິນໃນເຫດການກຳລັງເກີດຂຶ້ນສາມາດຜະລິດຊັ້ນ ແລະ ເຜີຍແຜ່ ຕໍ່ສາທາລະນະຊືນໄດ້ ເພື່ອລາຍງານເຫດການດັ່ງກ່າວ ດ້ວຍການຖ່າຍຮູບ, ການຖ່າຍຮູບເງິນ, ການກະຈາຍສົງ-ແຜ່ພາບ ຫຼື ການສັ່ສານຕໍ່ສາທາລະນະຊືນ ດ້ວຍການໃຊ້ສາຍ.

ການກະທຳຂ້າງເທິງນີ້ ຕ້ອງບໍ່ຂດກັບການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດປຶກກະຕິຂອງຜົນງານ ແລະ ຕ້ອງບໍ່ສ້າງຜົນເສັຍຫາຍໍ່າງບໍ່ເໝາະສົມ ຕໍ່ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຜູ້ຖືສິດ.

ການຈະກຳນິດວ່າ ການນຳໃຊ້ໄດ້ໜຶ່ງ ເປັນການນຳໃຊ້ທີ່ເພົາະສົມ ຫຼື ບໍ່ມັນ ຕ້ອງອີງຕາມສະພາບການຕົວຈີ້ ຂຶ້ງໄດ້ກຳນິດໄວ້ໃນລະບຸການສະເພາະ.

ການເກີ່ມໂຄ ໂນມາດຕານັ້ນ ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ ສຳລັບ:

1. ການຜະລິດຊໍ້ ຂອງຜົນງານດ້ານສະຖາປັດຕິຍະກຳ ລວມທັງການສ້າງຜົນງານ
ດັ່ງກ່າວ;
 2. ການຜະລິດຊໍ້ ດ້ວຍການຫຼັກບັນດາມາດຕະການທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຂີ ທີ່ໃຊ້ປົກ
ບ້ອງລືຂະສິດ ຫຼື ສິດງ່າວຂອງກັບລືຂະສິດ ຫຼື ຖອນ ຫຼື ດັດແປງ ຂໍ້ມູນອີເລັກໂຕຮ
ນິກ ກ່າວກັບການຄຸ້ມຄອງສິດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ.

ມາດຕາ 112 (ປັບປຸງ). ຂໍ້ຈຳກັດ ແລະ ຂໍ້ຢີກເວັນຕໍ່ສິດ ກ່ຽວຂ້ອງກັບລືຂະສິດ
ຂໍ້ຈຳກັດ ແລະ ຂໍ້ຢີກເວັນຕໍ່ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລືຂະສິດ ມີດັ່ງດູງວັນກັບ ຂໍ້ຈຳກັດ ແລະ
ຂໍ້ຢີກເວັນຕໍ່ລືຂະສິດ.

ມາດຕາ 113. ພັນທະ ຂອງເຈົ້າຂອງລືຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລືຂະສິດ
ພັນທະຂອງເຈົ້າຂອງລືຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລືຂະສິດ ແມ່ນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ
ມາດຕາ 62 ຂອງ ກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ໝວດທີ 8

ການບໍລິຫານ ແລະ ອຸ່ມຄອງລືຂະສິດ ແບບລວມໝູ່

ມາດຕາ 114 (ໃໝ່). ອົງການຈັດຕັ້ງບໍລິຫານ ແລະ ອຸ່ມຄອງລືຂະສິດ ແບບລວມໝູ່

ອົງການຈັດຕັ້ງບໍລິຫານ ແລະ ອຸ່ມຄອງລືຂະສິດ ແບບລວມໝູ່ ແມ່ນ ສະມາຄົມບໍລິຫານ
ລືຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລືຂະສິດ ທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຕາມການຕົກລົງໃນກຸ່ມຂອງບັນດາເຈົ້າຂອງ
ຜົນງານ, ເຈົ້າຂອງລືຂະສິດ, ເຈົ້າຂອງສິດ ກ່ຽວຂ້ອງກັບລືຂະສິດ ເພື່ອດຳເນີນກົດຈະກຳຕ່າງໆ ໂດຍ
ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ເພື່ອປົກປ້ອງລືຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລືຂະສິດຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 115 (ໃໝ່). ພາລະບົດບາດຂອງສະມາຄົມບໍລິຫານ ລືຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລືຂະສິດ
ສະມາຄົມບໍລິຫານລືຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລືຂະສິດ ປະຕິບັດພາລະບົດບາດ ຕໍ່ນີ້:

1. ອຸ່ມຄອງລືຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລືຂະສິດ ໃນນາມເຈົ້າຂອງຜົນງານ, ເຈົ້າ
ຂອງລືຂະສິດ, ເຈົ້າຂອງສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລືຂະສິດ, ເຈລະຈາການໃຫ້ອະນຸຍາດນຳ
ໃຊ້, ເກັບຄ່າຕອບແທນໃນນາມຂອງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ, ແບ່ງປັນ ແລະ ແຈກຢາຍຄ່າ
ລືຂະສິດ, ຄ່າຕອບແທນ ລວມທັງຜົນປະໂຫຍດອື່ນທີ່ເປັນວັດຖຸ ຊຶ່ງໄດ້ຈາກການອະ
ນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ສິດເຫຼົ່ານັ້ນ;
2. ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານກົດໝາຍຂອງສະມາຊຸກ ລວມທັງເປັນຕົວ
ແທນໃຫ້ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນ ຂໍ 1 ເທິງນີ້ ໃນການໄກ່ເກີຍຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ແລະ ການ
ດຳເນີນຄະດີ ໃນນາມຂອງບຸກຄົນເຫຼົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 116 (ໃໝ່). ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງສະມາຄົມບໍລິຫານລືຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລືຂະສິດ
ສະມາຄົມບໍລິຫານລືຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລືຂະສິດ ມີສິດ ແລະ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງກົດຈະກຳທີ່ສົ່ງເສີມການປະດິດຄິດແຕ່ງ ແລະ ກົດຈະກຳອື່ນ ທາງສັງຄົມ;

2. ຮ່ວມມືກັບອີງການຈັດຕັ້ງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ພິວພັນຊື່ງກັນ ແລະ ກັນໃນວຽກງານປົກປ້ອງ ລືຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລືຂະສິດ;
3. ເຮັດວຽກລາຍງານ ກ່ຽວກັບການຄຸມຄອງແບບລວມໝູ່ ຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
4. ມີສິດ ແລະ ພັນທະອື່ນ ຕາມຢັດຢັນຕ່າງໆ ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ພາກທີ VI

ການລະເມີດຊັບສິນທາງປັນຍາ ແລະ ການແຂ່ງຂັນທີ່ປໍ່ເປັນທຳ

ໝວດທີ 1

ການລະເມີດຊັບສິນທາງປັນຍາ

ມາດຕາ 117 (ບັບປຸງ). ການລະເມີດສິດຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ການລະເມີດສິດຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ແມ່ນ ການກະທຳໄດ້ໜຶ່ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 55 ຫາ 61 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງສິດຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ.

ການກະທຳທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ 1 ເທິງນີ້ ຈະບໍ່ຖືວ່າເປັນການລະເມີດສິດຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ສິດທີ່ຮ້ອງຂໍເອົານັ້ນ ໃຊ້ບໍ່ໄດ້ຍອນບໍ່ມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນໃນການປົກປ້ອງ;
2. ອາຍຸການປົກປ້ອງ ຫຼື ສິດນັ້ນໄດ້ໝົດ ຫຼື ສັນສຸດແລ້ວ;
3. ໃນກໍລະນີທີ່ຕ້ອງມີການອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງ ເຈົ້າຂອງໄດ້ອະນຸຍາດ ຫຼື ມີການໃຫ້ອະນຸຍາດຕາມຄຳສັ່ງແລ້ວ ສໍາລັບສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 63 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
4. ການນຳໃຊ້ບັນດາສິ່ງປະດິດ ທີ່ປະກອບເປັນສິດທິບັດ ໃນລຳເຮືອ, ເຄື່ອງຈັກ, ເຄື່ອງຍົກ, ໜ່ວຍເຕຍ ແລະ ເຄື່ອງອຸປະກອນອື່ນ ຢູ່ເທິງລຳເຮືອ ຂອງຕ່າງປະເທດ, ເມື່ອ ເຮືອດັ່ງກ່າວເຂົ້າມານ່ານັ້ນ ຂອງ ສປປ ລາວ ເປັນການຊີ່ວຄາວ ຫຼື ໂດຍສຸກເສີນ ໂດຍມີເງື່ອນໄຂວ່າ ສິ່ງປະດິດດັ່ງກ່າວຖືກນຳໃຊ້ໃນປະເທດນີ້ສະເພາະ ສໍາລັບຄວາມຕ້ອງການຂອງເຮືອພົງຍ່າງດູວ;
5. ການນຳໃຊ້ສິ່ງປະດິດຕ່າງໆ ທີ່ປະກອບເປັນສິດທິບັດ ໃນການສ້າງ ຫຼື ການຂັບເຄື່ອນເຮືອບິນ ຫຼື ຍານພາຫະນະທາງບົກ, ເມື່ອເຮືອບິນ ຫຼື ຍານພາຫະນະທາງບົກ ຂອງຕ່າງປະເທດ ຫຼື ຂອງອຸປະກອນຂອງເຮືອບິນ ຫຼື ຂອງຍານພາຫະນະທາງບົກ ດັ່ງກ່າວ ເມື່ອເຮືອບິນ ຫຼື ຍານພາຫະນະທາງບົກເງື່ອນັ້ນ ເຂົ້າມາ ສປປ ລາວ ເປັນການຊີ່ວຄາວ ຫຼື ໂດຍສຸກເສີນ;
6. ຂໍ້ຈຳກັດ ຫຼື ຂໍ້ຢັກເວັນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 118 (ບັນບຸງ). ການລະເມີດສິດໃນພັນພືດ

ການລະເມີດສິດໃນພັນພືດ ມີດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນການກະທຳໄດ້ໜຶ່ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 78 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງສິດໃນພັນພືດ ທີ່ຢ່າງຍູ້ໃນໄລຍະການປົກປ້ອງ;
2. ດຳເນີນການກະທຳໄດ້ໜຶ່ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນ ຂໍ 1 ຂອງມາດຕານີ້ ໂດຍໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງສິດ ແຕ່ບໍ່ຈໍາຍຄ່າຕອບແທນໃຫ້ເຈົ້າຂອງສິດ ຕາມເຖິງອນໄຂຂອງການອະນຸຍາດ ຫຼື ລະເມີດເຖິງອນໄຂໃດໜຶ່ງຂອງການອະນຸຍາດ;
3. ນຳໃຊ້ຊື່ພັນພືດ ກັບພັນພືດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ໂດຍມີຊື່ຄົກັນ ຫຼື ຄ້າຍຄົກັນກັບຊື່ພັນພືດໃໝ່ ທີ່ຢູ່ໃນກຸມຄູວກັນ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ;
4. ນຳໃຊ້ຊື່ທີ່ຖືກຮັບຮອງແລ້ວ ກັບພັນພືດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

ການກະທຳທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 78 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະບໍ່ຖືວ່າເປັນການລະເມີດສິດໃນພັນພືດ ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ການກະທຳ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຕາມຄຳສັ່ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 87 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ສິດຂອງນັກປະສົມພັນພືດໃນສ່ວນຂະຫຍາຍພັນ ຫຼື ຜົນເກັບກ່ຽວສັນສຸດລົງຕາມມາດຕາ 83 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
3. ການກະທຳ ເປັນການປະຕິບັດຕາມຂໍ້ຈຳກັດ ເພື່ອສາຫາລະນະປະໂຫຍດ ດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 87 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
4. ສິດ ຂອງນັກປະສົມພັນພືດ ຖືກສານຕັດສິນໃຫ້ເປັນໂມຄະ ຕາມມາດຕາ 85 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ໃນເວລາສັນສຸດການອຸທອນ;
5. ການຍົກເລີກສິດ ຕາມມາດຕາ 86 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;

ມາດຕາ 119 (ບັນບຸງ). ການລະເມີດລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ການລະເມີດ ລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ມີດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນການກະທຳໄດ້ໜຶ່ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 99 ຫຼື 108 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ຫຼັບຫຼົງຈາກມາດຕະການທາງດ້ານເຕັກໄນໂລເຊີ ທີ່ນຳໃຊ້ໂດຍຜູ້ສະແດງ ຫຼື ຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສູງ ໃນການນຳໃຊ້ສິດຂອງຜູ້ກ່ຽວ ແລະ ທີ່ຈຳກັດການກະທຳທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຜູ້ສະແດງ ຫຼື ຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສູງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຕາມກົດໝາຍ ໃນການສະແດງ ຫຼື ການບັນທຶກການສະແດງ;
3. ກະທຳໂດຍເຈດຕະນາ ຫຼື ສາມາດຮູ້ໄດ້ວ່າ ການກະທຳນີ້ ຈະພາໃຫ້ເກີດການລະເມີດລິຂະສິດ ຫຼື ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

- 3.1. ຖອນ ຫຼື ດັດແປງ ຂໍ້ມູນການຄຸມຄອງສິດທາງອີເລັກໄຕ້ນິກ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
- 3.2. ແຈກຢາຍ, ນຳເຂົ້າເພື່ອແຈກຢາຍ, ກະຈາຍສົງ-ແຜ່ພາບ, ສີສານ ຫຼື ເຜີຍແຜ່ຕໍ່ສາຫາລະນະຊຶນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ, ສະແດງ, ສຳເນົາການສະແດງ ຫຼື ບັນທຶກສົງ ໂດຍທີ່ຮູ້ວ່າຂໍ້ມູນການຄຸມຄອງສິດທາງອີເລັກໄຕ້ນິກ ທີ່ກີ່າຖອນ ຫຼື ດັດແປງ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
4. ບັນທຶກ ຫຼື ເຜີຍແຜ່ລາຍການຜ່ານສັນຍານດາວທຸງມ ທີ່ເຂົ້າລະຫັດ ຫຼື ບໍ່ເຂົ້າລະຫັດ ເພື່ອຈຸດປະສົງທາງການຄ້າ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກຜູ້ຈຳນ່າຍທີ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 2 ການແຂ່ງຂັນທີ່ບໍ່ເປັນທຳ

ມາດຕາ 120 (ປັບປຸງ). ການແຂ່ງຂັນທີ່ບໍ່ເປັນທຳ

ການແຂ່ງຂັນ ທີ່ຂັດກັບທຳນຽມປະຕິບັດດ້ວຍຄວາມສຸດຈະລິດ ໃນຂົງເຂດອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ການຄ້າ ຖືວ່າເປັນການແຂ່ງຂັນທີ່ບໍ່ເປັນທຳ.

ການກະທຳທີ່ຖືວ່າເປັນການແຂ່ງຂັນທີ່ບໍ່ເປັນ ທຳ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ເກືອດຫ້າມ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳໃຊ້ ທີ່ມາຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ຊື່ຂອງຜູ້ຜະລິດ, ຜູ້ປະກອບການຜະລິດ ຫຼື ຜູ້ຄ້າຂາຍ ໂດຍຫາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ ແບບບໍ່ຖືກຕ້ອງ;
2. ສ້າງຄວາມສັບສົນ ດ້ວຍວິທີການໄດ້ໜຶ່ງ ກ່ຽວກັບວິສາຫະກິດ, ສິນຄ້າ ຫຼື ກິດຈະກຳທາງດ້ານອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ການຄ້າຂອງຄູ່ແຂ່ງ;
3. ກ່າວຫາໂດຍບໍ່ມີມູນຄວາມຈິງ ເພື່ອທຳລາຍຄວາມໜ້າເຊື້ອທີ່ຂອງວິສາຫະກິດ, ສິນຄ້າ ຫຼື ກິດຈະກຳທາງດ້ານອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ການຄ້າຂອງຄູ່ແຂ່ງ;
4. ໄຊສົ່ງຊື້ບອກ ຫຼື ກ່າວຫາ ຂຶ່ງພາໃຫ້ສາຫະລະນະຊຶນເຂົ້າໃຈຜິດ ຕໍ່ປະເພດ, ຂະບວນການຜະລິດ, ອຸນລັກສະນະ, ຄວາມເໝາະສົມກັບຈຸດປະສົງ ຫຼື ປະລິມານ ຂອງສິນຄ້າ.

ມາດຕາ 121 (ໃໝ່). ສິນຄ້າທີ່ປອມແປງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ

ສິນຄ້າທີ່ປອມແປງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ແມ່ນ ສິນຄ້າໄດ້ໜຶ່ງ ລວມທັງການຫຼັມທີ່ ທີ່ໃສ່ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ທີ່ຄືກັນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຫຼື ທີ່ບໍ່ສາມາດຈຳແນກຄວາມແຕກຕ່າງລັກສະນະສະເພາະ ກັບເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ທີ່ໄດ້ຮັບການຈົດທະບຽນຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ຈະຖືວ່າເປັນ

ການລະເມີດສິດຂອງເຈົ້າຂອງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າດັ່ງກ່າວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ສະບັບນີ້.

ການສ້າງ, ການຂາຍ, ການສະເໜີຂາຍ, ການໂຄສະນາ, ການຕະຫຼາດ, ການສົ່ງອອກ ຫຼື ການນຳເຂົ້າ ສິນຄ້າທີ່ປອມແປງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ທີ່ວ່າເປັນການລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 122 (ໃໝ່). ສິນຄ້າທີ່ລະເມີດລິຂະສິດ

ສິນຄ້າທີ່ລະເມີດລິຂະສິດ ແມ່ນ ສິນຄ້າໄດ້ໜຶ່ງ ທີ່ສໍາເນົາຜົນງານທີ່ມີລິຂະສິດ ຫຼື ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ຂຶ່ງການສໍາເນົາດັ່ງກ່າວ:

1. ເຮັດຂຶ້ນໄດຍໍ່ໄດ້ຮັບການເຫັນດີ ຈາກຜູ້ຖືສິດ ຫຼື ຈາກຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຢ່າງຖືກຕ້ອງຈາກເຈົ້າຂອງສິດ ໃນປະເທດທີ່ມີການຜະລິດສິນຄ້າດັ່ງກ່າວ;
2. ເຮັດຂຶ້ນໄດຍໍ່ ຫຼື ທາງອ້ອມ ຈາກຜົນງານໄດ້ໜຶ່ງ ລວມທັງການໃຊ້ອຸປະກອນຕ່າງໆ ເພື່ອບັນທຶກສຽງ-ພາບ ຂອງຜົນງານທາງດ້ານຮູບເງິນ ຢູ່ໃນໂຮງຮູບເງິນ.

ການຜະລິດ, ການຂາຍ, ການສະເໜີຂາຍ, ການໂຄສະນາ, ການຕະຫຼາດ, ການສົ່ງອອກ ຫຼື ການນຳເຂົ້າ ສິນຄ້າທີ່ລະເມີດລິຂະສິດ ທີ່ວ່າເປັນການລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ພາກທີ VII

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ໝວດທີ 1

ຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ມາດຕາ 123. ຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບຂັບສິນທາງປັນຍາ ສາມາດດຳເນີນດ້ວຍຮູບການໄດ້ໜຶ່ງດັ່ງນີ້:

1. ການປະນິປະນອມ;
2. ການໄກ່ເກົ້ຍ;
3. ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ;
4. ການແກ້ໄຂໄດຍອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ;
5. ການຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ;
6. ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງສາກົນ.

ມາດຕາ 124 (ໃໝ່). ສິດໃນການເລືອກຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ເມື່ອມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບຊັບສິນທາງປັນຍາ ອຸ່ກໍລະນີສາມາດເລືອກເອົາຮູບການແກ້ໄຂ ໄດ້ໜຶ່ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 123 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກໍໄດ້.

ມາດຕາ 125 (ປັບປຸງ). ການປະນີປະນອມ

ອຸ່ກໍລະນີ ສາມາດປະນີປະນອມກັນ ກ່ຽວກັບການລະເມີດສິດຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາ.

ການຕີກລົງຈາກການປະນີປະນອມ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການຂອງການເຮັດສັນຍາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ຂັ້ນພັນໃນສັນຍາ ແລະ ນອກສັນຍາ.

ມາດຕາ 126 (ໃໝ່). ການໄກ່ເກົ່າ

ອຸ່ກໍລະນີ ສາມາດເລືອກເອົາຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ດ້ວຍການໄກ່ເກົ່າ ໄດ້ທຸກເວລາ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 127. ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ

ອຸ່ກໍລະນີ ສາມາດສະເໜີຕໍ່ອົງການຄຸມຄອງຊັບສິນທາງປັນຍາ ເພື່ອແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບຊັບສິນທາງປັນຍາ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 128 (ໃໝ່). ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານກ່ຽວກັບຂໍ້ຂັດແຍ່ງຊັບສິນທາງປັນຍາຕາມຊາຍແດນ

ອຸ່ກໍລະນີ ສາມາດຢືນຄໍາຮ້ອງຕໍ່ລັດຖະການພາສີ ກ່ຽວກັບຂໍ້ຂັດແຍ່ງຊັບສິນທາງປັນຍາ ຕາມຊາຍແດນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍ.

ຂັ້ນຕອນການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ ກ່ຽວກັບຂໍ້ຂັດແຍ່ງຊັບສິນທາງປັນຍາ ຕາມຊາຍ ແດນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງໆທາງ.

ມາດຕາ 129 (ໃໝ່). ການແກ້ໄຂໂດຍອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ

ອຸ່ກໍລະນີ ສາມາດຮ້ອງຂໍຕໍ່ອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ໄດ້ທຸກເວລາ ເພື່ອໃຫ້ແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບຊັບສິນທາງປັນຍາ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 130. ການຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ

ອຸ່ກໍລະນີ ສາມາດຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ ເພື່ອຕັດສິນຄະດີ ກ່ຽວກັບຊັບສິນທາງປັນຍາ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 131. ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງສາກົນ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບຂັບສິນທາງປັນຍາ ທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ ໃຫ້ປະຕິບັດ
ຕາມສັນຍາ ແລະ ສິນທີສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາສີ.

ໝວດທີ 2

ການດຳເນີນຄະດີ ແລະ ການນຳໃຊ້ມາດຕະການ

ມາດຕາ 132 (ໃໝ່). ການດຳເນີນຄະດີກ່ຽວກັບການລະເມີດສິດຕໍ່ຂັບສິນທາງປັນຍາ

ຜູ້ຖືກເສັຍຫາຍຈາກການລະເມີດສິດຕໍ່ຂັບສິນທາງປັນຍາຂອງຕົນ ມີສິດຮອງຟ້ອງຕໍ່ສານ
ປະຊາຊົນ ເພື່ອດຳເນີນຄະດີ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການດຳເນີນຄະດີແຍ່ງ ແລະ
ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 133 (ໃໝ່). ຜູ້ຖືກເສັຍຫາຍ

ຜູ້ຖືກເສັຍຫາຍໃນຄວາມໝາຍຂອງມາດຕາ 132 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແມ່ນເຈົ້າຂອງ
ຂັບສິນທາງປັນຍາ, ສະຫະພັນ ຫຼື ສະມາຄົມ ທີ່ຕາງໜ້າໃຫ້ບັນດາຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ, ຜູ້ຜະລິດ,
ຜູ້ຄ້າຂາຍ ແລະ ສະມາຄົມບໍລິຫານລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ຫຼື ຜູ້ອື່ນໆ ທີ່ໄດ້ຮັບ
ຄວາມເສັຍຫາຍ ຈາກການລະເມີດສິດຕໍ່ຂັບສິນທາງປັນຍາ.

ມາດຕາ 134 (ໃໝ່). ສິດອຳນາດຂອງສານປະຊາຊົນ ກ່ຽວກັບການລະເມີດສິດຕໍ່ຂັບສິນທາງປັນຍາ

ສານປະຊາຊົນ ມີສິດອຳນາດຕັດສິນຄະດີ ກ່ຽວກັບການລະເມີດສິດຕໍ່ຂັບສິນທາງປັນຍາ
ຕາມຂັ້ນຕອນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການດຳເນີນຄະດີແຍ່ງ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ
ການດຳເນີນຄະດີອາຍາ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ.

ມາດຕາ 135 (ໃໝ່). ຫຼັກຖານພິເສດສຳລັບການດຳເນີນຄະດີ ກ່ຽວກັບຂັບສິນທາງປັນຍາ

ໃນການດຳເນີນຄະດີຕໍ່ການລະເມີດສິດທີ່ບັດ ກ່ຽວກັບກຳນົມະວິທີ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບຜະລິດ
ຕະພັນໃໝ່ ຂຶ້ງບຸກຄົນອື່ນທີ່ແມ່ນເຈົ້າຂອງສິດທີ່ບັດ ຫຼື ບໍ່ແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຜູ້ກ່ຽວ
ໄດ້ຜະລິດຕະພັນອັນດູງກັນ ຈະຖືວ່າຜະລິດຕະພັນດັ່ງກ່າວໄດ້ມາຈາກກຳນົມະວິທີ ທີ່ໄດ້ຮັບສິດທີ່ບັດ
ເວັ້ນເສັຍແຕ່ມີຫຼັກຖານກົງກັນຂ້າມ ແຕ່ໃນການສະໜອງຫຼັກຖານກົງກັນຂ້າມດັ່ງກ່າວ ບໍ່ໃຫ້ແຕະຕ້ອງ
ເຖິງຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳ ໃນການປົກປ້ອງຄວາມລັບດ້ານການຜະລິດ ແລະ ທຸລະກິດຂອງຈຳ
ເລີຍ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຊື່ໃນຜົນງານທາງວັນນະກຳ ໂດຍທີ່ໄປແລ້ວ ຖືວ່າ
ເປັນເຈົ້າຂອງຜົນງານນັ້ນ ເວັ້ນເສັຍແຕ່ມີຫຼັກຖານກົງກັນຂ້າມ ແລະ ຈະມີສິດໃນການດຳເນີນຄະດີຕໍ່

ຜູ້ລະເມີດ. ເນື້ອໃນຂອງວັກນີ້ ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ ລວມທັງກໍລະນີທີ່ຊື່ໃນຜົນງານເປັນນາມປາກກາ ຊົ່ງປໍ່ມີຂໍສົງໄສອັນໄດ້ ກ່ຽວກັບຊື່ແຫ້ຂອງເຈົ້າຂອງຜົນງານ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ຜົນງານບໍ່ໄດ້ບໍ່ຢອກຊື່ ແລະ ບໍ່ໄສ່ນາມປາກກາ, ນອກຈາກຜູ້ທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ ໃນວັກ 2 ຂອງມາດຕານີ້, ຜູ້ເຜີຍແຜ່ທີ່ມີຊື່ໃນຜົນງານ ຈະຖືວ່າເປັນຕົວແທນຂອງເຈົ້າຂອງຜົນງານ ແລະ ຈະມີສິດປົກປ້ອງ ແລະ ນຳໃຊ້ສິດຂອງເຈົ້າຂອງ ເວັ້ນເສັຍແຕ່ມີຫຼັກຖານກົງກັນຂ້າມ. ການ ກໍານົດໃນວັກນີ້ຈະບໍ່ນຳໃຊ້ ໃນເວລາເຈົ້າຂອງຜົນງານເປົດເຜີຍຊື່ແຫ້ ແລະ ຮູ່ກວ້ອງສິດໃນການເປັນ ເຈົ້າຂອງຜົນງານດັ່ງກ່າວຂອງຕົນ.

ບຸກຄົນ, ມີຕີບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຊື່ໃນຜົນງານຮູບເຖິງ ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ເປັນເຈົ້າ ຂອງຜົນງານ ແລະ ມີສິດດໍາເນີນຄະດີຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ ເວັ້ນເສັຍແຕ່ມີຫຼັກຖານກົງກັນຂ້າມ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ຝ່າຍໄດ້ໜຶ່ງຫາກສະເໜີຫຼັກຖານທີ່ພຽງພໍ ກ່ຽວກັບການຮ້ອງຟ້ອງຂອງຕົນ ແລະ ຫຼັກຖານນັ້ນແມ່ນກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ທີ່ຍັງຢູ່ໃນການຄອບຄອງຂອງຄູ່ກໍລະນີ, ສາມປະຊາຊົນ ມີສິດສ່ັງໃຫ້ຄູ່ກໍລະນີດັ່ງກ່າວ ສະໜອງຫຼັກຖານ ແຕ່ຕ້ອງຮັບປະກັນການຮັກສາຄວາມ ລັບ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ. ໃນກໍລະນີ ທີ່ຄູ່ກໍລະນີດັ່ງກ່າວ ຫາກມີເຈດຕະນາປະຕິເສດການສະໜອງ ຂັ້ນມູນທີ່ຈໍາເປັນ ໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນພາຍໃນເວລາທີ່ສາມປະຊາຊົນກໍານົດໃຫ້ ຫຼື ຂັດວາງຢ່າງແຮງ ຂັ້ນ ຕອນການນຳໃຊ້ສິດ, ສາມປະຊາຊົນສາມາດຕັດສິນຄະດີດັ່ງກ່າວ ໂດຍອີງໄສຂັ້ນມູນທີ່ໄດ້ສະເໜີລວມ ຫັງຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ຫຼື ຄຳອ້າງຂອງຄູ່ກໍລະນີ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຫາງລົບ ຈາກການປະຕິເສດຂັ້ນມູນ ດັ່ງກ່າວ ແຕ່ຕ້ອງໃຫ້ຄູ່ກໍລະນີ ໄດ້ຊື້ແຈງຄຳອ້າງ ຫຼື ຫຼັກຖານ.

ບຸກຄົນ, ມີຕີບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ອ້າງວ່າການກະທຳທີ່ເປັນການລະເມີດ ຫຼື ການແຂ່ງ ຂັ້ນທີ່ບໍ່ເປັນທຳໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນໃນວັກ 2 ຂອງມາດຕາ 117 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຕ້ອງພື້ນຖານ ການກ່າວອ້າງດັ່ງກ່າວ. ຂັ້ນຍັດນີ້ ແມ່ນໃຫ້ນຳໃຊ້ເຊັ່ນດຽວກັນກັບການກະທຳທີ່ເປັນການລະເມີດສິດ ໃນພັນພິດ, ລິຂະສິດ ແລະ ສິດກົງວຂອງກັບລິຂະສິດ ຫຼື ການລະເມີດອື່ນ ທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ການລະເມີດສິດທີ່ບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທີ່ບັດ ຈະຖືກກໍານົດບິນຫຼັກຖານທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ສິ່ງ ທີ່ຖືກອ້າງວ່າລະເມີດນີ້ ກວມເອົາ ຫຼື ນຳໃຊ້ ແຕ່ລະອົງປະກອບຂອງຂໍຮູ່ຮົງກວ້ອງສິດທີ່ບັດ ຫຼື ອະນຸສິດ ທີ່ບັດທີ່ອ້າງວ່າຖືກລະເມີດເທົ່ານັ້ນ. ການລະເມີດຈະບໍ່ຕິກໄປດ້ວຍການເພີ່ມ ອົງປະກອບໃນສິ່ງທີ່ຖືກ ອ້າງວ່າລະເມີດ ຫຼື ການມີຂໍຮູ່ຮົງກວ້ອງໃນສິດທີ່ບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທີ່ບັດທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກລະເມີດ.

ໃນການຮ້ອງຟ້ອງ ທີ່ອ້າງວ່າມີການລະເມີດເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ, ເຄື່ອງໝາຍລວມໝູ່ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍຮັບຮອງນັ້ນ ໂຈດຕ້ອງນຳສິ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ມາສະເໜີ:

1. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ມີຮູບຊີງ, ສົງ ຫຼື ຄວາມໝາຍ ຄ້າຍຄືກັນ;
2. ເຄື່ອງໝາຍ ກ່ຽວກັບສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການແບບດຽວກັນ, ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ພົວພັນກັນ;
3. ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍດັ່ງກ່າວ ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ວ່າ ຈະສ້າງຄວາມສັບສົນ ຫຼື ຫຼອກລວງຜູ້ບໍລິໂພກ ກ່ຽວກັບທີ່ມາ, ການອຸປະຖຳ ຫຼື ອຸນລັກສະນະຂອງສິນຄ້າ ຫຼື

ການບໍລິການ ຫຼື ຂັ້ນອກໂດຍບໍ່ມີມູນຄວາມຈິງວ່າ ມີການພົວພັນລະຫວ່າງ ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ຂອງໄຈດກັບສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການຂອງຈຳເລີຍ.

ມາດຕາ 136 (ໃໝ່). ການເປັນໄມໂຄ ແລະ ການຍົກເລີກ

ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບຄໍາຕັດສິນທີໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດ ຂອງສານປະຊາຊົນທີ່ບອກວ່າ ສິດທິບັດ, ອະນຸສິດທິບັດ, ການຈົດທະບຽນແບບອຸດສາຫະກຳ, ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ, ແບບຜັງວົງຈອນລວມ ຫຼື ການປົກປ້ອງພັນພືດ ເປັນໄມໂຄແລ້ວ ກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຕ້ອງຍົກເລີກ ຂັ້ນສິນທາງປັນຍາດັ່ງກ່າວ. ສໍາລັບສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດນັ້ນ ຄໍາຕັດສິນດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງກຳນົດ ລະອງດັ່ງກ່າວ:

ມາດຕາ 137 (ໃໝ່). ການແກ້ໄຂຫາງແພ່ງ

ໃນການດຳເນີນຄະດີ ໂຈດສາມາດຮອງຊື່ໃຫ້ສານປະຊາຊົນພິຈາລະນາ ດັ່ງນີ້:

1. ໃຫ້ຈຳເລີຍ ຢຸດເຊົາການລະເມີດ;
2. ໃຫ້ໂຈການແຈ້ງພາສີ;
3. ໃຫ້ຍິດສິນຄ້າທີ່ລະເມີດສິດຕໍ່ຂັ້ນທາງປັນຍາ ເພື່ອສະກັດກັນການນຳເອົາສິນຄ້າ ດັ່ງກ່າວເຂົ້າສູ່ວົງຈອນການຄ້າ ລວມທັງສິນຄ້າທີ່ລະເມີດສິດຕໍ່ຂັ້ນທາງປັນຍາ ທີ່ນຳເຂົ້າເພື່ອສົ່ງອອກຕໍ່ ໃນທັນທີ ພາຍຫຼັງສັນສົດການແຈ້ງພາສີ;
4. ອອກຄໍາຕັດສິນບອກວ່າມີການລະເມີດ;
5. ໃຫ້ຈຳເລີຍ ໃຊ້ແໜນຄ່າເສັຍຫາຍ ຢ່າງເໝາະສົມ;
6. ໃຫ້ຈຳເລີຍທິດແໜນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕ່າງໆ ລວມທັງຄ່າວ່າຄວາມຂອງຕົນ;
7. ໃຫ້ຫຳລາຍ ແລະ ກໍາຈັດສິນຄ້າທີ່ຖືກຕັດສິນວ່າມີການລະເມີດ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າສູ່ວົງ ຈອນການຄ້າ;
8. ໃຫ້ກຳຈັດວັດຖຸ ແລະ ອຸປະກອນທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດສິນຄ້າ ທີ່ລະເມີດສິດຕໍ່ ຂັ້ນທາງປັນຍາ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີການຜະລິດອີກເຫຼືອໃໝ່.

ໃນການພິຈາລະນາຄໍາຮອງຊື່ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ 7 ແລະ 8 ເທິງນີ້ ສານປະຊາຊົນ ຕ້ອງຊັ້ງຊາຄວາມເໝາະສົມ ລະຫວ່າງ ຄວາມຮ້າຍແຮງຂອງການລະເມີດ ແລະ ການແກ້ໄຂ ລວມທັງ ຜົນປະໂຫຍດຂອງບຸກຄົນທີ່ສາມ.

ສໍາລັບສິນຄ້າບອມແປງເຄື່ອງໝາຍການຄ້ານັ້ນ ການນຳເອົາເຄື່ອງໝາຍການຄ້າທີ່ສ້າງຂຶ້ນ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍອອກພົງງໍຢ່າງດູວ ເປັນການບໍ່ພົງພໍ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ສິນຄ້າເຂົ້າສູ່ວົງຈອນ ການຄ້າ ຫຼື ສົ່ງອອກຄົນ.

ມາດຕາ 138 (ໃໝ່). ການໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ

ສານປະຊາຊົນ ເປັນຜູ້ກໍານົດຄ່າໃຊ້ແທນ ຍ່າງພຽງພໍໃຫ້ໂຈດ ຕາມຄວາມເສັຍຫາຍຂອງຜູ້ກ່ຽວ ແລະ ເພື່ອສະກັດກັນບໍ່ໃຫ້ຈໍາເລີຍໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການລະເມີດ, ນອກຈາກນີ້ ສານປະຊາຊົນ ກໍຢັງສາມາດສັ່ງໃຫ້ຈໍາເປີນກຳໄລ ແລະ ຄ່າໃຊ້ແທນ ເຖິງວ່າຈໍາເລີຍບໍ່ໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການລະເມີດຂັບສິນທາງປັນຍາ ແຕ່ຮູ້ ຫຼື ມີເຫດຜົນທີ່ຈະຮູ້ວ່າເປັນການລະເມີດ.

ມາດຕາ 139 (ໃໝ່). ສິດໃນການຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

ເນື້ອມີການລະເມີດທີ່ຮ້າຍແຮງ ໂຈດສາມາດຂໍໃຫ້ສານສັ່ງໃຫ້ຈໍາເລີຍ ສະໜອງຂໍ້ມູນໃຫ້ຕົນກ່ຽວກັບບຸກຄົນທີ່ສາມ ທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຜະລິດ ແລະ ການແຈກຍາຍສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ທີ່ລະເມີດສິດຕໍ່ຂັບສິນທາງປັນຍາ ພ້ອມທັງວົງຈອນການແຈກຍາຍ.

ມາດຕາ 140 (ໃໝ່). ການໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຈໍາເລີຍ

ຈໍາເລີຍ ສາມາດຮັບຂໍ້ໃຫ້ສານປະຊາຊົນ ພິຈາລະນາໃຫ້ໂຈດທີ່ໄດ້ດຳເນີນມາດຕະການ ແລະ ສ່ວຍໃຊ້ຂັ້ນຕອນການບັງຄັບໃຊ້ສິດຂອງໂຈດ ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຕົນ ຈາກການສ່ວຍໃຊ້ສິດດັ່ງກ່າວ ລວມທັງຄ່າໃຊ້ຈໍາເປີນຕ່າງໆ ແລະ ຄ່າວ່າຄວາມຂອງທະນາຍຄວາມຕົນ.

ມາດຕາ 141 (ໃໝ່). ມາດຕະການຊ່ວຄາວ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ມີສິດຮັບຂໍ້ໃຫ້ສານປະຊາຊົນ ພິຈາລະນາອອກມາດຕະການຊ່ວຄາວ ແບບມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ທັນການ ເພື່ອ:

1. ສະກັດກັນການລະເມີດສິດຕໍ່ຂັບສິນທາງປັນຍາ;
2. ສະກັດກັນການນຳເອົາສິນຄ້າທີ່ລະເມີດສິດຕໍ່ຂັບສິນທາງປັນຍາ ເຊົ້າສູ່ວົງຈອນການຄ້າລວມທັງສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ໃນທັນທີ ພາຍຫຼັງສັນສຸດການແຈ້ງພາສີ;
3. ຮັກສາຫຼັກຖານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການລະເມີດທີ່ຖືກກ່າວວ້າງ.

ມາດຕາ 142 (ໃໝ່). ເງື່ອນໄຂການຮັບຂໍມາດຕະການຊ່ວຄາວ

ການຮັບຂໍມາດຕະການຊ່ວຄາວ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

1. ຫຼັກຖານ ທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ເພື່ອໃຫ້ສານປະຊາຊົນເຊື່ອວ່າ ຜູ້ຢືນຄຳຮັບງານເປັນຜູ້ທີ່ສິດ ແລະ ສິດຂອງຕົນ ຖືກລະເມີດ ແລະ ການລະເມີດໄກ້ຈະເກີດຂຶ້ນ;
2. ເງິນຄ້າປະກັນທີ່ພຽງພໍ ຫຼື ສົ່ງຄ້າປະກັນອື່ນທີ່ມີມູນຄ່າຫຼາຍເທົ່າ ເພື່ອປົກປ້ອງຈໍາເລີຍ ແລະ ສະກັດກັນການສ່ວຍໃຊ້ສິດ;
3. ຂໍ້ມູນທີ່ຈໍາເປັນ ແລະ ສາມາດຈໍາແນກສິນຄ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໄດ້ ເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ປະຕິບັດມາດຕະການຊ່ວຄາວ.

ມາດຕາ 143 (ໃໝ່). ມາດຕະການຊົ່ວຄາວໂດຍບໍ່ມີການແຈ້ງຈຳເລີຍ

ໂຈດສາມາດຮ້ອງຂໍໃຫ້ສານປະຊາຊົນ ອອກມາດຕະການຊົ່ວຄາວ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຈຳເລີຍຊາບ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ໂດຍສະເພາະອາດຈະມີຄວາມຊັກຊ້າ ຊຶ່ງຈະສົ່ງຜົນເສັຍຫາຍທີ່ບໍ່ສາມາດແກ່ໄຂໄດ້ຕໍ່ຕົນ ຫຼື ເຫັນວ່າຫຼັກຖານກຳລັງຖືກທຳລາຍ.

ພາຍຫຼັງໄດ້ນຳໃຊ້ມາດຕະການດັ່ງກ່າວ ສານປະຊາຊົນ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຝ່າຍທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຊາບໃນທັນທີ. ສານປະຊາຊົນຕ້ອງພິຈາລະຈາຄົນ ແລະ ໃຫ້ສິດແກ່ຈຳເລີຍ ໃນການຊື້ແຈ້ງ ຕາມຄຳວັດຂໍຂອງຜູ້ກ່ຽວ ແລ້ວພິຈາລະນາຕັດສິນພາຍໃນກຳນົດເວລາທີ່ເໝາະສົມວ່າ ມາດຕະການຊົ່ວຄາວດັ່ງກ່າວ ຄວນຖືກປ່ຽນແປງ, ຍົກເລີກ ຫຼື ໃຫ້ປະຕິບັດ.

ມາດຕາ 144 (ໃໝ່). ການພິຈາລະນາຄົນມາດຕະການຊົ່ວຄາວ

ອີງຕາມຄຳວັດຂໍຂອງຈຳເລີຍ ສານປະຊາຊົນ ຕ້ອງພິຈາລະນາ ການຍົກເລີກ ຫຼື ການຢຸດເຊົາ ມາດຕະການຊົ່ວຄາວ ທີ່ນຳໃຊ້ຕາມມາດຕາ 141 ແລະ 142 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຖ້າວ່າບໍ່ມີການພິຈາລະນາຕັດສິນໃນເນື້ອຄະດີ ພາຍໃນເວລາທີ່ສານປະຊາຊົນໄດ້ກຳນົດ ແຕ່ ບໍ່ໃຫ້ກາຍຊາວວັນ ລັດຖະການ ຫຼື ສາມສືບເອັດວັນປະຕິທິນ ແລ້ວແຕ່ເວລາໃດຈະດິນກວ່າ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ມາດຕະການຊົ່ວຄາວ ຖືກຍົກເລີກ ຫຼື ຢຸດເຊົາ ຍ້ອນການກະທຳ ຫຼື ບໍ່ກະທຳຂອງໂຈດ ຫຼື ພາຍຫຼັງໄດ້ຕັດສິນວ່າ ບໍ່ມີການລະເມີດ ຫຼື ບໍ່ມີຄວາມສ່ຽງໃນການລະເມີດສິດຕໍ່ຂັບສິນທາງປັນຍາແລ້ວ ສານປະຊາຊົນກຳມີສິດພິຈາລະນາຕັດສິນ ໃຫ້ໂຈດໃຊ້ແທນຄ່າເສັຍຫາຍທີ່ເໝາະສົມທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການນຳໃຊ້ມາດຕະການດັ່ງກ່າວ ແກ່ຈຳເລີຍ ຕາມການຮ້ອງຂໍຂອງຜູ້ກ່ຽວ.

ມາດຕາ 145 (ໃໝ່). ການກະທຳຜິດຫາງອາຍາຕໍ່ຂັບສິນຫາງປັນຍາ

ການກະທຳຜິດຫາງອາຍາຕໍ່ຂັບສິນຫາງປັນຍາ ມີກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ການລະເມີດ ມາດຕາ 117, 118, 119 ແລະ/ຫຼື ມາດຕາ 120 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ໂດຍເຈດຕະນາ ເພື່ອຈຸດປະສົງຫາງການຄ້າ;
2. ການລະເມີດ ມາດຕາ 117, 118, 119, 120, 121 ແລະ/ຫຼື ມາດຕາ 122 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ໂດຍເຈດຕະນາ ຊຶ່ງສົ່ງຜົນເສັຍຫາຍຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຄົນ, ທຳລາຍສົ່ງແວດລ້ອມ ຫຼື ທຳລາຍຂັບສິນຕ່າງໆ.
3. ການລະເມີດ ມາດຕາ 121 ແລະ/ຫຼື ມາດຕາ 122 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ໂດຍເຈດຕະນາ.

ພາກທີ VIII

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ

ໝວດທີ 1

ການຄຸ້ມຄອງ

ມາດຕາ 146 (ປັບປຸງ). ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຂັບສິນທາງປັນຍາ

ລັດຖະບານ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານຂັບສິນທາງປັນຍາ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ໃນທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ ກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເປັນໃຈກາງໃນການປະສານສົມທີບກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຕົ້ນ ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ກະສິກຳ ແລະ ປ້າໄມ້, ຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ, ສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ສາທະລະນະສຸກ, ການເງິນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຂະແໜງການອື່ນ ມີ ສິດ ແລະ ຫັນທີ່ຄຸ້ມຄອງວຽກງານຂັບສິນທາງປັນຍາ ຕາມພາລະບົດ ບາດຂອງຕົນ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຂັບສິນທາງປັນຍາ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ;
2. ພະແນກວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແຂວງ, ນະຄອນ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນ ຈະສ້າງຕັ້ງທ້ອງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີເມື່ອງ, ເຫດສະບານ ກໍໄດ້.

ມາດຕາ 147 (ປັບປຸງ). ສິດ ແລະ ຫັນທີ່ ຂອງກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ

ໃນການຄຸ້ມຄອງ ວຽກງານຂັບສິນທາງປັນຍາ ກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ມີ ສິດ ແລະ ຫັນທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າຢຸດທະສາດ, ແຜນນະໂໄຍບາຍ, ລະບູບກົດໝາຍ ແລະ ແຜນການ ກ່ຽວກັບການພັດທະນາວຽກງານຂັບສິນທາງປັນຍາ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ;
2. ອອກລະບຽບການ, ຂຶ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ແລະ ແຈ້ງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຂັບສິນທາງປັນຍາ;
3. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ ແລະ ສ້າງຈິດສຳນິກ ໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ ກ່ຽວກັບວຽກງານຂັບສິນທາງປັນຍາ;
4. ຂັ້ນທີ່, ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຂັບສິນທາງປັນຍາ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
5. ຈິດທະບຽນ ແລະ ໃຫ້ການບໍລິການວຽກງານຂັບສິນທາງປັນຍາ;

6. ອອກ ຫຼື ລົບລ້າງໃບຢັ້ງຍິນ ກ່ຽວກັບການຈົດທະບຽນຊັບສິນທາງປັນຍາ ແລະ ອອກ ໃບອະນຸຍາດ ຫຼື ຖອນໃບອະນຸຍາດຂອງບຸກຄົນ, ມີຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງໄດ້ໜຶ່ງ ທີ່ດຳເນີນການບໍລິການທາງດ້ານຊັບສິນທາງປັນຍາ;
 7. ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີ, ຂັ້ນແຍ່ງ ແລະ ການລະເມີດສິດຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາ;
 8. ສະເໜີ ຫຼື ສ້າງຕັ້ງ ຄະນະກຳມະການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ;
 9. ກໍ່ສ້າງ ແລະ ຍົກລະດັບພະນັກງານ ຫ້າງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ໃນຂົງເຂດວຽກ ການຊັບສິນທາງປັນຍາ;
 10. ປະສານສົມທີບ ກັບບັນດາຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງຫ້ອງຖິ່ນທີ່ ກ່ຽວຂອງ ເພື່ອຈັດຕັ້ງຄຸມຄອງວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ;
 11. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບສາກົນ ໃນຂົງເຂດວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ;
 12. ສະໜູບ, ລາຍງານ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາຕໍ່ລັດ ຖະບານຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
 13. ປະຕິບັດ ສິດ ແລະ ໝ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຸບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 148. ສີດ ແລະ ຫ້າທີ່ ຂອງພະແນກ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແຂວງ, ນະຄອນ
ໃນການຄຸ້ມຄອງ ວຽງຈັນຂັບສິນທາງປັນຍາ ພະແນກວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ
ແຂວງ, ນະຄອນ ມີສີດ ແລະ ຫ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຜົນຂະຫຍາຍ ແຜນນະໂໄຍບາຍ, ລະບູບກິດໝາຍ ແລະ ແຜນການ ກ່ຽວກັບການ ພັດທະນາວຸງກາງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ຂອງກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລ ຊື້ ມາເປັນລະບູບການ ແລະ ແຜນການຂອງຕົນ ແລ້ວຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
 2. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ ແຜນນະໂໄຍບາຍ, ລະບູບກິດໝາຍ ແລະ ແຜນການ ກ່ຽວກັບ ການພັດທະນາວຸງກາງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ຂອງກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນ ໂລຂີ, ລະບູບການ ແລະ ແຜນການຂອງຕົນ ແລະ ສ້າງຈິດສຳນິກ ໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ ກ່ຽວກັບວຸງກາງານຊັບສິນທາງປັນຍາ;
 3. ແກ້ໄຂ ຄຳສະເໜີ, ຂັ້ນຂັດແຍ່ງ ແລະ ການລະເມີດສິດຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາ ຕາມຂອບ ເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
 4. ປະສານສົມທິບ ກັບບັນດາພະແນກການອໍ້ນ ຫຼືກ່ຽວຂ້ອງຂອງແຂວງ, ນະຄອນ ໃນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຸງກາງານຊັບສິນທາງປັນຍາ;
 5. ພິວພັນ ແລະ ຮ່ວມມື ກັບຕ່າງປະເທດ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ;
 6. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຸງກາງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ຕໍ່ກະຊວງ ວິທະ ຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ແຂວງ, ນະຄອນ ຢ່າງເປັນປົກ ກະຕິ;
 7. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໝໍາທີ່ອໍ້ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບູບກິດໝາຍ.

ມາດຕາ 149. ການເກືອດຫ້າມ ສຳລັບພະນັກງານທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານຂັບສິນທາງປັນຍາ
ພະນັກງານ ທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານ ຂັບສິນທາງປັນຍາ ບໍ່ໃຫ້ມີການກະທຳ ດັ່ງນີ້:

1. ແຈາດຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ປະລະໜ້າທີ່;
2. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ ໂດຍບໍ່ມີຄວາມຢຸຕິທຳ ຫຼື ລຳອຽງຕໍ່ບຸກຄົນ, ມີຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ;
3. ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບຂັບສິນທາງປັນຍາໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກເຈົ້າຂອງ;
4. ສວຍໃຊ້ຕຳແໜ່ງ, ໜ້າທີ່, ສິດອຳນາດ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ, ຄອບຄົວ ຫຼື ຍາດພື້ນອ່ອງ;
5. ມີການກະທຳອື່ນ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 2

ການກວດກາ

ມາດຕາ 150. ອົງການກວດກາວຽກງານຂັບສິນທາງປັນຍາ

ອົງການກວດກາ ວຽກງານຂັບສິນທາງປັນຍາ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ ຊຶ່ງແມ່ນອົງການດູວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 146 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.
2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ ຂຶ່ງມີ:
 - ສະພາແຫ່ງຊາດ;
 - ອົງການ ກວດສອບແຫ່ງລັດ;
 - ອົງການ ກວດກາລັດຖະບານ ແລະ ຕ້ານການສ້ລາດບ້າງໝວງ.

ມາດຕາ 151. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງອົງການກວດກາ

ອົງການກວດກາພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິ ບັດວຽກງານຂັບສິນທາງປັນຍາ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 152. ຮູບການກວດກາ ວຽກງານຂັບສິນທາງປັນຍາ

ການກວດກາ ວຽກງານຂັບສິນທາງປັນຍາ ດຳເນີນດ້ວຍສາມຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາ ຕາມແຜນການປົກກະຕິ;
2. ການກວດກາ ນອກແຜນການ ໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຊາບລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາ ແບບກະຫັນຫັນ.

ການກວດກາຕາມແຜນການປົກກະຕິ ແມ່ນ ການກວດກາ ຫຼືດໍາເນີນໄປຕາມແຜນການຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ.

ການກວດກາ ນອກແຜນການໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຊາບລວງໜ້າ ແມ່ນ ການກວດການອກແຜນການເນື້ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ຂຶ້ງຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຊາບລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາແບບກະທັນທັນ ແມ່ນ ການກວດກາໂດຍຮືບດ່ວນ ຂຶ້ງບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຊາບລ່ວງໜ້າ.

ມາດຕາ 153. ການກວດກາດ້ານຂັບສິນທາງບັນຍາຕາມຊາຍແດນ

ເພື່ອສະກັດກັນການລະເມີດຂັບສິນທາງບັນຍາ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງປະຈຳດ້ານຊາຍແດນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ກວດກາສິນຄ້າທີ່ສົ່ງອອກ, ນຳເຂົ້າ, ຍືດ ແລະ ກັກສິນຄ້າທີ່ລະເມີດຂັບສິນທາງບັນຍາຕາມລະບົງບົດໝາຍ.

ມາດຕາ 154. ການກວດກາຂອງອົງການອື່ນ

ອົງການອື່ນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ກວດກາວຽກງານຂັບສິນທາງບັນຍາ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ ຂຶ້ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບົງການສະເພາະ.

ພາກທີ IX

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 155. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ຂັບສິນທາງບັນຍາ ເປັນຕົ້ນໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປ້ອງຂັບສິນທາງບັນຍາ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫຼື ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບົງການ.

ມາດຕາ 156. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ປະດິດສ້າງ ຫຼື ຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານໃນການປະດິດສ້າງ ຫຼື ປະດິດຄິດແຕ່ງ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ, ລາງວັນ ຫຼື ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບົງການ.

ມາດຕາ 157. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຫຼື ລະເມີດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ຂັບສິນທາງບັນຍາ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ ຫຼື ກ່າວເຕືອນ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ່, ໄຊແກນຄ່າເສຍຫາຍທາງແຍ່ງ ແລະ/ຫຼື ລົງໂທດທາງອາຍາ ຕາມແຕ່ກໍລະນີ ເບີ້ ຫຼື ໜ້າກ.

ມາດຕາ 158. ມາດຕະການສຶກສາອົບຮືມ ຫຼື ກ່າວເຕືອນ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບຂັບສິນທາງປັນຍາ ເປັນຄັ້ງທຳອິດ ໂດຍບໍ່ເຈດຕະນາ ແລະ ກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍ ຈາກການລະເມີດທີ່ໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນທີ່ມີ ມູນຄ່າຕໍ່ກວ່າ 500.000 ກີບ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮືມ ຫຼື ກ່າວເຕືອນ.

ມາດຕາ 159. ມາດຕະການທາງວິໄນ

ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບຂັບສິນທາງປັນຍາ ແລະ ຂໍ້ຫາມທີ່ມີລັກສະນະເບີາ ຂໍ້ງບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ແລະ ກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍ ທີ່ມີມູນຄ່າຕໍ່ກວ່າ 500.000 ກີບ ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມຈິງໃຈລາຍງານ, ຫຼືບໜີກຈາກຄວາມຜິດ ກໍຈະຖືກລົງວິໄນ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ຕິຕູນ, ກ່າວເຕືອນຄວາມຜິດ ຕາມລະບຽບລັດຖະກອນ ພ້ອມທັງບັນທຶກໄວ້ໃນສຳນວນເອກະສານ ຊົ່ວປະຫວັດຂອງຜູ້ກ່ຽວ;
2. ໂຈການເລື່ອນຂັ້ນ, ຂັ້ນເງິນເດືອນ ແລະ ການຍ້ອງຍໍ;
3. ປິດຕຳແໜ່ງ ຫຼື ຍົກຍ້າຍໄບຮັບໜ້າທີ່ອື່ນ ທີ່ມີຕຳແໜ່ງຕໍ່ກວ່າເກົ່າ;
4. ໃຫ້ອອກຈາກລັດຖະການ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍໄດ້.

ມາດຕາ 160 (ປັບປຸງ). ມາດຕະການປັບໃໝ່

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບຂັບສິນທາງປັນຍາ ໂດຍເຈດຕະນາ ຫຼື ດ້ວຍຄວາມບໍ່ລະມັດລະວັງເປັນຄັ້ງທີ່ສອງ ຂໍ້ງບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຈະຖືກປັບໃໝ່ 1% ຂອງມູນຄ່າຄວາມເສັຍຫາຍທີ່ໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດເປັນຄັ້ງທີ່ສອງ ໂດຍເຈດຕະນາ ຫຼື ເປັນອາຈີນ ຈະຖືກປັບໃໝ່ 5% ຂອງມູນຄ່າຄວາມເສັຍຫາຍທີ່ໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນໃນການລະເມີດແຕ່ລະຄົ້ງ.

ກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເປັນຜູ້ອອກລະບຽບການໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການປັບໃໝ່.

ມາດຕາ 161. ມາດຕະການທາງແໜ່ງ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຂໍ້ໄດ້ກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍແກ່ຜູ້ອື່ນ ຈະໄດ້ໃຊ້ແໜ່ງຄ່າເສັຍຫາຍ ຕາມທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 162 (ປັບປຸງ). ມາດຕະການທາງອາຍາ

ບຸກຄົນ ທີ່ລະເມີດສິດຕໍ່ຂັບສິນທາງປັນຍາ, ປອມແປງ, ຕົວະຍົວ, ຫຼອກລວງ, ແຂ່ງຂັ້ນທີ່ເປັນຫຳ ກ່ຽວກັບຂັບສິນທາງປັນຍາ ຂໍ້ງກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ອື່ນ ຈະຖືກລົງໂທດຕັດອິດສະລະພາບ ແຕ່ ສາມເດືອນ ຫາ ສອງປີ ແລະ ຈະຖືກປັບໃໝ່ ແຕ່ 500.000 ກີບ ຫາ 10.000.000 ກີບ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີການກະທຳອື່ນ ຂຶ້ງເປັນການກະທຳຜິດຫາງອາຍາ ກໍຈະຖືກລົງໂທດຕາມ
ກົດໝາຍອາຍາ.

ມາດຕາ 163. ມາດຕະການໂທດເພີ່ມ

ນອກຈາກໂທດຕົ້ນຕໍ່ທີ່ໄດ້ກໍມີດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 162 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຜູ້ກະທຳຜິດ
ອາດຈະໄດ້ຮັບໂທດເພີ່ມ ເຊັ່ນ: ໂຈະ, ຖອນໃບອະນຸຍາດ ດຳເນີນກົດຈະການ, ຮີບສິນຄ້າ, ຂັບສິນ
ແລະ ພາຫະນະອຸປະກອນ ທີ່ພົວພັນກັບການກະທຳຜິດ.

ພາກທີ X

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 164. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ
ກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 165. ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ພາຍຫຼັງ ເກົ້າສີບວັນ ນັບແຕ່ວັນປະທານປະເທດ ແຫ່ງ
ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ຂັບສິນທາງຢັ້ນຍາ ສະບັບເລກທີ 08/ສພຊ,
ລົງວັນທີ 24 ທັນວາ 2007.

ຂໍ້ກໍມີດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບ ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລວມແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

